

RECUEIL

Overzicht van de belangrijkste wettelijke en reglementaire bepalingen over slachtoffers van terrorisme

Versie oktober 2020

INDEX

INHOUDSTAFEL

WETTEN

Wet van 1 augustus 1985

houdende fiscale en andere bepalingen.

Wet van 1 april 2007

betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme.

Wet van 18 juli 2017

betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk besluit van 18 december 1986

betreffende de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders

Koninklijk besluit van 26 april 1999

tot vaststelling van het presentiegeld toe te kennen aan de voorzitter, de ondervoorzitters en de leden van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders

Koninklijk besluit van 17 januari 2007

tot goedkeuring van het huishoudelijk reglement van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders

Koninklijk besluit van 16 februari 2017

houdende uitvoering van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, wat de Hulp van de Staat aan de slachtoffers van terrorisme betreft.

Koninklijk besluit van 16 februari 2017

houdende de procedure volgens dewelke de Koning kan overgaan tot erkenning van een daad van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985

Koninklijk besluit van 15 maart 2017

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985

Koninklijk besluit van 26 oktober 2017

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Koninklijk besluit van 25 december 2017

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Koninklijk besluit van 9 januari 2018

tot vaststelling van een kaart betreffende de toekenning van het statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van daden van terrorisme.

Koninklijk besluit van 27 april 2018

tot bepaling van de verdeling tussen rechthebbenden van de pensioenen en vergoedingen in het kader van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Koninklijk besluit van 23 mei 2018

houdende uitvoering van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Koninklijk besluit van 18 juni 2018

tot bepaling van de nadere regels en de bewijsstukken voor de terugbetaling van de reiskosten bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, en tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundige onderzoeken uitgevoerd inzake de geschillen over de rechten toegekend bij die wet.

Koninklijk besluit van 19 juli 2018

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Koninklijk besluit van 22 april 2019

houdende organisatie van een bemiddelingsprocedure in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme

Koninklijk besluit van 6 juni 2019

tot bepaling van de praktische nadere regels volgens dewelke de bepalingen van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme van toepassing zijn op de slachtoffers en de rechthebbenden die niet de Belgische nationaliteit bezitten en die niet hun gewone verblijfplaats in België hadden op het moment van het schadelijke feit.

Koninklijk besluit van 23 juni 2019

tot uitvoering van artikel 3, derde lid van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, voor wat betreft het recht op een herstelpensioen en het genot van het statuut van nationale solidariteit.

BESLUITEN VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 2017

houdende de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 juni 2018

houdende wijziging van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 2017 houdende de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van

het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en tot toekenning van een gratis abonnement aan de houders van het statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van daden van terrorisme.

MINISTERIËLE BESLUITEN

Ministerieel besluit van 28 november 2019

tot goedkeuring van het huishoudelijk reglement van het bemiddelingsorgaan opgericht in toepassing van artikel 24, § 1, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

WETTEN

Wet van 1 augustus 1985 **(Staatsblad 6 augustus)**

houdende fiscale en andere bepalingen.

Gewijzigd bij: de wetten van 26 maart 2003 (Staatsbl. 22 mei), 22 april 2003 (Staatsbl. 22 mei), het K.B van 19 december 2003 (Staatsbl. 30 december), de wet van 7 december 2004 (Staatsbl. 31 december), het K.B van 31 oktober 2005 (Staatsbl. 7 december), de wetten van 12 januari 2006 (Staatsbl. 18 juli), 13 januari 2006 (Staatsbl. 31 januari), 1 april 2007 (Staatsbl. 15 mei), 15 mei 2007 (Staatsbl. 31 juli), 30 december 2009 (Staatsbl. 25 januari 2010), 31 mei 2016 (Staatsbl. 17 juni), 25 december 2016 (Staatsbl. 29 december), 19 maart 2017 (Staatsbl. 31 maart), 18 juli 2017 (Staatsbl. 4 augustus), 15 januari 2019 (Staatsbl. 8 februari) en 3 februari 2019 (Staatsbl. 8 februari).

- UITTREKSEL -

HOOFDSTUK III. GERECHTELIJKE ORGANISATIE EN VEILIGHEID VAN DE BURGERS

AFDELING II. Hulp van de Staat aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders

Gewijzigd bij de wet van 27 december 2004, art. 458 (1) (2).

Art. 28 *Vervangen bij de wet van 27 december 2004, art. 459 (1).*

Er wordt een bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders opgericht binnen de begroting van de federale overheidsdienst Justitie, hierna "het Fonds" genoemd.

Art. 29 *Gewijzigd bij het K.B. van 19 december 2003, art. 23 (3), vervangen bij de wet van 27 december 2004, art. 460 (1), gewijzigd bij het K.B. van 31 oktober 2005, art. 1 (4) en de wetten van 25 december 2016, art. 47 (5) en 19 maart 2017, art. 8 (6).*

Het Fonds wordt gestijfd door de bijdragen bepaald in het tweede lid.

Bij iedere veroordeling tot een criminele of correctionele hoofdstraf spreekt de rechter de verplichting uit om een bedrag van 25 EUR te betalen als bijdrage tot het Fonds. Elk door de procureur des Konings gegeven bevel tot betalen, overeenkomstig artikel 65/1 van de wet van 16 maart 1968 betreffende de politie over het wegverkeer, aangaande feiten strafbaar gesteld met een correctionele hoofdstraf van minimum 26 euro, wordt verhoogd met dezelfde bijdrage tot het fonds. Dit bedrag is onderworpen aan de verhoging voorzien in de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten en kan gewijzigd worden bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De federale overheidsdienst Financiën zorgt voor de invordering van de bedragen bedoeld in het vorige lid, volgens de regels van toepassing op de invordering van de strafrechtelijke geldboeten. De ingevorderde sommen worden driemaandelijks overgemaakt aan het Fonds.

De betalingen door de veroordeelde gedaan, worden eerst op de gerechtskosten verschuldigd aan de Staat, vervolgens op de bijdrage bedoeld in het eerste lid, vervolgens op de aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand gestorte bijdrage bedoeld in artikel 4, § 3, van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand en ten slotte op de strafrechtelijke geldboete toegerekend, onder voorbehoud van de toepassing van artikel 49 van het Strafwetboek.

Art. 30

Gewijzigd bij de wetten van 22 april 2003, art. 4 (3), 31 mei 2016, art. 2 (7), 18 juli 2017, art. 28 (8) en 3 februari 2019, art. 2 (9).

§ 1. Er wordt een commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders ingesteld, hierna "de commissie" genoemd, die uitspraak doet over de aanvragen tot toekenning van een noodhulp, een financiële hulp of een aanvullende hulp.

§ 2. De commissie wordt ingedeeld in kamers. De Koning bepaalt het aantal kamers.

De voorzitter en de ondervoorzitters van de commissie zijn magistraten van de rechterlijke orde of ere-magistraten. Het aantal ondervoorzitters is hetzelfde als het aantal kamers min één.

De commissie bestaat verder uit evenveel advocaten of ereadvocaten en ambtenaren of gepensioneerde ambtenaren van niveau A als er kamers zijn. Andere categorieën commissieleden kunnen door de Koning worden aangewezen. Hij kan hiertoe bijzondere voorwaarden opleggen. De helft van de leden behoort tot de Nederlandse taalrol, de andere helft tot de Franse taalrol. De voorzitter, de ondervoorzitters en ieder lid hebben een plaatsvervanger.

De voorzitter en zijn plaatsvervanger moeten het bewijs leveren van de kennis van het Nederlands en het Frans, overeenkomstig de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken. Ze behoren tot verschillende taalrollen. Ten minste één van de personen vermeld in het derde lid moet, op de door de Koning bepaalde wijze, het bewijs leveren van een voldoende kennis van de Duitse taal. De voorzitter, de ondervoorzitters, de leden en hun plaatsvervangers worden door de Koning aangewezen. De helft van de ambtenaren wordt aangewezen op voordracht van de minister van Financiën, de andere helft op voordracht van de minister tot wiens bevoegdheid de Volksgezondheid behoort.

Het mandaat van de voorzitter, de ondervoorzitters, de leden en hun plaatsvervangers duurt zes jaar, zonder dat de titularis de leeftijd van 73 jaar mag overschrijden. Het mandaat is hernieuwbaar.

...

Iedere kamer wordt voorgezeten door de voorzitter of een ondervoorzitter, of door hun plaatsvervanger.

...

§ 2bis. De voorzitter van de commissie oefent zijn functie voltijds uit.

Hij wordt van rechtswege gedetacheerd door zijn rechtscollege.

Hij geniet een wedde die gelijkstaat met die van eerste-advocaat-generaal bij het Hof van Cassatie, alsmede de daaraan verbonden verhogingen en voordelen en de van de door artikel 357, § 4, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde premie.

Hij neemt zijn plaats op de ranglijst weer in van het ogenblik af dat hij zijn mandaat neerlegt.

De voorzitter wordt in zijn functies bijgestaan door de plaatsvervangende voorzitter.

Ingeval de voorzitter verhinderd is, neemt de plaatsvervangende voorzitter zijn taak over.

Ingeval deze beide magistraten verhinderd zijn, neemt de door de voorzitter aangewezen ondervoorzitter, of bij gebrek hiervan, de ondervoorzitter met de meeste anciënniteit, hun taken over.

§ 2ter. De in artikel 42bis bedoelde kamers gespecialiseerd in de behandeling van zaken van slachtoffers van terroristische daden, vormen een aparte afdeling van de commissie, genaamd "Afdeling Terrorisme".

De overige kamers vormen de afdeling van de commissie, genaamd "Algemene Afdeling".

Overeenkomstig artikel 18, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, worden alle aanvragen voor de toekenning van het statuut van nationale solidariteit en de aanvragen voor het herstelpensioen gericht aan de commissie.

§ 2quater. De commissie wordt bijgestaan door een secretariaat dat wordt geleid door een secretaris en verder is samengesteld uit een secretaris-afdelingshoofd voor de Algemene Afdeling en een secretaris-afdelingshoofd voor de Afdeling Terrorisme, en uit minstens evenveel adjunct-secretarissen als er kamers zijn min twee; de personeelsformatie van het secretariaat van de commissie moet ten minste uit achttien personen bestaan. Zij worden aangewezen door de minister van Justitie. De helft behoort tot de Nederlandse taalrol, de andere helft tot de Franse taalrol.

In functie van de noodwendigheden van de dienst kan de secretaris, in overleg met de secretaris-afdelingshoofd van de Algemene Afdeling en de secretaris-afdelingshoofd van de Afdeling Terrorisme, beslissen adjunct-secretarissen af te vaardigen van de ene afdeling naar de andere afdeling.

§ 3. De kamers doen uitspraak over de verzoeken om financiële hulp, de verzoeken om aanvullende hulp en de verzoeken om uitzonderlijke hulp bedoeld in de artikelen 31bis, 37 en 37bis.

De voorzitters van de kamers houden zitting als enig lid inzake verzoeken om noodhulp als bedoeld in artikel 36, inzake verzoeken die kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond zijn, of wanneer ze de afstand van het geding toewijzen of de zaak van de rol afvoeren.

§ 4. De kosten verbonden aan de werkzaamheden van de commissie en het secretariaat komen ten laste van de begroting van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Art. 31

Vervangen bij de wet van 26 maart 2003, art. 2 (10) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 462 (1), 30 december 2009, art. 9 (11) en 31 mei 2016, art. 3 (7).

De commissie kan een financiële hulp toekennen aan:

1° personen die ernstige lichamelijke of psychische schade ondervinden als rechtstreeks gevolg van een opzettelijke gewelddaad;

2° erfgerechtigden, in de zin van artikel 731 van het Burgerlijk Wetboek, tot en met de tweede graad van een persoon die overleden is als rechtstreeks gevolg van een opzettelijke gewelddaad, alsook aanverwanten tot en met dezelfde graad of personen die in duurzaam gezinsverband samenleefden met de overledene;

3° erfgerechtigden, in de zin van artikel 731 van het Burgerlijk Wetboek, tot en met de tweede graad van een niet overleden slachtoffer dat voldoet aan de voorwaarden van artikel 31, 1° alsook aanverwanten tot en met dezelfde graad of personen die in duurzaam gezinsverband samenleefden met dit slachtoffer;

4° erfgerechtigden, in de zin van artikel 731 van het Burgerlijk Wetboek, tot en met de tweede graad van een persoon die sinds meer dan een jaar vermist is indien deze vermissing naar alle waarschijnlijkheid te wijten is aan een opzettelijke gewelddaad, alsook aanverwanten tot en met dezelfde graad of personen die in duurzaam gezinsverband samenleefden met de vermiste persoon;

5° hen die vrijwillig hulp bieden aan slachtoffers, niet in het kader van de uitoefening van een beroepsactiviteit in verband met de veiligheid en niet in het kader van een deelname aan eender welke gestructureerde vereniging ten einde hulp en bijstand te verlenen aan derden, en die "occasionele redders" genoemd worden of, in geval van overlijden, van de occasionele redder, zijn erfgerechtigden in de zin van artikel 731 van het Burgerlijk Wetboek, tot en met de tweede graad alsook aanverwanten tot en met dezelfde graad of personen die in duurzaam gezinsverband samenleefden met de overledene.

De commissie kan aan de onder 2°, 4° en 5° van het eerste lid bedoelde erfgerechtigden hulp toekennen ongeacht of ze geërfd hebben of niet van het overleden of vermiste slachtoffer of van de occasionele redder krachtens het in dit geval toepasselijk erfstelsel of krachtens de door hem genomen laatste wilsbeschikkingen.

Art. 31bis

Ingevoegd bij de wet van 26 maart 2003, art. 3 (10) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 463 (1), 30 december 2009, art. 10 (11) en 15 januari 2019, art. 2 (9).

§ 1. De financiële hulp als bedoeld in artikel 31, 1° tot 4°, wordt toegekend onder de volgende voorwaarden:

1° De gewelddaad is in België gepleegd.

Hiermee wordt een in het buitenland gepleegde opzettelijke gewelddaad, waarvan een in artikel 42, § 3, bedoeld persoon in bevolen dienst het slachtoffer is, gelijkgesteld.

2° ...

3° Indien de dader onbekend is, moet de verzoeker klacht hebben ingediend, de hoedanigheid van benadeelde partij hebben aangenomen of zich burgerlijke partij hebben gesteld.

Indien het strafdossier geseponneerd wordt wegens die reden is het indienen van een klacht of het aannemen van de hoedanigheid van benadeelde persoon voldoende.

Het verzoek is binnen drie jaar ingediend. De termijn loopt, naargelang het geval, vanaf de dag van de eerste beslissing tot seponering wegens onbekende dader of vanaf de dag waarop een onderzoeksgerecht een beslissing tot buitenvervolginstelling wegens onbekende daders uitgesproken heeft die kracht van gewijsde heeft bekomen.

Met een beslissing tot buitenvervolginstelling wegens onbekende daders wordt gelijkgesteld, de beslissing van een burgerlijk of strafrechterlijk gerecht die de verdachte of de verweerder van de schuld van een opzettelijke gewelddaad, of van de verantwoordelijkheid van de nadelige gevolgen daarvan, ontlast, voor zover deze beslissing de werkelijkheid van de opzettelijke gewelddaad en van de gevolgen ervan onbetwifelbaar vaststelt, zonder aan enig persoon de verantwoordelijkheid daarvan toe te schrijven.

De hulp kan ook worden toegekend indien er meer dan een jaar verstreken is sinds het indienen van een klacht, het aannemen van de hoedanigheid van benadeelde persoon of de datum van de burgerlijke partijstelling en de dader onbekend blijft.

4° Indien de dader bekend is, moet de verzoeker schadevergoeding nastreven door middel van een burgerlijke partijstelling, een rechtstreekse dagvaarding of een vordering voor een burgerlijke rechtbank.

Het verzoek kan slechts worden ingediend, naargelang het geval, na een in kracht van gewijsde gegane beslissing over de strafvordering of na een in kracht van gewijsde gegane beslissing van de burgerlijke rechtbank over de toerekening van of over de vergoeding van de schade.

Het verzoek is binnen drie jaar ingediend.

De termijn loopt, naargelang het geval, vanaf de dag waarop er definitief uitspraak is gedaan over de strafvordering bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing door een onderzoeks- of vonnisgerecht, de dag waarop een strafrechtbank bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing uitspraak heeft gedaan over de burgerlijke belangen na de beslissing over de strafvordering, of de dag waarop uitspraak is gedaan door een burgerlijke rechtbank bij een in kracht van gewijsde gegane beslissing over de toerekening van of over de vergoeding van de schade.

5° De schade kan niet afdoende worden hersteld door de dader of de burgerlijk aansprakelijke partij, op grond van een stelsel van sociale zekerheid of een private verzekering, noch op enige andere manier.

6° Wanneer de verzoeker door omstandigheden volledig buiten zijn wil om geen klacht kon indienen, de hoedanigheid van benadeelde partij niet kon aannemen, zich geen burgerlijke partij kon stellen, geen vordering kon instellen of geen vonnis kon bekomen of wanneer het instellen van een vordering of het bekomen van een vonnis gelet op de insolvabiliteit van de dader kennelijk onredelijk lijkt, kan de commissie oordelen dat de door de verzoeker aangehaalde redenen voldoende zijn om hem te ontslaan van de in 3° en 4° voorziene voorwaarden.

§ 2. De financiële hulp bedoeld in artikel 31, 5°, wordt toegekend wanneer de occasionele redders aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° op het Belgisch grondgebied geïntervenieerd hebben;

2° een schade ondervonden hebben:

a) hetzij door vrijwillig hulp verleend te hebben aan een slachtoffer van een opzettelijke gewelddaad of van de ontploffing van een oorlogstuig of een valstriktuig;

b) hetzij door een daad gesteld te hebben om personen te redden van wie het leven in gevaar was;

3° een verzoek tot hulp ingediend hebben binnen een termijn van drie jaar te rekenen vanaf één van de daden of de ontploffing bedoeld in 2°;

Wanneer de verzoeker naar aanleiding van de feiten een klacht zou indienen, de hoedanigheid van benadeelde partij zou aannemen, zich burgerlijke partij zou stellen, een vordering zou instellen of een vonnis zou bekomen dan geldt, naargelang het geval, dezelfde termijn als deze voorzien in artikel 31bis, § 1, 3° of 4°.

4° geen effectief en voldoende schadeherstel kunnen verkrijgen door de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, door een stelsel van sociale zekerheid, door een private verzekering of op elke andere wijze.

Art. 32

Ingevoegd bij de wet van 26 maart 2003, art. 4 (10) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 464 (1), 31 mei 2016, art. 4 (7) en 15 januari 2019, art. 3 (9).

§ 1. Voor de toekenning van een hulp aan de personen als bedoeld in artikel 31, 1°, steunt de commissie uitsluitend op de volgende bestanddelen van de geleden schade:

1° de morele schade...;

2° de medische kosten en de ziekenhuiskosten, met inbegrip van de prothesekosten;

3° de tijdelijke of blijvende invaliditeit;

4° een verlies of vermindering aan inkomsten ten gevolge van de tijdelijke of blijvende arbeidsongeschiktheid;

5° de esthetische schade;

6° de procedurekosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding;

7° de materiële kosten;

8° de schade die voortvloeit uit het verlies van een of meer schooljaren.

9° de uitzonderlijke schade ten gevolge van het langdurig in het ongewisse blijven omtrent de identiteit en de motieven van de dader of de daders (12).

§ 2. Voor de toekenning van een hulp aan de personen als bedoeld in artikel 31, 2°, steunt de commissie uitsluitend op de volgende bestanddelen van de geleden schade:

1° de morele schade;

2° de medische kosten en de ziekenhuiskosten;

3° het verlies aan levensonderhoud voor personen die op het ogenblik van de gewelddaad ten laste waren van het slachtoffer;

4° de begrafenis kosten;

5° de procedurekosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding;

6° de schade die voortvloeit uit het verlies van een of meer schooljaren.

7° de uitzonderlijke schade ten gevolge van het langdurig in het ongewisse blijven omtrent de identiteit en de motieven van de dader of de daders (12).

§ 3. Voor de toekenning van een hulp aan de personen als bedoeld in artikel 31, 3° en 4°, steunt de commissie uitsluitend op de volgende bestanddelen van de geleden schade:

1° de morele schade;

2° de medische kosten en de ziekenhuiskosten;

3° de procedurekosten met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding;

4° de uitzonderlijke schade ten gevolge van het langdurig in het ongewisse blijven omtrent de identiteit en de motieven van de dader of de daders (12).

§ 4. Voor de toekenning van hulp aan de personen bedoeld in artikel 31, 5°, baseert de commissie zich uitsluitend op de volgende elementen van de geleden schade:

1° voor de occasionele redders, de elementen van de schade bedoeld in § 1;

2° voor de rechthebbenden van de occasionele redders, de elementen van de schade bedoeld in § 2.)

§ 5. De hulp voor het nadeel omschreven in § 1, 6° en 7°, in § 2, 4° en 5°, en in § 3, 3°, wordt toegekend overeenkomstig de voorwaarden en de maximumbedragen bepaald bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Minister-raad.

Art. 33

Vervangen bij de wet van 26 maart 2003, art. 5 (10) en gewijzigd bij de wetten van 30 december 2009, art. 11 (11) en 31 mei 2016, art. 5 (7).

§ 1. Het bedrag van de hulp wordt naar billijkheid bepaald.

De commissie kan onder meer rekening houden met:

- het gedrag van de verzoeker of van het slachtoffer indien dit gedrag rechtstreeks of onrechtstreeks heeft bijgedragen tot het ontstaan van de schade of de toename ervan;
- de relatie tussen de verzoeker of het slachtoffer en de dader.

§ 2. De hulp wordt per opzettelijke gewelddaad en per verzoeker toegekend voor schade boven 500 euro en is beperkt tot een bedrag van 125 000 euro.

Art. 33bis

Ingevoegd bij de wet van 26 maart 2003, art. 6 (10).

De hulp kan ook worden toegekend wanneer geen definitieve rechterlijke beslissing over de burgerlijke belangen is genomen. In dat geval raamt de commissie zelf het nadeel dat ze in aanmerking neemt. Deze raming bindt de hoven en rechtbanken niet.

Art. 34

Vervangen bij de wet van 22 april 2003, art. 5 (3) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 465 (1) en 30 december 2009, art. 12 (11).

De vraag om financiële hulp, noodhulp of aanvullende hulp geschiedt bij verzoekschrift dat in twee exemplaren wordt neergelegd bij het secretariaat van de commissie of haar wordt toegezonden bij een ter post aangetekende brief. Het wordt ondertekend door de verzoeker of door zijn advocaat.

In het verzoekschrift wordt melding gemaakt van:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornamen, het beroep, de woonplaats en de nationaliteit van het slachtoffer, de verzoeker en, in voorkomend geval, de wettelijke vertegenwoordiger;

3° de datum, de plaats en een korte beschrijving van de opzettelijke gewelddaad, de ontploffing of de reddingsactie;

4° voor de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, de datum waarop klacht is ingediend, waarop de hoedanigheid van benadeelde persoon is aangenomen en, in voorkomend geval, de datum van de burgerlijke partijstelling;

5° de middelen waarover de verzoeker beschikt om schadevergoeding te verkrijgen;

6° de raming van de verschillende bestanddelen van de schade waarvoor een hulp wordt gevraagd en het totale bedrag van de gevraagde hulp.

Het verzoekschrift eindigt met de woorden: "Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring oprecht en volledig is."

Bij het verzoekschrift worden gevoegd:

- voor de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, een afschrift van, naargelang het geval, de klacht, de beslissing tot seponering wegens het onbekend blijven van de dader, de beslissing van het onderzoeksgerecht, de definitieve rechterlijke beslissing over de strafvordering, de latere beslissing van de strafrechter over de burgerlijke belangen en de eventuele beslissing van de burgerlijke rechtbank;
- de stukken tot staving van de verschillende bestanddelen van de schade waarvoor een hulp wordt gevraagd, waaronder de medische attesten en verslagen.

Art. 34bis

Ingevoegd bij de wet van 22 april 2003, art. 6 (3) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 466 (1) en 3 februari 2019, art. 2 (9).

De commissie kan alle nuttige onderzoeken uitvoeren of gelasten die ertoe strekken de financiële toestand na te gaan van de verzoeker en, in voorkomend geval, van degene die de opzettelijke gewelddaad heeft gepleegd. Ze kan iedere overheid om inlichtingen vragen betreffende hun beroepssituatie en hun financiële, sociale en fiscale toestand, zonder dat die overheid haar de plicht tot geheimhouding kan tegenwerpen. Zij kan eveneens, onder dezelfde voorwaarden, van elke verzekeraar of verzekeringstussenpersoon de nodige informatie vorderen met betrekking tot verzekeringen die zouden kunnen tussenkomen ten voordele van de verzoeker, volgend op de opzettelijke gewelddaad of de daad bedoeld in artikel 31bis, § 2, 2°, a) of b). Ze kan, met machtiging van de procureur-generaal of de auditeur-generaal, de politiediensten verzoeken een financieel onderzoek in te stellen.

De commissie kan, met machtiging van de procureur-generaal of auditeur-generaal, de mededeling gelasten van het origineel of een afschrift van het strafdossier.

De commissie kan de gerechtelijke geneeskundige dienst opdragen een deskundig onderzoek uit te voeren of te gelasten waarbij de letsels van het slachtoffer worden vastgesteld en omschreven. Zij kan eventueel andere deskundigen aanstellen en getuigen horen.

Het resultaat van de onderzoeksverrichtingen is uitsluitend bestemd voor het onderzoek van het verzoek en blijft gedekt door het beroepsgeheim.

Elk lid van een kamer kan de onderzoeksverrichtingen vermeld in het eerste tot derde lid uitvoeren of gelasten.

De secretaris en de adjunct-secretarissen bereiden de dossiers voor en vullen ze aan. Ze maken in elke zaak een verslag op en kunnen de commissieleden voorstellen om een onderzoeksverrichting te bevelen zoals bedoeld in het eerste tot derde lid. Het verslag omvat een beknopte weergave van de objectieve feitelijke gegevens (en, in voorkomend geval, de genomen rechterlijke beslissingen. Dit verslag geeft in voorkomend geval aan) welke gegevens nog ontbreken en welke wettelijke voorwaarden niet of nog niet vervuld lijken te zijn.

Art. 34ter *Ingevoegd bij de wet van 22 april 2003, art. 7 (3).*

De commissie doet uitspraak bij een met redenen omklede beslissing.

De verzoeker wordt door de commissie gehoord indien hij daar schriftelijk heeft om verzocht of indien ze dit noodzakelijk acht. Hij kan zich hiervoor laten bijstaan of vertegenwoordigen door zijn advocaat. Hij kan zich ook laten bijstaan door de gemachtigde van een overheidsinstelling of een door de Koning hiertoe erkende vereniging.

De Minister van Justitie of zijn afgevaardigde kan een schriftelijk advies uitbrengen betreffende de naleving van de wet.

Art. 34quater *Ingevoegd bij de wet van 22 april 2003, art. 8 (3).*

De verzoeker en de Minister van Justitie kunnen tegen de beslissing van de commissie een beroep tot nietigverklaring instellen bij de Raad van State, overeenkomstig artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Art. 34quinquies *Ingevoegd bij de wet van 22 april 2003, art. 9 (3).*

De beslissing van de commissie wordt binnen acht dagen na de uitspraak bij een ter post aangetekende brief bekendgemaakt aan de verzoeker, en per gewone post aan de advocaat van de verzoeker en de Minister van Justitie.

De kennisgeving aan de verzoeker vermeldt de inhoud van artikel 34quater.

Art. 34sexies *Ingevoegd bij de wet van 22 april 2003, art. 10 (3).*

De Koning stelt de nadere regels vast inzake de procedure en de werking van de commissie.

Art. 35 *Opgeheven bij de wet van 26 maart 2003, art. 12 (10).*

Art. 36

Vervangen bij de wet van 26 maart 2003, art. 7 (10) en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2004, art. 467 (1) en 31 mei 2016, art. 7 (7).

Onverminderd de toepassing van de artikelen 31 tot 33, § 1, kan de commissie een noodhulp toekennen wanneer elke vertraging bij de toekenning van de hulp de verzoeker een ernstig nadeel kan berokkenen, gelet op zijn financiële situatie.

De noodhulp wordt per opzettelijke gewelddaad en per verzoeker toegekend voor schade boven 500 euro en is beperkt tot een bedrag van 30 000 euro.

De noodhulp kan aangevraagd worden zodra de ontploffing of de reddingsdaad zich hebben voorgedaan en, voor de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, vanaf de burgerlijke partijstelling of de indiening van een klacht.

Wanneer het gaat om de kosten bedoeld in artikel 32, § 1, 2°, is de dringendheid altijd verondersteld. Artikel 33, § 1, is niet van toepassing wanneer de commissie zich uitspreekt over het verzoek tot tenlasteneming van deze kosten. Het reële bedrag van de kosten wordt door de commissie in aanmerking genomen, zonder toepassing van de beperking die bepaald wordt in het tweede lid.

Art. 37

Vervangen bij de wet van 26 maart 2003, art. 8 (10) en gewijzigd bij de wet van 31 mei 2016, art. 8 (7).

De commissie kan een aanvullende hulp toekennen wanneer na de toekenning van de hulp, het nadeel kennelijk is toegenomen, onverminderd de toepassing van de artikelen 31 tot 33, § 1.

De aanvullende hulp wordt per opzettelijke gewelddaad en per verzoeker toegekend voor schade boven 500 euro en is beperkt tot het op de dag van de neerlegging van het verzoekschrift tot het bekomen van een hoofdhulp toepasselijk bedrag, verminderd met de reeds toegekende hulp en de eventuele noodhulp.

Het verzoek tot toekenning van een aanvullende hulp wordt, op straffe van verval, binnen tien jaar te rekenen van de dag waarop de hulp uitbetaald is, ingediend.

Art. 37bis

Vervangen bij de wet van 3 februari 2019, art. 3 (9).

Indien de dader onbekend blijft en er werd noch een beslissing tot seponering wegens onbekende dader genomen, noch een beslissing tot buitenvervolginstelling wegens onbekende dader uitgesproken, dan kan de commissie een uitzonderlijke hulp toekennen in geval van de schade bedoeld in artikel 32, § 1, 9°, artikel 32, § 2, 7°, of artikel 32, § 3, 4°, onverminderd de toepassing van de artikelen 31 tot 33, § 1.

De uitzonderlijke hulp wordt per opzettelijke gewelddaad en per verzoeker toegekend voor schade boven 500 euro en is beperkt tot het bedrag van 125 000 euro. Indien de verzoeker reeds een noodhulp, hulp of aanvullende hulp ontvangen zou hebben, dient deze in mindering gebracht te worden.

Het verzoek tot toekenning van een uitzonderlijke hulp wordt, op straffe van verval, ingediend binnen tien jaar te rekenen van de dag van de beslissing van de commissie over de hulp bedoeld in artikel 31bis. De uitzonderlijke hulp kan slechts worden toegekend indien er meer dan tien jaar verstreken zijn sinds de feiten waarvoor de uitzonderlijke hulp gevraagd (13).

Art. 37ter

Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 4 (9).

De maximumbedragen bedoeld in de artikelen 33, 36 en 37bis kunnen bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in Ministerraad worden verhoogd.

Art. 38

Vervangen bij de wet van 26 maart 2003, art. 10 (10) en gewijzigd bij de wet van 27 december 2004, art. 468 (1).

De door de commissie toegekende hulp wordt door de Minister van Justitie rechtstreeks uitbetaald aan de verzoeker, rekening houdend met de beschikbare middelen van het Fonds.

Art. 39

Vervangen bij de wet van 26 maart 2003, art. 11 (10) en gewijzigd bij de wet van 15 januari 2019, art. 5 (9).

§ 1. De Staat treedt van rechtswege in de rechten van het slachtoffer voor het bedrag van de toegekende hulp tegen de dader of de burgerlijk aansprakelijke partij.

§ 2. De Staat kan de volledige of gedeeltelijke terugbetaling van de toegekende hulp vorderen wanneer het slachtoffer na de uitbetaling ervan in enige hoedanigheid schadeloosstelling verkrijgt.

Vooraleer een vordering tot terugbetaling wordt ingeleid, verstrekt de commissie aan de Minister van Financiën een met redenen omkleed advies.

§ 2bis. Onverminderd het subsidiariteitsbeginsel van de financiële hulp omschreven in artikel 31bis, § 1, 5°, en § 2, 4°, en in artikel 42quinquies, § 1, 3°, en § 2, 4°, treedt de Staat eveneens van rechtswege in de rechten van de verzoeker voor het bedrag van de toegekende hulp tegen de verzekeraar die zou kunnen tussenkomen ten voordele van de verzoeker, volgend op de opzettelijke gewelddaad of de daad bedoeld in artikel 31bis, § 2, 2° (14).

§ 3. De Staat kan volledige of gedeeltelijke terugbetaling vorderen wanneer de hulp geheel of gedeeltelijk is toegekend op grond van valse of onvolledige verklaringen van de verzoeker.

Het koninklijk besluit van 31 mei 1933, betreffende de verklaring te doen in verband met de subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn, is van toepassing.

§ 4. De Staat kan tevens de volledige of gedeeltelijke terugbetaling vorderen van de noodhulp bedoeld in artikel 36, vierde lid, indien een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing de volledige of gedeeltelijke verantwoordelijkheid bij het slachtoffer legt.

Art. 40

Hersteld bij de wet van 13 januari 2006, art. 2 (15).

Wanneer een opzettelijke gewelddaad is gepleegd op het grondgebied van een andere lid-Staat van de Europese Unie en de verzoeker zijn gewone verblijfplaats in België heeft, dan kan hij zich richten tot de commissie, die hem bijstaat in zijn aanvraag tot schadeloosstelling bij de bevoegde overheid.

In dit geval is de commissie belast met:

1° het verstrekken aan de verzoeker van essentiële informatie betreffende de mogelijkheden om een schadeloosstelling aan te vragen in de lid-Staat waar de daad werd gepleegd, alsook van de vereiste aanvraagformulieren, op basis van een handleiding samengesteld door de Europese Commissie;

2° het verstrekken aan de verzoeker, op diens verzoek, van algemene raad en informatie over de wijze waarop het formulier moet worden ingevuld en welke stukken zouden moeten worden bijgevoegd;

3° het zo spoedig mogelijk verzenden van het verzoekschrift en de eventuele bijgevoegde stukken aan de beslissende instantie van de lid-Staat van de Unie waar de daad werd gepleegd, met gebruikmaking van het standaardformulier opgesteld door de Europese Commissie;

4° het geven aan de verzoeker, indien nodig, van algemene raad voor het verstrekken van de aanvullende informatie waar de beslissende instantie om verzoekt, en deze aanvullende informatie, op verzoek van de verzoeker, zo snel mogelijk rechtstreeks doorgeven aan de beslissende instantie, indien nodig met een lijst van de bijgevoegde stukken;

5° het nemen van de nodige maatregelen indien de beslissende instantie beslist de verzoeker of elke andere persoon, zoals een getuige of een deskundige, te horen, opdat:

a) de betrokkenen rechtstreeks door de beslissende instantie worden gehoord, overeenkomstig de wetgeving van de lid-Staat waar zij is gevestigd, met name per telefoon- of videoverbinding, of

b) de betrokkenen door de commissie worden gehoord en vervolgens een proces-verbaal van het verhoor toegezonden wordt aan de beslissende instantie.

Rechtstreeks verhoor in de zin van punt 5°, a) mag alleen plaatsvinden in samenwerking met de commissie en op vrijwillige basis, zonder dat de beslissende instantie dwangmaatregelen kan opleggen.

Bij de uitoefening van de opdrachten omschreven in de punten 1 tot 5 gaat de commissie tot geen enkele beoordeling van de aanvraag over en informeert ze de verzoekers omtrent de mogelijkheden om bijgestaan of vertegenwoordigd te worden.

De commissie kan de secretaris en de adjunct-secretarissen belasten met de praktische uitvoering van de punten 1 tot 4. De verhoren bedoeld in punt 5 worden afgenomen door de voorzitters van de kamers die zitting houden als enig lid.

Art. 40bis

Ingevoegd bij de wet van 31 januari 2006, art. 3 (15) en gewijzigd bij de wet van 15 januari 2019, art. 2 (9).

Wanneer een opzettelijke gewelddaad is gepleegd op het grondgebied van België en de verzoeker zijn gewone verblijfplaats in een andere lid-Staat van de Europese Unie heeft, kan de verzoeker zijn verzoekschrift, met de vraag om financiële hulp, noodhulp, voorschot of aanvullende hulp, aan de commissie richten via de instantie die door de betrokken lid-Staat specifiek is belast om het slachtoffer bij te staan in zijn aanvraag bij de bevoegde instantie, en dit door middel van een standaardformulier opgesteld door de Europese Commissie.

Na ontvangst van een verzoekschrift dat is overgezonden door de assistentieverlenende instantie, deelt de commissie zo spoedig mogelijk de volgende informatie en documenten mee aan de assistentieverlenende instantie en aan de verzoeker:

1° de naam en de contactgegevens van de persoon verantwoordelijk voor het dossier;

2° een bevestiging van de ontvangst van het verzoekschrift;

3° indien mogelijk, een indicatie van de verwachte beslissingstermijn.

Indien de commissie de verzoeker of elke andere persoon, zoals een getuige of een deskundige, wenst te horen, kan zij contact opnemen met de assistentieverlenende instantie om de nodige maatregelen te nemen opdat:

1° de betrokkenen rechtstreeks worden gehoord door de commissie, overeenkomstig de Belgische wetgeving, met name per telefoon- of videoverbinding, of

2° de betrokkenen worden gehoord door de assistentieverlenende instantie, overeenkomstig de wetgeving waar zij gevestigd is, die vervolgens een proces-verbaal van het verhoor toezendt aan de commissie.

Rechtstreeks verhoor in de zin van punt 1° van het vorig lid, mag alleen plaatsvinden in samenwerking met de assistentieverlenende overheid en op vrijwillige basis, zonder dat de commissie dwangmaatregelen kan opleggen.

De commissie zendt zo spoedig mogelijk haar beslissing over de aanvraag om schadeloosstelling over aan de verzoeker en aan de assistentieverlenende instantie, met gebruikmaking van het standaardformulier opgesteld door de Europese Commissie.

Art. 40ter

Ingevoegd bij de wet van 31 januari 2006, art. 4 (15).

Voor de informatie die de commissie verzendt krachtens de artikelen 40 en 40bis, gebruiken de commissie en haar secretariaat in hun contacten met de instantie tot welke de informatie is gericht de officiële taal of een van de talen van de lid-Staat van deze instantie, die een taal van de instellingen van de Unie is, of een andere taal van de instellingen van de Unie waarvan die lid-Staat aangegeven heeft dat hij deze kan aanvaarden, behalve wanneer het gaat om de beslissing van de commissie en de processen-verbaal van verhoor in de zin van artikel 40, tweede lid, punt 5, b), ten aanzien waarvan het taalgebruik geregeld blijft door de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken van 18 juli 1966.

Voor de informatie die de commissie ontvangt krachtens de artikelen 40 en 40bis, worden enkel de nationale talen en het Engels geaccepteerd, behalve wanneer het gaat om de beslissing van de beslissende instantie en de processen-verbaal van verhoor in de zin van artikel 40bis, derde lid, 2°, ten aanzien waarvan het taalgebruik geregeld blijft door de wetgeving van het land waar deze instantie is gevestigd.

Art. 40quater *Ingevoegd bij de wet van 13 januari 2006, art. 5 (15).*

Voor de toepassing van de artikelen 40, 40bis en 40ter, kan de commissie een beroep doen op vertalers en beëdigde tolken.

Voor de diensten die de commissie op grond van de artikelen 40 en 40bis verleent, kan van de verzoeker of van de beslissende instantie geen terugbetaling van heffingen of kosten worden gevraagd.

Aanvraagformulieren en andere stukken die in overeenstemming met de artikelen 40 en 40bis worden verstrekt, behoeven niet te worden gewaarmerkt of anderszins voor echt te worden verklaard.

Art. 41 *Aangevuld bij de wet van 13 januari 2006, art. 6 (16).*

De Koning bepaalt de datum waarop elk van de bepalingen van deze afdeling in werking treedt. De artikelen 40 tot 40quater, ingevoegd bij de wet van 13 januari 2006, treden in werking op 1 januari 2006.

AFDELING III. Toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van fysieke schade geleden door leden van politie- en hulpdiensten

Vervangen bij de wet van 27 december 2004, art. 469 (1).

Art. 42 *Vervangen bij de wet van 27 december 2004, art. 470 (1) en 472 (17) en gewijzigd bij de wetten van 12 januari 2006, art. 2 (17), 15 mei 2007, art. 192 (18).*

§ 1. Onverminderd de voordelen toegekend krachtens de wetgeving op de arbeidsongevallen of de vergoedingspensioenen, wordt in vredestijd, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning, een vergoeding voor morele schade toegekend van 53 200 euro, hierna "bijzondere vergoeding" genoemd, aan de personen bepaald in § 3 die wegens lichamelijke ongeschiktheid genoodzaakt zijn de dienst definitief te verlaten of aan hun rechthebbenden in geval van overlijden.

§ 2. De bijzondere vergoeding wordt toegekend:

1° wanneer de schade het gevolg is van opzettelijke gewelddaden of van de ontplofing van een oorlogstuig of van een valstricktuig bij de uitvoering van een politie-, beschermings-, hulpverlenings- of ontmijningsopdracht.

Onder ontmijningsopdracht moet verstaan worden de werkzaamheden van opsporing, neutralisatie, vervoer of vernietiging van oorlogstuigen of valstricktuigen;

2° wanneer de schade het gevolg is van de redding van personen van wie het leven in gevaar was (19).

§ 3. De bijzondere vergoeding wordt toegekend:

1° aan de personeelsleden van het operationeel kader en van het administratief en logistiek kader van de politiediensten bedoeld in artikel 116 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

2° aan de leden van de buitendiensten van de afdeling "Veiligheid van de Staat" van het bestuur openbare Veiligheid van de federale overheidsdienst Justitie;

3° aan de personeelsleden van de Krijgsmacht en de burgerlijke personeelsleden van het ministerie van Landsverdediging;

4° aan de leden van de diensten van de civiele bescherming;

5° aan de operationele leden van de hulpverleningszones;

6° aan de leden van de buitendiensten van het bestuur der Strafinrichtingen.

De bijzondere vergoeding wordt toegekend aan de in het eerste lid opgesomde personen voor zover de schade bedoeld in § 2 veroorzaakt werd tijdens de uitoefening van hun functies.

§ 4. Onverminderd de toekenning van de bijzondere vergoeding, wordt een bijkomende vergoeding toegekend, gelijk aan 10 % van het bedrag van de in § 1 bedoelde bijzondere vergoeding, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning:

1° aan elk kind ten laste van één van de in § 3 bedoelde slachtoffers;

2° aan elk kind, na het overlijden van één van de in § 3 bedoelde slachtoffers, geboren....

§ 5. Worden beschouwd als de rechthebbenden van het slachtoffer:

1° de echtgenoot als het slachtoffer gehuwd was en niet gescheiden was van tafel en bed;

2° de persoon met wie het slachtoffer samenwoonde in de zin van de artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek;

2°bis de persoon met wie het slachtoffer sinds een jaar samenwoonde. Wordt geacht aan die voorwaarde te voldoen de niet-verwante persoon die op het tijdstip van het overlijden op een permanente en affectieve wijze sedert ten minste een jaar met het slachtoffer samenwoonde. Deze samenwoning wordt bewezen door de inschrijving in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister;

3° als het slachtoffer vrijgezel, weduwnaar, gescheiden of gescheiden van tafel en bed was, de hierna in volgorde van voorrang van de categorieën opgesomde personen:

a) 1ste categorie: de kinderen van het slachtoffer en hun afstammelingen, die ten laste van het slachtoffer waren;

b) 2e categorie: zijn vader en moeder;

c) 3e categorie: zijn broers en zussen;

d) 4e categorie: elke natuurlijke persoon die aantoonst dat hij de opvoeding en het onderhoud van het slachtoffer verzekerd heeft gedurende minstens vijf jaar vóór het slachtoffer meerderjarig was.

Als er slechts één rechthebbende is, krijgt deze de volledige vergoeding.

Wanneer er meerdere rechthebbenden van dezelfde categorie zijn, wordt de vergoeding in gelijke delen aan elk van hen toegekend.

De rechthebbenden, bedoeld in het eerste lid, 3°, b) tot d), moeten het bewijs leveren dat zij rechtstreeks voordeel trokken van de bezoldigingen van het slachtoffer. Van de personen die met het slachtoffer woonden of bij wie het slachtoffer zijn thuis had, wordt aangenomen dat zij deze voorwaarde vervullen.

§ 6. Worden niet toegekend:

1° de vergoedingen bedoeld in §§ 1 en 4, als er vastgesteld is dat het ongeval opzettelijk veroorzaakt werd door het slachtoffer;

2° de vergoeding bedoeld in § 1, wanneer het slachtoffer overlijdt aan de gevolgen van het ongeval, nadat het zelf de vergoeding ontvangen heeft.

§ 7. De aanvraag tot het verkrijgen van de in §§ 1 en 4 bedoelde vergoedingen wordt gericht:

1° aan de minister van Justitie en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 2° en 6°;

2° aan de minister van Binnenlandse Zaken en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 1°, 4° en 5°;

3° aan de minister van Landsverdediging en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 3°.

§ 8. De betaling van de in dit artikel bedoelde vergoedingen sluit, tot het beloop van haar bedrag, de toekenning uit van schadevergoeding ten bezware van de Staat voor hetzelfde schadelijke feit.

De Staat treedt van rechtswege, tot het beloop van het bedrag van de betaalde vergoedingen, in de rechten van de begunstigde tegen de voor het schadelijke feit aansprakelijke derden of de burgerrechtelijke aansprakelijke en tegen de verzekeringsinstellingen of fondsen voor schadevergoeding.

De bij dit artikel bepaalde voordelen kunnen niet worden gecumuleerd met de vergoedingen bedoeld bij de wet van 12 januari 1970 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van een luchtvaartongeval in vredetijd.

§ 9. Het bedrag van de bijzondere vergoeding wordt aangepast aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de

consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 178 van 30 december 1982.

Het bedrag wordt gekoppeld aan de spilindex 138,01.

Afdeling IV. Hulp van de Staat aan slachtoffers van terrorisme

Ingevoegd bij de wet van 1 april 2007, art. 20 (20) (2).

Onderafdeling 1. Algemene bepaling

Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 3 (9).

Art. 42bis

Ingevoegd bij de wet van 1 april 2007, art. 20 (20) en gewijzigd bij de wetten van 31 mei 2016, art. 9 (7), 15 januari 2019, art. 4 (9) en de wet van 3 februari 2019, art. 3 (9).

De Koning gaat bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad over tot de erkenning van daden als daden van terrorisme. Hij kan ook daden gepleegd buiten het Belgische grondgebied erkennen als daden van terrorisme.

De Koning bepaalt de voorwaarden volgens dewelke tot erkenning kan overgegaan worden.

De behandeling van de aanvragen vermeld in deze afdeling gebeurt door de gespecialiseerde kamers.

Behoudens andersluidende bepalingen, handelen deze gespecialiseerde kamers overeenkomstig de bepalingen van afdeling II.

De Koning kan de vergoeding van slachtoffers van de in het eerste lid bedoelde erkende daden uitbreiden en de verplichtingen van de personen die recht hebben op een vergoeding bedoeld in de afdelingen II en III van dit hoofdstuk aanpassen, rekening houdend met de kenmerken van terrorisme.

Onverminderd de bijdragen bedoeld in artikel 29 kan het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, voor de toepassing van dit artikel gestijfd worden door voorschotten ontvangen van de Schatkist, leningen, schenkingen en legaten, een gedeelte van de winst van de Nationale Loterij, en andere inkomsten die de Koning bepaalt.

Onderafdeling 2. Bijzondere bepalingen in het kader van de toekenning van een financiële hulp aan slachtoffers van terrorisme

Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 4 (9).

Art. 42ter

Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 5 (9).

In afwijking van artikel 30, § 1, doet de commissie, in geval van een daad van terrorisme, uitspraak over de aanvragen tot toekenning van een voorschot, een financiële hulp of een aanvullende hulp.

Art. 42quater

Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 6 (9).

§ 1. In geval van een daad van terrorisme houdt de voorzitter van de kamer zitting als enig lid inzake alle verzoeken bedoeld in artikel 42ter. Tegen de beschikkingen van de voorzitter van de kamer is hoger beroep mogelijk onder de voorwaarden bedoeld in paragraaf 2. Een uit andere leden samengestelde

kamer van de commissie doet uitspraak over dit hoger beroep. Het hoger beroep maakt het geschil zelf aanhangig bij de kamer.

§ 2. De verzoeker en de minister van Justitie kunnen tegen de beschikkingen van de voorzitter van de commissie een beroep instellen binnen de maand nadat de beschikking aan hen werd bekendgemaakt.

De akte van beroep wordt neergelegd bij het secretariaat van de commissie of wordt toegezonden bij aangetekende zending. Het wordt ondertekend door de verzoeker of door zijn advocaat. Het kan ook elektronisch worden neergelegd volgens de nadere regels vastgesteld door de Koning.

Op straffe van verval van het hoger beroep bepaalt de akte nauwkeurig de grieven die tegen de beschikking worden ingebracht.

In de akte van beroep wordt melding gemaakt van:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornamen, het beroep, de woonplaats en de nationaliteit van het slachtoffer, de verzoeker en, in voorkomend geval, de wettelijke vertegenwoordiger;

3° de datum en het rolnummer van de beschikking waarop het beroep betrekking heeft.

Bij het verzoekschrift worden de stukken tot staving van het hoger beroep gevoegd.

Art. 42quinquies. *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 5 (9).*

De financiële hulp als bedoeld in artikel 31, 1° tot 4°, wordt toegekend aan de slachtoffers van terrorisme onder de volgende voorwaarden:

1° de daad van terrorisme is gepleegd in België. In geval van een in het buitenland gepleegde daad van terrorisme moet het slachtoffer van terrorisme op het moment van deze daad de Belgische nationaliteit hebben of zijn gewone verblijfplaats in België hebben in de zin van artikel 4 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht. De daad van terrorisme moet bij een koninklijk besluit als bedoeld in artikel 42bis, eerste lid, erkend zijn;

2° het verzoek tot het bekomen van een financiële hulp moet ingediend worden binnen een termijn van drie jaar vanaf de bekendmaking van het koninklijk besluit als bedoeld in artikel 42bis, tweede lid, waarbij de desbetreffende gebeurtenis als daad van terrorisme werd erkend;

3° de schade kan niet afdoende worden hersteld door de dader of de burgerlijk aansprakelijke partij, op grond van een stelsel van sociale zekerheid of een private verzekering, noch op enige andere manier.

§ 2. De financiële hulp bedoeld in artikel 31, 5°, wordt toegekend wanneer de occasionele redders aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° op het Belgisch grondgebied geïntervenieerd hebben naar aanleiding van een daad van terrorisme of in geval van een in buitenland gepleegde daad

van terrorisme op het moment van deze daad de Belgische nationaliteit hebben of zijn gewone verblijfplaats in België hebben in de zin van artikel 4 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht en deze daad moet bij koninklijk besluit erkend zijn als een daad van terrorisme;

2° het verzoek tot het bekomen van een financiële hulp moet ingediend worden binnen een termijn van drie jaar vanaf de bekendmaking van het koninklijk besluit als bedoeld in artikel 42bis, eerste lid, waarbij de desbetreffende gebeurtenis als daad van terrorisme werd erkend;

3° geen effectief en voldoende schadeherstel kunnen verkrijgen door de burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, door een stelsel van sociale zekerheid, door een private verzekering of op elke andere wijze.

Art. 42sexies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 7 (9).*

In geval van een daad van terrorisme, kan een slachtoffer of een occasionele redder aanspraak maken op advocatenkosten voor een maximumbedrag van 12 000 euro in plaats van de in artikel 32, § 1, 6°, § 2, 5° en § 3, 3° voorziene rechtsplegingsvergoeding.

Dit bedrag kan bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad verhoogd worden (21).

Art. 42septies *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 6 (9).*

In geval van een daad van terrorisme, kan een slachtoffer of een occasionele redder aanspraak maken op de terugbetaling van de noodzakelijke reis- en verblijfkosten voor een maximumbedrag van 6 000 euro, ofwel wanneer de feiten zich in het buitenland afgespeeld hebben, ofwel wanneer de feiten zich in België afgespeeld hebben en de verzoeker daar niet verbleef.

Dit bedrag kan bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad verhoogd worden (22).

Art. 42octies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 8 (9).*

De aanvraag om een voorschot, financiële hulp of aanvullende hulp voor een daad van terrorisme geschiedt bij verzoekschrift waarvan het model door de Koning wordt bepaald en dat wordt neergelegd bij het secretariaat van de commissie of haar wordt toegezonden bij aangetekende zending. Ze wordt ondertekend door de verzoeker of door zijn advocaat. Ze kan ook elektronisch worden neergelegd volgens door de Koning vastgelegde regels.

De aanvraag voor de toekenning van het statuut van nationale solidariteit en de aanvraag van het herstelpensioen als bedoeld in artikel 18, § 1, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, kunnen in hetzelfde verzoekschrift geschieden.

In het verzoekschrift wordt melding gemaakt van:

1° de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, voornamen, het beroep, de woonplaats en de nationaliteit van het slachtoffer, de verzoeker en, in voorkomend geval, de wettelijke vertegenwoordiger.

In geval van een in het buitenland gepleegde daad van terrorisme dient ook melding gemaakt te worden van de nationaliteit en/of de gewone verblijfplaats op het moment van deze daad van terrorisme;

3° de datum, de plaats en een precieze beschrijving van de daad van terrorisme, de ontploffing of de reddingsactie;

4° de omstandigheden waarin de menselijke schade zich voorgedaan heeft;

5° de beschrijving van de geleden menselijke schade;

6° de andere middelen waarover de verzoeker beschikt om een schadevergoeding te verkrijgen;

7° de raming van de verschillende bestanddelen van de schade waarvoor een hulp wordt gevraagd en het totale bedrag van de gevraagde hulp;

8° in voorkomend geval, de aanvraag van het herstelpensioen, die automatisch de aanvraag inhoudt voor de toekenning van het statuut van nationale solidariteit;

9° in voorkomend geval, de aanvraag tot toekenning van het statuut van nationale solidariteit;

Het verzoekschrift eindigt met de woorden: "Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring oprecht en volledig is".

Bij het verzoekschrift worden de stukken tot staving van de verschillende bestanddelen van de schade gevoegd waarvoor een hulp wordt gevraagd, waaronder de medische attesten en verslagen.

Art. 42novies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 9 (9).*

In geval van een daad van terrorisme is artikel 34bis, zesde lid niet van toepassing.

Art. 42decies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 10 (9).*

§ 1. De verzoeker en de minister van Justitie of zijn afgevaardigde worden door de voorzitter van de kamer of door de kamers van de commissie gehoord indien zij daar schriftelijk hebben om verzocht of indien de voorzitter of de kamers dit noodzakelijk achten. Zij kunnen zich hiervoor laten bijstaan of vertegenwoordigen door hun advocaat. De verzoeker kan zich ook laten bijstaan door de gemachtigde van een overheidsinstelling of een door de Koning hier toe erkende vereniging.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1 worden, in het kader van de procedure tot toekenning van een voorschot, noch de verzoeker noch de minister van Justitie of zijn afgevaardigde gehoord door de voorzitter van de kamer.

Art. 42undecies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 11 (9).*

§ 1. In geval van een daad van terrorisme kunnen de verzoeker en de minister van Justitie tegen de beschikkingen van de voorzitter van de kamer een beroep aantekenen overeenkomstig artikel 42quater.

§ 2. De verzoeker en de minister van Justitie kunnen tegen de beslissingen van de kamers van de commissie een cassatieberoep instellen bij de Raad van State, overeenkomstig artikel 14, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Art. 42duodecies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 12 (9).*

§ 1. In geval van een daad van terrorisme worden de beschikkingen van de voorzitter en de beslissingen van de kamers van de commissie binnen acht dagen na de uitspraak bij aangetekende zending bekendgemaakt aan de verzoeker, en per gewone post aan de advocaat van de verzoeker en de minister van Justitie. De beschikkingen en beslissingen kunnen ook elektronisch worden meegedeeld volgens door de Koning vastgelegde regels.

§ 2. De kennisgeving van een beslissing aan de verzoeker vermeldt de inhoud van artikel 42decies, § 2. In geval van een beschikking wordt de inhoud van de artikelen 42quater, § 2 en 42undecies, § 1 vermeld.

Art. 42terdecies *Ingevoegd bij de wet van 3 februari 2019, art. 13 (9).*

In geval van een daad van terrorisme is artikel 36 niet van toepassing;

Onverminderd de toepassing van de artikelen 31, 32, 33, § 1, en 42quinquies, kan de commissie een voorschot toekennen wanneer elke vertraging bij de toekenning van de hulp de verzoeker een ernstig nadeel kan berokkenen.

Het voorschot wordt per daad van terrorisme en per verzoeker toegekend voor schade boven 500 euro en is beperkt tot een bedrag van 125 000 euro.

Wanneer het gaat om een daad van terrorisme is de dringendheid altijd verondersteld.

Art. 42quaterdecies *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 7 (9).*

In geval van een daad van terrorisme kan de commissie een aanvullende hulp toekennen wanneer na de toekenning van de financiële hulp, het nadeel kennelijk is toegenomen, onverminderd de toepassing van de artikelen 31, 32, 33, § 1, en 42quinquies.

De aanvullende hulp wordt per opzettelijke gewelddaad en per verzoeker toegekend voor schade boven 500 euro en is beperkt tot het op de dag van de neerlegging van het verzoekschrift tot het bekomen van een hulp toepasselijk bedrag, verminderd met de reeds toegekende hulp en de eventuele noodhulp en het eventuele voorschot.

Het verzoek tot toekenning van een aanvullende hulp wordt, op straffe van verval, binnen tien jaar te rekenen van de dag waarop beslist werd over de toekenning van een financiële hulp, ingediend.

Art. 42quindécies *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 8 (9).*

Het maximumbedrag vermeld in artikel 42terdecies kan bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad worden verhoogd.

Art. 42sedecies *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 9 (9).*

§ 1. In geval van een daad van terrorisme, treedt de Staat van rechtswege in de rechten van het slachtoffer voor het bedrag van de toegekende hulp tegen de dader of de burgerlijk aansprakelijke partij.

§ 2. De Staat kan de volledige of gedeeltelijke terugbetaling van de toegekende hulp vorderen wanneer het slachtoffer na de uitbetaling ervan in enige hoedanigheid schadeloosstelling verkrijgt.

Vooraleer een vordering tot terugbetaling wordt ingeleid, verstrekt de commissie aan de minister van Financiën een met redenen omkleed advies.

§ 3. De Staat kan volledige of gedeeltelijke terugbetaling vorderen wanneer de hulp geheel of gedeeltelijk is toegekend op grond van valse of onvolledige verklaringen van de verzoeker.

Het koninklijk besluit van 31 mei 1933, betreffende de verklaring te doen in verband met de subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard, die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn, is van toepassing.

§ 4. Onverminderd het subsidiariteitsbeginsel van de financiële hulp bedoeld in artikel 31bis, § 1, 5°, en § 2, 4°, en in artikel 42quinquies, § 1, 3°, en § 2, 3°, treedt de Staat eveneens van rechtswege in de rechten van de verzoeker voor het bedrag van de toegekende hulp tegen de verzekeraar die zou kunnen tussenkomen ten voordele van de verzoeker, volgend op de daad van terrorisme of de daad bedoeld in artikel 42quinquies, § 2.

De verzoeker moet het secretariaat van de commissie de nodige informatie bezorgen met betrekking tot verzekeringen die zouden kunnen tussenkomen te zijnen voordele, volgend op de daad van terrorisme zoals bedoeld in artikel 42bis, eerste lid of de daad zoals bedoeld in artikel 42quinquies, § 2, overeenkomstig het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaringen af te leggen in verband met subsidies, vergoedingen en toelagen.

Indien door toedoen van de verzoeker de indeplaatsstelling geen gevolg kan hebben ten voordele van de Staat, kan de Staat van de verzoeker de terugbetaling vorderen van de betaalde hulp in de mate van het geleden nadeel.

Onderafdeling 3. Bijzondere bepaling inzake de financiering van de slachtoffers bedoeld in artikel 3, derde lid van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme

Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 10 (7).

Art. 42septiedécies *Ingevoegd bij de wet van 15 januari 2019, art. 11 (8).*

De kosten voortvloeiend uit de toekenning van de financiële voordelen die voortkomen uit de toekenning van het statuut van nationale solidariteit aan de

slachtoffers bedoeld in artikel 3, derde lid van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, worden toegerekend op het Fonds bedoeld in de artikelen 28 en 42bis, vijfde lid.

Art. 43

Wijzigingsbepaling.

¹ Inwerkingtreding: 31-12-2004

² De Koning is belast met de coördinatie van de afdelingen II en IV van hoofdstuk III van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en met de bepalingen van de wetten in de vorm van "gecoördineerde wetten op de financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders". Hiertoe kan hij de artikelen van de afdelingen splitsen en vernummeren en indelingen maken in de tekst.

³ Inwerkingtreding: 01-01-2004

⁴ Inwerkingtreding: 17-12-2005

⁵ Inwerkingtreding: 01-07-2017

⁶ Inwerkingtreding: 01-05-2017

⁷ Inwerkingtreding: 17-06-2016 (zie ook tweede lid artikel 10)

⁸ Inwerkingtreding: 22-03-2016

⁹ Inwerkingtreding: 08-02-2019

¹⁰ Inwerkingtreding: 09-01-2004

¹¹ Inwerkingtreding: 25-01-2010

¹² Artikel 32, § 1, 9°, artikel 32, § 2, 7°, en artikel 32, § 3, 4°, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, zoals ingevoegd bij artikel 3 van de wet van 15 januari 2019 tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen wat de occasionele redders en de slachtoffers van zogenaamde "cold cases" betreft, zijn van toepassing op de geleden schade volgend uit een opzettelijke gewelddaad zelfs wanneer het dossier reeds ingediend en afgesloten is door de commissie voor de inwerkingtreding van deze wet. De aanvragers wier dossier reeds afgesloten is voor de inwerkingtreding van deze wet moeten een aanvraag indienen binnen drie jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet.

¹³ Artikel 37bis van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, is van toepassing op de geleden schade volgend uit een opzettelijke gewelddaad zelfs wanneer het dossier reeds ingediend en afgesloten is door de commissie voor de inwerkingtreding van deze wet. De aanvragers wier dossier reeds afgesloten is voor de inwerkingtreding van deze wet moeten een aanvraag indienen binnen drie jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze wet.

¹⁴ Artikel 39, § 2bis, zoals ingevoegd bij artikel 5 van de wet van 15 januari 2019 tot wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen wat de occasionele redders en de slachtoffers van zogenaamde "cold cases" betreft, is van toepassing op de dossiers waarin hulp word toegekend na de inwerkingtreding van deze wet

¹⁵ Inwerkingtreding: 01-01-2006

¹⁶ Inwerkingtreding: 10-02-2006

¹⁷ Inwerkingtreding: 01-01-1997

¹⁸ Inwerkingtreding: 01-01-2015 (zie K.B. van 4 augustus 2014, art. 11, §1, 1°; zie ook de overgangsbepalingen (ED ten laatste op 01-01-2016) in art. 11, §1, 2°, L2 en L3)

¹⁹ Binnen de vorm aan art. 42 door de wet van 27 december 2004, art. 470 met inwerkingtreding op 31-12-2004 gegeven heeft het onderhavig 2° uitwerking met ingang van 01-01-1997.

²⁰ Inwerkingtreding: 15-05-2007

²¹ Dit artikel is van toepassing zelfs wanneer het dossier reeds ingediend en afgesloten is door de commissie voor de inwerkingtreding van deze wet. De aanvragers wiens dossier reeds afgesloten is voor de inwerkingtreding van deze wet moeten een aanvraag indienen binnen een jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet.

²² Dit artikel is van toepassing zelfs wanneer het dossier reeds ingediend en afgesloten is door de commissie voor de inwerkingtreding van deze wet. De aanvragers wiens dossier reeds afgesloten is voor de inwerkingtreding van deze wet moeten een aanvraag indienen binnen een jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze wet.

Wet van 1 april 2007
(Staatsblad 15 mei)

betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme.

Gewijzigd bij: de wetten van 3 maart 2011 (Staatsbl. 9 maart), 14 april 2011 (Staatsbl. 6 mei) en 26 oktober 2015 (Staatsbl. 30 oktober).

HOOFDSTUK I. Algemene bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. Toepassingsgebied

Art. 2 Deze wet is van toepassing op alle Belgische risico's zoals gedefinieerd in artikel 2, § 6, 8°, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, in de mate dat de verzekeringsovereenkomst de vergoeding van schade veroorzaakt door terrorisme dekt. Onder terrorisme wordt verstaan, "een clandestien georganiseerde actie of dreiging van actie met ideologische, politieke, etnische of religieuze bedoelingen, individueel of door een groep uitgevoerd, waarbij geweld wordt gepleegd op personen of de economische waarde van een materieel of immaterieel goed geheel of gedeeltelijk wordt vernield, ofwel om indruk te maken op het publiek, een klimaat van onveiligheid te scheppen of de overheid onder druk te zetten, ofwel om het verkeer of de normale werking van een dienst of een onderneming te belemmeren."

In afwijking van het vorige lid is deze wet niet van toepassing op de verzekeringsovereenkomsten die uitsluitend schade veroorzaakt door terrorisme dekken, op de verzekeringsovereenkomsten die de aansprakelijkheid overeenkomstig de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie dekken, op de verzekeringsovereenkomsten die de schade aan een kerninstallatie, zoals gedefinieerd in de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie dekken, noch op de verzekeringsovereenkomsten die casco rollend spoorwegmateriaal, luchtvaartcasco, casco zeeschepen, de burgerlijke aansprakelijkheid van luchtvaartuigen, rollend spoorwegmateriaal of zeeschepen dekken.

Deze wet is niet van toepassing op de theoretische afkoopwaarde in levensverzekeringen.

HOOFDSTUK III. Solidariteitsregeling

Afdeling I. Samenwerking Belgische Staat en privaatrechtelijke rechtspersonen

Art. 3 § 1. De in artikel 4 vermelde rechtspersoon en de Belgische Staat dekken gezamenlijk de gebeurtenissen voorgevallen in een kalenderjaar ten belope van 1 miljard euro voor de verbintenissen die aangegaan werden door de deelnemers bedoeld in artikel 4. Voormeld bedrag wordt elk jaar aangepast op 1 januari aan de ontwikkeling van het indexcijfer der consumptieprijzen van het Rijk, met als basis het indexcijfer van december 2005. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het basisbedrag wijzigen.

§ 2. Het gedeelte van voormeld bedrag dat de Belgische Staat ten laste neemt, wordt jaarlijks in gemeen overleg bepaald met de in artikel 4 bedoelde rechtspersoon. Bij ontstentenis van een akkoord kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het gedeelte van het bedrag bepalen dat ten laste komt van de Belgische Staat.

§ 3. De Belgische Staat is slechts gehouden tussen te komen na de uitputting van het aandeel van de in artikel 4 bedoelde rechtspersoon.

Afdeling II. Samenwerking tussen rechtspersonen, andere dan overheden

Art. 4

§ 1. De verzekeraars, de herverzekeraars, andere in België gevestigde rechtspersonen en rechtspersonen actief bij wijze van vrije dienstverrichting in België kunnen een rechtspersoon oprichten die zij financieren. Deze rechtspersoon heeft tot doel de verbintenissen die de deelnemers ingevolge terrorisme dienen uit te voeren, binnen de bepalingen van deze wet, te verdelen over alle deelnemers.

§ 2. Indien voormelde rechtspersoon niet opgericht wordt binnen de twaalf maanden na de inwerkingtreding van dit artikel of verdwijnt, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een rechtspersoon oprichten en bepaalt hij op welke wijze de in dit artikel bedoelde deelnemers aan de financiering van die rechtspersoon deelnemen.

§ 3. De statuten van de rechtspersoon bedoeld in dit artikel bevatten tenminste bepalingen omtrent de voorwaarden en de wijze van toelating, ontslag en uitsluiting van de deelnemers, de omvang van de verbintenissen van de deelnemers, de organisatie en het bestuur van de rechtspersoon, de wijze van benoeming, de bevoegdheden en de duur van het mandaat van de personen die met het bestuur belast zijn, de wijze van vaststelling en inning van de bijdragen van de deelnemers, de wijze waarop de rekeningen worden opgemaakt en goedgekeurd, de procedure in geval van wijziging van de statuten of van vereffening van de rechtspersoon en de wijze waarop aan de leden van het bestuur aan de personeelsleden en aan andere personen bevoegdheden gedelegeerd worden om de beslissingen van de bestuursorganen uit te voeren.

§ 4. De statuten en het huishoudelijk reglement en de wijzigingen ervan worden, na advies van de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, goedgekeurd door de Koning.

De statuten, het huishoudelijk reglement en de wijzigingen ervan moeten in de Bijlage bij het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

§ 5. De Koning benoemt twee vertegenwoordigers bij de rechtspersoon bedoeld in § 1. Eén vertegenwoordiger wordt benoemd op voorstel van de minister bevoegd voor economie en één vertegenwoordiger op voorstel van de minister bevoegd voor begroting. Zij waken over de naleving van deze wet.

Zij delen hun bezwaren mee aan de ministers en aan de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen. De Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen deelt de ontvangen bezwaren mee aan de buitenlandse toezichthouders bevoegd voor de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in België actief zijn bij wijze van bijkantoor of vrij verrichten van diensten.

HOOFDSTUK IV. Schadeafwikkeling bij terrorisme

Afdeling I. Het Comité

Art. 5 Gewijzigd bij de wet van 26 oktober 2015, art. 101 (1).

§ 1. Er wordt een Comité opgericht bestaande uit een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor economie, een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor begroting, een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor arbeid, een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor ambtenarenzaken, een vertegenwoordiger van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, opgericht bij artikel 5 van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, en twee vertegenwoordigers van de in artikel 4 bedoelde rechtspersoon. De Commissie voor het Bank-, Financie- en het Assurantiewezen wijst een vertegenwoordiger aan met raadgevende stem. De leden worden door de Koning benoemd voor een hernieuwbare periode van zes jaar. Het Comité wordt voorgezeten door de voorzitter van de Commissie voor Verzekeringen, opgericht bij artikel 41 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen.

Het Comité, de leden van het Comité en de personen die voor hem taken uitoefenen zijn niet aansprakelijk voor hun beslissingen, handelingen of gedragingen in de uitoefening van hun wettelijke opdrachten behalve in geval van bedrog of zware fout.

§ 2. Het Comité stelt een huishoudelijk reglement op dat door de Koning wordt goedgekeurd. Bij gebreke aan een beslissing van het Comité stelt de Koning het huishoudelijk reglement vast.

§ 3. De Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen draagt de werkingskosten van het Comité. Het Comité vergadert op de zetel van voormelde Commissie.

Afdeling II. Bevoegdheden van het Comité

Art. 6 § 1. Het Comité beslist, ten laatste binnen een periode van 6 maanden na een gebeurtenis, of een gebeurtenis beantwoordt aan de definitie van artikel 2. Gedurende voormelde periode komt het Comité elke maand samen tot op het ogenblik dat er een beslissing genomen is omtrent het al dan niet beantwoorden van een gebeurtenis aan de definitie van artikel 2. Het Comité kan een beslissing nemen op eigen initiatief, op vraag van de Ministerraad of op vraag van een deelnemer aan de rechtspersoon bedoeld in artikel 4.

De Koning kan bepalen voor welke gebeurtenissen het Comité niet bijeen dient te komen.

De beslissing van het Comité wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

§ 2. Het Comité bepaalt, ten laatste zes maanden na de gebeurtenis, het percentage van schadevergoeding dat door de deelnemers ingevolge de gebeurtenis dient vergoed te worden.

Het Comité vergadert ten minste elke zes maanden om het percentage al dan niet te herzien.

Ten laatste op 31 december van het derde jaar volgend op het jaar van de gebeurtenis neemt het Comité een definitieve beslissing omtrent het uit te betalen percentage van schadevergoeding.

§ 3. In de mate dat de Koning geen gebruik gemaakt heeft van de in artikel 9 aan Hem toegekende bevoegdheden, komen die bevoegdheden aan het Comité toe indien het een beslissing dient te nemen naar aanleiding van een gebeurtenis.

Afdeling III. Bepalingen inzake de hoogte van de door de deelnemers uit te voeren verbintenissen

Art. 7 *Gewijzigd bij de wet van 14 april 2011, art. 74 (2).*

§ 1. De deelnemers bedoeld in artikel 4 voeren hun contractuele verbintenissen uit overeenkomstig het percentage bepaald krachtens artikel 6, § 2. Wijzigt het Comité het percentage dan geldt het nieuwe percentage voor alle schadegevallen voortvloeiend uit de betreffende gebeurtenis. De uit het nieuwe percentage voortvloeiende verlaging van de schadevergoeding zal niet gelden voor de reeds uitgekeerde schadevergoedingen noch voor nog uit te keren schadevergoedingen, waarvoor de deelnemer reeds een beslissing aan de persoon die aanspraak kan maken op de uitvoering van een verbintenis ingevolge terrorisme meegedeeld heeft. De verhoging van het percentage leidt tot een verhoging van de betaalde schadevergoeding voor alle bij de deelnemers aan de in artikel 4 bedoelde rechtspersoon aangegeven schadegevallen voortvloeiend uit de betreffende gebeurtenis.

De Koning bepaalt in welke mate het percentage dat het Comité bepaald heeft, niet toegepast wordt op de schadevergoedingen uitgekeerd in het kader van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

§ 2. Indien het Comité vaststelt dat het bedrag bedoeld in artikel 3 onvoldoende is voor het vergoeden van alle geleden schade of over onvoldoende elementen beschikt om te oordelen of het bedrag bedoeld in artikel 3 voldoende is, wordt de schade aan personen bij voorrang vergoed. De morele schadevergoeding wordt na alle andere schadevergoedingen vergoed.

Art. 8 *Gewijzigd bij de wet van 26 oktober 2015, art. 102 (1).*

§ 1. De uitvoering van de verbintenissen van de deelnemers ingevolge één of meerdere gebeurtenissen, die erkend werden als terrorisme, wordt per kalenderjaar beperkt tot het bedrag bedoeld in artikel 3, ongeacht het verzekerd bedrag vermeld in de overeenkomst en ongeacht de verplicht te verzekeren bedragen in de toepasselijke wetgeving.

§ 2. Voor de zaakverzekeringsovereenkomsten tot vergoeding van schade aan onroerende goederen en/of hun inhoud en/of van gevolgschade van deze schade wordt, onverminderd artikel 7, § 1, en paragraaf 1 van dit artikel de schadevergoeding beperkt tot maximum 75 miljoen euro per jaar en per verzekerde, ongeacht het aantal verzekeringsovereenkomsten.

De beperking geldt ook voor alle roerende goederen die, ongeacht hun ligging, deel uitmaken van de bedrijfsactiviteiten van de verzekerde.

De dochtervennootschappen en de moedervennootschap, bedoeld in artikel 6 van het Wetboek van Vennootschappen, worden beschouwd als één en dezelfde verzekerde. Hetzelfde beginsel geldt voor een consortium en de verbonden vennootschappen, bedoeld in de artikelen 10 en 11 van hetzelfde Wetboek.

Deze paragraaf is niet van toepassing op gebouwen bestemd voor bewoning en andere door de Koning te bepalen risico's. Indien een gebouw zowel bestemd is voor bewoning als voor andere doeleinden, dan is deze paragraaf niet van toepassing op het gedeelte bestemd voor bewoning.

§ 3. Indien het totaal van de berekende of geraamde schadevergoedingen groter is dan het bedrag bedoeld in artikel 3, worden de uit te keren schadevergoedingen beperkt ten belope van de verhouding van het bedrag bedoeld in artikel 3 of de nog beschikbare middelen en het totaal van de uit te keren schadevergoedingen toegerekend aan het kalenderjaar.

§ 4. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepalen dat de schade beneden een bepaald bedrag ten laste blijft van de persoon die aanspraak kan maken op de uitvoering van een verbintenis ingevolge terrorisme en niet in mindering gebracht wordt van het bedrag bedoeld in artikel 3.

Afdeling IV. Bevoegdheid inzake de bepaling van de criteria in verband met het begrip gebeurtenis

Art. 9 De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, criteria bepalen om te oordelen of meerdere gebeurtenissen beschouwd dienen te worden als één gebeurtenis. Hij beschikt over deze bevoegdheid voor gebeurtenissen die binnen een bepaald tijdsbestek plaats vinden. Hij kan de criteria bepalen op basis waarvan gebeurtenissen aan een bepaald kalenderjaar toegerekend worden.

HOOFDSTUK V. De verzekeringsovereenkomsten

Afdeling I. Verzekeringsovereenkomsten afgesloten na de inwerkingtreding van deze wet

Art. 10 § 1. De verzekeringsovereenkomst kan schade veroorzaakt door terrorisme in duidelijke en nauwkeurige bewoordingen uitsluiten.

§ 2. In afwijking van § 1 waarborgt de verzekeringsovereenkomst verplicht de schade veroorzaakt door terrorisme betreffende de risico's en onder de voorwaarden die de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepaalt. De volgende risico's bevatten verplicht een dekking voor de schade veroorzaakt door terrorisme, zoals gedefinieerd in artikel 2:

1° de risico's arbeidsongevallen;

2° de risico's zoals geregeld in de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen;

3° de risico's zoals geregeld in de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen;

4° de risico's brand eenvoudige risico's zoals gedefinieerd door de Koning in uitvoering van artikel 67 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst;

5° de risico's behorend tot de takken 1, 2, 21, 22 en 23 zoals gedefinieerd in Bijlagel van het koninklijk besluit van 22 februari 1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen.

Schade veroorzaakt door wapens of tuigen die bestemd zijn om te ontploffen door de structuurwijziging van de atoomkern, kan uitgesloten worden in de verzekeringsovereenkomst.

Bij gebreke aan een wettelijke of reglementair te verzekeren bedrag, voorziet de verzekeringsovereenkomst, die krachtens dit artikel een dekking voor terrorisme dient te bevatten, in hetzelfde verzekerd bedrag ongeacht de schade veroorzaakt wordt door terrorisme of een andere oorzaak. De Koning kan bepalen dat voor bepaalde risico's of verzekeringsovereenkomsten andere regels gelden.

Afdeling II. Op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet bestaande verzekeringsovereenkomsten

Art. 11 *Gewijzigd bij de wet van 14 april 2011, art. 75 (2).*

In de overeenkomsten bedoeld in artikel 10, § 2, en die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet de schade veroorzaakt door terrorisme uitsluiten, wordt schade veroorzaakt door terrorisme gedekt vanaf de eerstvolgende jaarlijkse premievervaldag, of, indien de verzekeringsovereenkomst geen jaarlijkse vervaldag heeft, vanaf de eerstvolgende jaardag van de ingangsdatum van de overeenkomst. Schade veroorzaakt door wapens of tuigen die bestemd zijn om te ontploffen door de structuurwijziging van de atoomkern, kan van deze dekking uitgesloten blijven.

De verzekeringsnemer kan de verzekeraar verzoeken die waarborg met ingang van een vroeger tijdstip te bekomen.

Afdeling III. Wijziging van de verzekeringsvoorwaarden ingevolge wetswijziging

Art. 12 Indien de beperking van artikel 3 opgeheven wordt, beschikt de verzekeraar over een periode van één jaar na de inwerkingtreding van de opheffing om de waarborg voor terrorisme geheel of gedeeltelijk op te zeggen. De opzegging gaat in één maand na het versturen van de opzegging of het ondertekenen van het ontvangstbewijs van de opzegging.

HOOFDSTUK VI. Beperking van uitkeringen en spreiding in de tijd van uitkeringen in geval van schade veroorzaakt door terrorisme

Art. 13 *Gewijzigd bij de wet van 3 maart 2011, art. 256 (3).*

In afwijking van artikel 2 is dit hoofdstuk van toepassing op alle Belgische risico's, zoals gedefinieerd in artikel 2, § 6, 8°, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen, in de mate dat die risico's verzekerd worden door verzekeringsondernemingen naar Belgisch recht of door verzekeringsondernemingen wiens maatschappelijke zetel gelegen is buiten de Europese Economische Ruimte en wiens activiteiten in België onder het toezicht vallen van de Nationale Bank van België, bedoeld in de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, hierna "de Bank".

Art. 14 *Gewijzigd bij de wet van 3 maart 2011, art. 257 (3).*

Op voorstel van de minister bevoegd voor Economie, na advies van de Bank, kunnen de verbintenissen van de deelnemers die uitgevoerd dienen te worden naar aanleiding van terrorisme door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, beperkt worden. Daartoe kan Hij die verbintenissen beperken tot een

bepaald bedrag of tot een bepaald percentage van de verbintenis. Hij kan eveneens verbintenissen lager dan een door Hem te bepalen bedrag uitsluiten van vergoeding. Hij kan eveneens bepalen dat de uitvoering van verbintenissen in de tijd gespreid zal worden.

Art. 15 *Gewijzigd bij de wet van 3 maart 2011, art. 258 (3).*

Van zodra de minister, in toepassing van artikel 14, het advies gevraagd heeft aan de Bank, kan de Koning de uitvoering van de door de deelnemers aangegane verbintenissen voor maximum 4 maanden beperken en spreiden in de tijd.

HOOFDSTUK VII. Beperking van het subrogatierecht

Art. 16 Het subrogatierecht toegekend aan de verzekeringsinstelling krachtens artikel 136, § 2, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, het subrogatierecht toegekend aan de rechtspersonen en instellingen bedoeld bij artikel 14, § 3, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector en het eigen recht van de verzekeraar van arbeidsongevallen krachtens artikel 47 van de wet van 10 april 1971 op arbeidsongevallen kunnen slechts uitgeoefend worden na volledige vergoeding van de benadeelde persoon of zijn rechthebbenden, op basis van deze wet, door de verzekeraar.

Het recht kan ten vroegste vanaf de derde maand na het einde van het kalenderjaar waarin de gebeurtenis plaats vond, uitgeoefend worden.

HOOFDSTUK VIII. Indeplaatsstelling van de overheid

Art. 17 De Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten die om solidariteitsredenen de benadeelde geheel of gedeeltelijk schadeloos hebben gesteld alvorens de verzekeraar tot vrijwillige of gedwongen betaling is overgegaan, treden ten belope van het bedrag van die schadeloosstelling in de rechten en de rechtsvorderingen van de benadeelde tegen de verzekeraar.

Indien door toedoen van de benadeelde de indeplaatsstelling geen gevolg kan hebben ten voordele van de Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten, kunnen zij van de benadeelde de terugbetaling vorderen van de betaalde schadevergoeding in de mate van het geleden nadeel.

De indeplaatsstelling mag de benadeelde, die slechts gedeeltelijk vergoed is niet benadelen. In dat geval kan hij zijn rechten uitoefenen voor hetgeen hem nog verschuldigd is bij voorrang boven de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

HOOFDSTUK IX. Bepalingen van verschillende aard

Art. 18 Voor de artikelen 3, § 1, 4, § 2, 7, § 1, tweede lid en 8, § 2, vierde lid, 8, § 4, 9, 10, § 2, eerste en vierde lid neemt de Koning de besluiten na advies van Commissie voor Verzekeringen en de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen. De minister bevoegd voor economie bepaalt de termijnen waarbinnen voormelde adviezen dienen verstrekt te worden. In geval van niet-naleving van één van die termijnen, is het bedoelde advies niet meer vereist.

Art. 19 Het bedrag bepaald in artikel 3, § 1, het percentage bepaald door het comité bedoeld in artikel 6, § 2, en 7, § 1, en de beperkingen bepaald in artikel 8, zijn niet tegenstelbaar aan de benadeelde personen en hun rechthebbenden voor de vergoedingen uitgekeerd in het kader van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

De beperking van uitkeringen en de spreiding in de tijd van uitkeringen in toepassing van de artikelen 14 en 15 zijn niet tegenstelbaar aan de benadeelde personen en hun rechthebbenden voor de vergoedingen uitgekeerd in het kader van arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Art. 20 Wijzigingsbepaling van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Art. 21 Wijzigingsbepaling van artikel 7 van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Art. 22 Wijzigingsbepaling van dezelfde arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

HOOFDSTUK X. Inwerkingtreding

Art. 23 De Koning bepaalt de data van inwerkingtreding van deze wet, zodra de rechtspersoon, bedoeld in artikel 4, opgericht is, zijn statuten goedgekeurd zijn, het huishoudelijk reglement opgesteld is, de vertegenwoordigers van de ministers aangesteld zijn en artikel 3, § 2, uitgevoerd is. In elk geval treedt deze wet in werking op de eerste dag van de twaalfde maand die volgt op haar bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

In afwijking van het eerste lid treden de artikelen 3, § 2 en § 3, 4, 5, 9, 18, 20 en 24 in werking op de dag van bekendmaking van deze wet.

HOOFDSTUK XI. Overgangsbepaling

Art. 24 Bij gebreke aan een besluit in uitvoering van artikel 3, § 2, wordt het aandeel van de Belgische Staat bepaald op 300 miljoen euro.

¹ Inwerkingtreding: 09-11-2015.

² Inwerkingtreding: 16-05-2011.

³ Inwerkingtreding: 01-04-2011.

Wet van 18 juli 2017
(Staatsblad 4 augustus)

betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstellpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme

Gewijzigd bij: de wet van 15 januari 2019 (Staatsbl. 8 februari)

HOOFDSTUK 1. Inleidende bepaling

Art. 1 Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2. Definities

Art. 2 In de zin van deze wet dient verstaan te worden onder:

1° daad van terrorisme: een daad van terrorisme bedoeld in artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en zijn uitvoeringsbesluiten;

2° schadelijk feit: de aantasting van de fysieke en/of psychische integriteit van een persoon die het rechtstreekse en noodzakelijke gevolg is van de in België of in het buitenland gepleegde daden van terrorisme;

3° menselijke schade: de fysieke en/of psychische letsels, de verergering van letsels die vreemd zijn aan het schadelijke feit en het overlijden die het rechtstreekse en noodzakelijke gevolg zijn van het schadelijke feit;

4° slachtoffer: de persoon die een vastgestelde menselijke schade heeft geleden;

a) rechtstreeks slachtoffer: het slachtoffer dat zich op het ogenblik van de daad van terrorisme bevond op de plaats van de daad van terrorisme;

b) onrechtstreeks slachtoffer: het slachtoffer dat ofwel een erfgerechtigde tot in de tweede graad van het rechtstreekse slachtoffer is in de zin van artikel 731 van het Burgerlijk Wetboek, ofwel een aanverwant tot in de tweede graad van het rechtstreekse slachtoffer is, alsook de persoon die op het ogenblik van het schadelijke feit een duurzame affectieve band met het rechtstreekse slachtoffer kan bewijzen;

5° rechthebbende:

a) de overlevende echtgenoot of de overlevende wettelijk of feitelijk samenwonende partner van het rechtstreekse slachtoffer;

b) de kinderen ten laste op het ogenblik van de daad van terrorisme van het rechtstreekse slachtoffer, overleden door de terroristische daad;

6° feitelijk samenwonende partner: de persoon die voorafgaand aan het schadelijke feit op permanente en affectieve wijze samenwoont met het rechtstreekse slachtoffer, bij wie zij of hij zijn hoofdverblijfplaats heeft. Het bewijs van samenwoning en hoofdverblijfplaats wordt geleverd aan de hand van een uittreksel uit het bevolkingsregister;

7° algemene wet: de wet van 15 maart 1954 betreffende de herstellpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlog 1940-1945 en hun rechthebbenden;

8° minister: de minister die bevoegd is voor de oorlogsslachtoffers;

9° Directie-generaal Oorlogsslachtoffers: de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid;

10° Gerechtelijk-geneeskundige dienst: de Gerechtelijk-geneeskundige dienst van het Bestuur van de medische expertise van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de voedselketen en Leefmilieu;

11° Commissie: de Commissie voor geneeskundige verzorging bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 september 1985 tot vaststelling van de wijze waarop de Staat door bemiddeling van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oudstrijders en oorlogsslachtoffers voorziet in de kosteloze verzorging van de oorlogsinvaliden en gelijkgestelden, alsmede van de oorlogswezen.

HOOFDSTUK 3. Toepassingsgebied

Art. 3 *Gewijzigd bij de wet van 15 januari 2019, art. 12 (1).*

Deze wet is van toepassing indien het slachtoffer en zijn rechthebbenden de Belgische nationaliteit bezitten op de dag van het schadelijke feit en op het ogenblik van de beslissing van de toekenning van het statuut van nationale solidariteit of van het herstelpensioen.

Deze wet is ook van toepassing op de slachtoffers en de rechthebbenden die de Belgische nationaliteit niet bezitten, maar die op het moment van het schadelijke feit hun gewone verblijfplaats in België hadden in de zin van artikel 4 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht.

Deze wet is ook van toepassing op de slachtoffers en de rechthebbenden die niet de Belgische nationaliteit bezitten en die niet hun gewone verblijfplaats in België hadden als bedoeld in het tweede lid. De Koning bepaalt de praktische nadere regels volgens dewelke de bepalingen van deze wet van toepassing zijn. De kosten voortvloeiend uit de toekenning van de financiële voordelen die voortkomen uit de toekenning van het statuut van nationale solidariteit aan de slachtoffers bedoeld bij het huidige lid, worden toegerekend op het Fonds bedoeld in de artikelen 28 en 42bis, vijfde lid, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Het in derde lid bedoelde slachtoffer kan bij voorrang het statuut en de bijkomende voordelen aanvragen bedoeld bij deze wet.

Onverminderd het vierde lid, kunnen de in deze wet bedoelde voordelen niet worden gecumuleerd met een gelijkaardig solidariteitsmechanisme van de Staat van nationaliteit of van de gewone verblijfplaats indien het slachtoffer verkiest hierop een beroep te doen.

Art. 4 Deze wet is van toepassing op de slachtoffers van daden van terrorisme, met uitzondering van:

1° de daders, de mededaders en de medeplichtigen van de daden van terrorisme;

2° diegenen die naar aanleiding van een in Titel I ter van het Strafwetboek bedoeld misdrijf schade hebben berokkend aan een andere persoon.

HOOFDSTUK 4. Toekenning van een herstelpensioen aan de rechtstreekse slachtoffers en aan hun rechthebbenden

Art. 5 Er wordt een herstelpensioen toegekend aan de rechtstreekse slachtoffers van daden van terrorisme die voldoen aan de in deze wet vastgestelde voorwaarden en aan wie ingevolge hun menselijke schade een invaliditeitsgraad van 10% of meer werd toegekend. Het herstelpensioen wordt toegekend overeenkomstig de voorwaarden bepaald bij hoofdstuk II van de algemene wet, met uitzondering van de pensioenverhoging bedoeld in artikel 6, § 3 en § 3bis, van de algemene wet.

Overlijdens van de rechtstreekse slachtoffers geven voor de rechthebbenden recht op de in de artikelen 12, § 1, 13, § 1, eerste lid, 14, 14bis, 17bis en 17ter van hoofdstuk II van de algemene wet bepaalde pensioenen en vergoedingen. De Koning bepaalt hoe de pensioenen en vergoedingen tussen de rechthebbenden worden verdeeld indien er meerdere rechthebbenden zijn.

Art. 6 Het in artikel 5 bedoelde herstelpensioen vormt een residuaire schadeloosstelling: elke vergoeding waarop hetzelfde schadelijke feit recht geeft, wordt hierop in mindering gebracht, met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een individuele verzekering.

Indien het in de vorm van rente betaalde vergoedingen betreft, worden enkel de bedragen die vervallen na de datum waarop het genot van het herstelpensioen een aanvang neemt in mindering gebracht.

Indien het een vergoeding in kapitaal betreft, wordt deze fictief in rente omgezet, aanvangend op de datum van de menselijke schade volgens de geldende barema's, en wordt de in het tweede lid bedoelde regel toegepast.

De Staat wordt in de rechten en rechtsvorderingen die de slachtoffers of hun rechthebbenden kunnen uitoefenen ten gevolge van de geleden menselijke schade gesubrogeerd ten belope van de bedragen die werden betaald in uitvoering van deze wet.

Art. 7 § 1. Ongeacht de leeftijd van het slachtoffer wordt de invaliditeitsgraad vijf jaar na de initiële beslissing tot toekenning van het herstelpensioen door de Gerechtelijk-geneeskundige dienst herzien. Deze termijn gaat in op de dag waarop deze beslissing uitvoerbaar wordt.

De vijfjaarlijkse herziening is eveneens van toepassing op de slachtoffers waaraan de Gerechtelijk-geneeskundige dienst een invaliditeitsgraad van minder dan 10% heeft toegekend.

§ 2. Wanneer het herstelpensioen wordt toegekend voor verschillende fysieke en/of psychische letsels waarover door verschillende beslissingen geoordeeld werd, geeft elk van deze beslissingen apart aanleiding tot een herziening binnen de bij de eerste paragraaf bepaalde termijn.

§ 3. Bij de vijfjaarlijkse herziening beslist de Gerechtelijk-geneeskundige dienst of de invaliditeit die aan een slachtoffer wordt toegekend blijvend is of een periodieke herziening noodzakelijk is. De Gerechtelijk-geneeskundige dienst legt de datum van de volgende herziening vast.

§ 4. Het medisch onderzoek waaraan het slachtoffer onderworpen wordt bij de herziening van het tijdelijke herstelpensioen, wordt uitgevoerd door andere artsen dan diegenen die de verzoeker tevoren onderzocht hebben.

Art. 8 Het herstelpensioen gaat ten vroegste in op de eerste dag van de maand waarin het schadelijke feit zich voordoet of op de eerste dag van de maand waarin het slachtoffer overlijdt indien het een rechthebbende betreft, op voorwaarde dat er niet meer dan vierentwintig maanden verlopen zijn tussen de datum van het schadelijke feit of de datum van het overlijden van het slachtoffer enerzijds en de datum van de aanvraag van het herstelpensioen anderzijds.

De termijn van vierentwintig maanden begint pas te lopen vanaf het moment dat het slachtoffer bij machte is zijn rechten uit te oefenen.

Indien er meer dan vierentwintig maanden verlopen zijn tussen de datum van het schadelijke feit of de datum van het overlijden van het slachtoffer, enerzijds, en de datum van de aanvraag van het herstelpensioen, anderzijds, gaat het herstelpensioen ten vroegste in op de eerste dag van de maand waarin het herstelpensioen wordt aangevraagd.

Op advies van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst kan de minister een latere datum vaststellen in geval van een stijgende invaliditeitsschaal of een degressieve invaliditeitsschaal bepalen.

Art. 9 In afwijking van artikel 8, wanneer het herstelpensioen betrekking heeft op een schadelijk feit dat zich voorgedaan heeft voor de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad, gaat het herstelpensioen in op de eerste dag van de maand waarin het schadelijke feit zich voordoet of op de eerste dag van de maand waarin het slachtoffer overlijdt indien het een rechthebbende betreft, maar ten vroegste op de datum van inwerkingtreding van deze wet.

HOOFDSTUK 5. Terugbetaling van de medische zorg aan de slachtoffers

Art. 10 *Gewijzigd bij de wet van 15 januari 2019, art. 13 (Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.).*

§ 1. De rechtstreekse slachtoffers hebben recht op de terugbetaling van de medische, paramedische, farmaceutische en hospitalisatiekosten, orthopedische toestellen en protheses, benodigd door het schadelijke feit, onder dezelfde voorwaarden als deze die bepaald zijn ten voordele van de oorlogsinvaliden en gelijkgestelden in uitvoering van artikel 1 van de wet van 1 juli 1969 tot vaststelling van het recht van de oorlogsinvaliden en oorlogswezen op geneeskundige verzorging op kosten van de Staat.

De Koning kan de nadere regels bepalen voor de terugbetaling van de in verband met gezondheidszorg betaalde reiskosten als gevolg van het schadelijke feit, wanneer het voordeel van het gratis openbaar vervoer slechts deels tegemoetkomt aan de behoeften van het slachtoffer.

§ 2. De rechtstreekse slachtoffers en de onrechtstreekse slachtoffers hebben recht op de terugbetaling van psychologische zorg, medische, paramedische, farmaceutische en hospitalisatiekosten benodigd door een schadelijk feit, onder dezelfde voorwaarden als deze die bepaald zijn ten voordele van de oorlogsinvaliden en gelijkgestelden in uitvoering van artikel 1 van de wet van 1 juli 1969 tot vaststelling van het recht van de oorlogsinvaliden en oorlogswezen op geneeskundige verzorging op kosten van de Staat, voor zover deze kosten verband houden met psychische en/of psychosomatische stoornissen die door het schadelijke feit worden veroorzaakt.

§ 3. De Koning kan bepalen welke bewijsstukken dienen te worden voorgelegd om deze terugbetalingen te verkrijgen.

Voor de terugbetaling van psychologische zorg kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de maximumbedragen van tussenkomst, het aantal, de frequentie en de nadere regels van de voor terugbetaling toegelaten zorg bepalen.

Als een slachtoffer een beroep moet doen op een niet geconventioneerde zorgverlener of als hem of haar een geneeskundige verstrekking moet worden verleend waarin niet is voorzien in de nomenclatuur van geneeskundige verstrekkingen, opgesteld in uitvoering van de wetgeving betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, kan de minister die bevoegd is voor Sociale Zaken, op advies van de Commissie, een terugbetaling toekennen die redelijkerwijs wordt vastgesteld met het oog op het herstel van het slachtoffer. Onder zijn verantwoordelijkheid en onder zijn toezicht kan de minister de door deze alinea toegekende bevoegdheden delegeren aan de administrateur-generaal van de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering.

§ 4. De identiteit van de in de paragrafen 1 en 2 bedoelde personen wordt door de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers meegedeeld aan het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering en aan de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Indien de persoon aangesloten is bij een verzekeringsinstelling, deelt het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering zijn identiteit aan deze verzekeringsinstelling mee opdat die de door de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen verschuldigde terugbetalingen kan toekennen.

Indien de persoon bij geen enkele verzekeringsinstelling is aangesloten, maakt het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering deze informatie over aan de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, zodat die alle verschuldigde terugbetalingen rechtstreeks kan toekennen.

§ 5. De verzekeringsinstelling kent de tegemoetkomingen toe verschuldigd bij titel III van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994. Zij dient, voor rekening van haar lid, de nodige documenten in bij de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, zodat dit lid de aanvullende vergoedingen, toegekend conform de paragrafen 1, 2 en 3, kan verkrijgen.

§ 6. De bevoegdheden van de Commissie voor geneeskundige verzorging worden onverkort toepasselijk op de terugbetalingen bepaald bij dit artikel.

§ 7. De bij dit hoofdstuk bepaalde terugbetalingen worden residuaal toegekend: elke vergoeding waarop hetzelfde schadelijke feit recht geeft, wordt hierop in mindering gebracht, met uitzondering van de vergoeding die het gevolg is van een individuele verzekering.

De bij dit hoofdstuk bepaalde terugbetalingen worden toegekend in afwachting dat de vergoeding waartoe hetzelfde schadelijke feit aanleiding geeft, effectief werd toegekend. De verzekeringsinstelling en de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering treden van rechtswege in de rechten van ten belope van slachtoffer, tot het bedrag van de krachtens dit hoofdstuk toegekende terugbetalingen.

Art. 11 Het recht op terugbetaling van de medische zorg gaat in op de datum van het schadelijke feit, maar ten vroegste op de datum van inwerkingtreding van deze wet.

Art. 12 De bevoegdheid met betrekking tot de terugbetaling van de medische zorg wordt door de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering uitgeoefend.

HOOFDSTUK 6. Toekenning van het statuut van nationale solidariteit aan de slachtoffers van daden van terrorisme

Art. 13 Er wordt een statuut van nationale solidariteit gecreëerd voor de slachtoffers van daden van terrorisme.

Dit statuut wordt toegekend aan de slachtoffers.

Art. 14 Het statuut van nationale solidariteit wordt ten persoonlijke titel toegekend.

Het statuut van nationale solidariteit kan ook postuum worden toegekend aan een rechtstreeks slachtoffer overleden als gevolg van een daad van terrorisme.

Art. 15 Voor de toekenning van het statuut van nationale solidariteit oordeelt de minister op stukken.

Art. 16 Elke beslissing om het statuut van nationale solidariteit toe te kennen, leidt tot de uitreiking van een kaart van nationale solidariteit waarvan de Koning het model bepaalt.

Art. 17 De slachtoffers aan wie het statuut van nationale solidariteit wordt verleend, worden betrokken bij het eerbetoon dat het Rijk hun betuigt.

De Koning bepaalt de nadere toepassingsregels van dit artikel.

HOOFDSTUK 7. Procedure

Afdeling 1. Het indienen van de aanvragen

Art. 18 § 1. De aanvragen voor de toekenning van het statuut van nationale solidariteit en de aanvragen van het herstelpensioen ingevolge deze wet worden ingediend bij de Commissie voor de financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

De Commissie voor de financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders mag, in het kader van de toepassing van deze wet, alle gegevens bedoeld in de artikelen 34 tot 34ter van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, aan de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers meedelen.

De aanvraag van het herstelpensioen ingevolge deze wet houdt automatisch de aanvraag voor de toekenning van het statuut van nationale solidariteit in.

§ 2. De aanvraag, ondertekend door het slachtoffer of zijn rechthebbende, vermeldt:

1° de precieze omschrijving van het schadelijke feit en de plaats en de datum ervan;

2° de omstandigheden waarin de menselijke schade zich voorgedaan heeft;

3° de beschrijving van de geleden menselijke schade.

Bij de aanvraag worden alle nuttige bewijsstukken gevoegd.

De verzoeker bewijst met alle mogelijke rechtsmiddelen dat hij voldoet aan de in deze wet bepaalde voorwaarden. De Koning bepaalt de nadere toepassingsregels van dit lid.

Afdeling 2. Het onderzoek van de aanvragen

Art. 19 § 1. De aanvragen van het herstelpensioen voor rechtstreekse slachtoffers worden door de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers onderzocht.

Wanneer de aanvraag van meet af aan klaarblijkelijk niet ontvankelijk of ongegrond blijkt, verwerpt de minister deze aanvraag op voorstel van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers zonder dat de tussenkomst van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst gevraagd wordt. In de andere gevallen onderwerpt de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers de verzoeker van ambtswege aan een geneeskundig onderzoek door de Gerechtelijk-geneeskundige dienst.

Wanneer de schade bestaat uit fysieke en/of psychische letsels of in de verergering ervan, bepaalt de Gerechtelijk-geneeskundige dienst ervan:

1° de etiologie en de pathogenie;

2° het geneeskundig oorzakelijk verband;

3° de graad en de duur van de invaliditeit voortvloeiend uit de menselijke schade.

De minister beslist, op voorstel van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers, of het herstelpensioen toegekend wordt. In voorkomend geval vermeldt het voorstel welke invaliditeitsgraad moet worden verleend op grond van het verslag van het geneeskundig onderzoek.

§ 2. De aanvragen van een herstelpensioen voor de rechthebbenden worden door de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers onderzocht.

Wanneer de aanvraag van meet af aan klaarblijkelijk niet ontvankelijk of ongegrond blijkt, stelt de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers aan de minister voor om de aanvraag af te wijzen, zonder dat de tussenkomst van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst gevraagd wordt.

Zo de aanvraag ontvankelijk en gegrond is en indien blijkt uit de gegevens van het dossier dat er sprake is van een schadelijk feit en het overlijden het rechtstreekse en noodzakelijke gevolg is van het schadelijke feit, kent de minister, op voorstel van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers en zonder dat de tussenkomst van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst wordt gevraagd, het herstelpensioen toe.

Zo de aanvraag ontvankelijk en gegrond is en indien blijkt uit de gegevens van het dossier dat er sprake is van een schadelijk feit, maar dat het niet zeker is dat het overlijden het rechtstreekse en noodzakelijke gevolg is van het schadelijke feit, maakt de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers het dossier van de verzoeker aan de Gerechtelijk-geneeskundige dienst over.

Bij een overlijden bepaalt de Gerechtelijk-geneeskundige dienst:

1° de geneeskundig aanvaardbare oorzaken ervan;

2° het geneeskundig oorzakelijk verband tussen de daad van terrorisme en het overlijden.

Wanneer evenwel het overlijden voortvloeit uit een fysiek en/of psychisch letsel dat vooraf aanleiding heeft gegeven tot een herstelpensioen ten laste van de Staat krachtens deze wet, beperkt de taak van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst zich ertoe het geneeskundig oorzakelijk verband tussen het fysiek en/of psychisch letsel en het overlijden te bepalen, alsmede de mate waarin het overlijden te wijten is aan het fysiek en/of psychisch letsel.

De Directie-generaal Oorlogsslachtoffers legt aan de minister een voorstel van beslissing voor betreffende de toekenning van het herstelpensioen.

§ 3. Bij de in artikel 7 bedoelde vijfjaarlijkse herziening behoudt of verhoogt de minister het herstelpensioen zonder verdere procedure, overeenkomstig de besluiten van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst.

Zo daarentegen uit de besluiten van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst blijkt dat het herstelpensioen zou moeten worden verminderd of opgeheven, legt de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers aan de minister een voorstel van beslissing voor.

§ 4. De Koning kan bijzondere toepassingsregels voor het onderzoek van de in dit artikel bedoelde aanvragen vastleggen.

Afdeling 3. De herziening van de herstelpensioenen

Art. 20 § 1. Het rechtstreekse slachtoffer kan te allen tijde een aanvraag tot herziening indienen op grond van verergering, van verwikkeling of van naverschijselen van fysieke en/of psychische letsels waarvoor een herstelpensioen werd toegekend.

§ 2. Onder dezelfde voorwaarden kunnen de herziening van hun geval aanvragen:

1° zij die afgewezen werden omdat de invaliditeitsgraad onvoldoende was om een aanspraak op een herstelpensioen te rechtvaardigen of omdat het vastgestelde fysieke en/of psychische letsel, erkend als te wijten aan het schadelijke feit, geen invaliditeit tot gevolg had;

2° zij die het genot van een tijdelijk herstelpensioen hebben verloren, omdat de invaliditeitsgraad niet meer het vereiste minimum bereikte.

§ 3. De aanvrager van de herziening wordt medisch alleen onderzocht op de kwalen of fysieke en/of psychische letsels te wijten aan het schadelijke feit waarvoor hij de herziening uitdrukkelijk aangevraagd heeft.

§ 4. De invaliditeitsgraad wordt niet herzien, tenzij uit het geneeskundig onderzoek blijkt dat de invaliditeit minstens 5% meer bedraagt dan de voorheen erkende invaliditeitsgraad of dat de invaliditeitsgraad op 10% of meer moet worden gebracht.

§ 5. Voor de toepassing van de paragrafen 3 en 4, wordt de nieuwe invaliditeitsgraad berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 7 van de algemene wet en wordt de nieuwe invaliditeitsgraad eventueel afgerond op het onmiddellijk hogere veelvoud van 5, overeenkomstig artikel 6, § 1, of artikel 7, § 2, van de algemene wet.

De procedure is deze die bepaald is bij artikel 19, § 3.

§ 6. De Koning kan bijzondere toepassingsregels voor het onderzoek van de in deze afdeling bedoelde aanvragen vastleggen.

Art. 21 De aanvragen tot herziening worden ingediend bij de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers. Bij de aanvraag tot herziening wordt, op straffe van nietigheid, een omstandig geneeskundig attest gevoegd, dat de aard van de ingeroepen verergering, verwikkeling of naverschijnselen uiteenzet.

De aanvraag tot herziening heeft uitwerking vanaf de eerste dag van de maand tijdens welke zij is ingediend.

Art. 22 Wanneer in de invaliditeitsschaal bedoeld in artikel 7, § 1, van de algemene wet wijzigingen worden aangebracht, worden de uitvoerbare beslissingen die niet in overeenstemming zijn met die wijzigingen herzien, hetzij op initiatief van de minister, hetzij op aanvraag van de belanghebbende, ingediend binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de inwerkingtreding van de wijziging.

De herzieningsbeslissing wordt door de minister genomen. Zij heeft uitwerking vanaf de eerste dag van het kwartaal dat volgt op datgene tijdens hetwelk de wijziging werd bekendgemaakt.

Er wordt evenwel niet tot herziening overgegaan, indien deze een vermindering van de vroeger toegekende invaliditeitsgraad tot gevolg zou hebben.

Art. 23 De uitvoerbare beslissingen, genomen door de minister krachtens de artikelen 19, 20 en 22, zijn voor herziening vatbaar, hetzij wegens dwaling omtrent het feit of het recht, hetzij ingevolge overlegging van nieuwe gegevens die een herziening rechtvaardigen.

De herziening geschiedt hetzij op initiatief van de minister, hetzij op het verzoek van de belanghebbende, dat aan de minister wordt betekend. Behalve wanneer zij gegrond is op de overlegging van nieuwe gegevens, wordt de herziening, op straffe van verval, uitgelokt binnen een termijn van tien jaar, te rekenen van de dag waarop de beslissing uitvoerbaar is geworden.

Wanneer de herziening geschiedt op initiatief van de minister, kan deze laatste bevelen dat de uitbetaling van de krachtens deze wet verleende herstelpensioenen, verhogingen en uitkeringen geheel of gedeeltelijk wordt geschorst.

De herziening heeft uitwerking vanaf de eerste dag van de maand tijdens welke de aanvraag tot herziening werd ingediend. Zij kan echter, op een met redenen omklede beslissing, terugwerkende kracht hebben tot een vroegere datum:

1° in geval van dwaling vanwege de overheid;

2° in geval van bedrieglijke handelingen of van valse of willens en wetens onvolledige verklaringen vanwege de gerechtigden.

De aan verzoekers ten onrechte uitgekeerde sommen zijn slechts terugvorderbaar in de in het vierde lid, 2°, bedoelde gevallen.

Afdeling 4. Bemiddelingsprocedure

Art. 24 § 1. De Koning organiseert, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een minnelijke, facultatieve en kosteloze bemiddelingsprocedure in het kader van de toepassing van deze wet, die door elk slachtoffer of elke rechthebbende kan gevoerd worden, los van elke aansprakelijkheidsvordering. Ten minste een vertegenwoordiger van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers, een vertegenwoordiger van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst en de voorzitter van de Commissie voor de financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, zijn plaatsvervanger, of de secretaris of een door de voorzitter aangestelde adjunct-secretaris van deze Commissie, zoals bedoeld in artikel 30, § 2, tweede, vierde en zesde lid, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, worden bij deze procedure betrokken.

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de voorwaarden en nadere regels voor de toepassing van deze afdeling.

§ 2. Deze bemiddeling oefent zich uit zonder afbreuk te doen aan de bij de wet van 22 maart 1995 tot instelling van federale ombudsmannen bedoelde bevoegdheden van de federale ombudsmannen. (2)

Art. 25 De beroepsprocedures bij de medische kamers van beroep bepaald bij het koninklijk besluit van 11 april 1975 tot herinrichting van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst zijn van toepassing in het kader van deze wet. Binnen het verband van de bij deze wet voorziene opdrachten hebben de artsen van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst toegang tot de medische dossiers samengesteld ter gelegenheid van andere expertisen betreffende de vergoeding van de schade geleden wegens terreurdaden.

De bij de algemene wet bepaalde beroepsprocedures bij de hogere beroepscommissie van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers zijn van toepassing in het kader van deze wet.

Afdeling 5. De uitbetaling van de herstelpensioenen

Art. 26 De bij deze wet bepaalde herstelpensioenen worden uitbetaald door de Federale Pensioendienst volgens de nadere regels voor beëindiging, onoverdraagbaarheid en onvatbaarheid voor beslag die gelden voor de pensioenen van de burgerlijke oorlogsslachtoffers die krachtens de algemene wet worden toegekend.

De krachtens deze wet toegekende herstelpensioenen, pensioenverhogingen en vergoedingen variëren volgens de algemene consumentenprijsindex onder dezelfde voorwaarden als deze die voor de krachtens de algemene wet toegekende herstelpensioenen, pensioenverhogingen en vergoedingen bepaald worden.

HOOFDSTUK 8. Wijziging van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994

Art. 27 Vult artikel 136, § 2, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen aan.

HOOFDSTUK 9. Wijziging van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen

Art. 28 Vult artikel 30, § 2, van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen aan.

HOOFDSTUK 10. Geschillen en beroepen

Art. 29 De geschillen over de rechten ontstaan uit deze wet, behoren tot de bevoegdheid van de arbeidsgerechten.

Beroep tegen een beslissing van de minister of diens gemachtigde wordt ingesteld binnen drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving ervan.

De voor arbeidsgerechten ingeleide vordering werkt niet schorsend.

In de zaken waarin een medisch expert wordt aangewezen, worden de voorschotten, de erelonen en de kosten van deze expert, die vervat zijn in de nota die wordt opgesteld overeenkomstig de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, aangeduid met toepassing van het door de Koning vastgestelde tarief.

HOOFDSTUK 11. Slotbepalingen

Art. 30 Wat betreft de diverse voordelen, een belastingvrijstelling voor het pensioen en gratis openbaar vervoer, die worden toegekend aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers en hun rechthebbenden, worden de begunstigden van een herstelpensioen bedoeld bij hoofdstuk 4 gelijkgesteld met de burgerlijke oorlogsslachtoffers bedoeld in de algemene wet.

De opdracht en werking van de Sociale Actie, zoals bepaald in de wet van 8 augustus 1981 tot oprichting van het Instituut voor veteranen - het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers en van de Hoge Raad voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers, worden uitgebreid naar de slachtoffers van daden van terrorisme erkend in uitvoering van deze wet.

Art. 31 Onder zijn verantwoordelijkheid en controle kan de minister de door deze wet toegekende bevoegdheden overdragen aan ambtenaren van de Directie-generaal Oorlogsslachtoffers.

HOOFDSTUK 12. Harmonisatie van de pensioenen voor de burgerlijke en militaire oorlogsslachtoffers

Art. 32 Wijzigt artikel 6bis van de algemene wet van 15 maart 1954.

Art. 33 Wijzigt artikel 6ter van dezelfde wet.

Art. 34 Voegt in artikel 15 van dezelfde wet een paragraaf 3 in.

Art. 35 Wijzigt artikel 2bis, § 1, van de wetten op het herstel te verlenen aan de burgerlijke oorlogsslachtoffers, gecoördineerd op 19 augustus 1921.

Art. 36 § 1. De jaarlijkse bedragen van de pensioenen toegekend aan de overlevende echtgenoten bedoeld in artikel 12, § 4, 1°, 1°bis, 1°ter en 1°quater, van de algemene wet worden bepaald op 100% van de unieke bedragen van de pensioenen toegekend aan dezelfde categorieën van overlevende echtgenoten begunstigde van de wetten op de vergoedingspensioenen gecoördineerd op 5 oktober 1948.

§ 2. De jaarlijkse bedragen van de pensioenen toegekend aan de kinderen bedoeld in artikel 12, § 4, 2°, van de algemene wet zijn identiek aan de jaarlijkse bedragen van de pensioenen toegekend aan de overlevende echtgenoten zoals bepaald in paragraaf 1.

Art. 37 Artikelen 32 tot 36 doen geen afbreuk aan de verdere toekenning van de herstelpensioenen voor de burgerlijke slachtoffers van de oorlogen 1914-1918 en 1940-1945 die nu betaald worden en waarvan het bedrag hoger is dan dat van de overeenkomstige vergoedingspensioenen voor de militaire slachtoffers van de oorlog 1940-1945.

HOOFDSTUK 13. Inwerkingtreding

Art. 38 Deze wet heeft uitwerking met ingang van 22 maart 2016, met uitzondering van:
1° artikel 24, dat zes maanden na de bekendmaking van deze wet in het Belgisch Staatsblad in werking zal treden;

2° artikelen 32 tot 37, die uitwerking hebben met ingang van 1 juli 2017.

¹ Inwerkingtreding: 22/03/2016

² Zie ook het KB van 22 april 2019 houdende organisatie van een bemiddelingsprocedure in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme (BS 7 mei): eveneens opgenomen in dit recueil.

KONINKLIJKE BESLUITEN

Koninklijk besluit van 18 december 1986 **(Staatsblad 20 februari 1987)**

betreffende de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (1).

Gewijzigd bij: *K.B.'s van 26 maart 1991 (Staatsbl. 10 april), 18 mei 1998 (Staatsbl. 19 juni), 19 december 2003 (Staatsbl. 30 december), 7 december 2006 (Staatsbl. 29 januari 2007), 16 februari 2017 (Staatsbl. 3 maart) en 17 mei 2019 (Staatsbl. 24 mei).*

HOOFDSTUK I. Algemene bepalingen

Art. 1 *Gewijzigd bij K.B.'s van 19 december 2003, art. 1, 7 december 2006, art. 2 (2) en 16 februari 2017, art. 1 (3)*

In de zin van dit besluit moet worden verstaan onder:

1° de wet: hoofdstuk III, afdeling II, "Hulp van de Staat aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders", en afdeling IV, "Hulp van de Staat aan slachtoffers van terrorisme", van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

2° de commissie: de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders, ingesteld bij artikel 30, § 1, van de wet;

3° de Minister: de Minister van Justitie;

4° kennisgeving: de toezending van mededelingen, oproepingen of stukken door toedoen van het secretariaat van de commissie;

5° partijen: de verzoeker en de Minister alsook, in voorkomend geval, de tussenkomende partijen.

6° occasionele redders: de personen bedoeld in artikel 31, 5°, van de wet;

7° de assistentieverlenende instantie: de instantie bedoeld in artikel 40bis van de wet;

8° de beslissende instantie: de bevoegde overheid bedoeld in artikel 40 van de wet.

HOOFDSTUK II. Maximumbedragen voor bepaalde kosten

Opschrift vervangen bij K.B. van 19 december 2003, art. 2 (4).

Art. 2 *Vervangen bij K.B.'s van 19 december 2003, art. 3 (4) en 16 februari 2017, art. 4 (3).*

De maximumbedragen als bedoeld in artikel 32, § 5, van de wet worden vastgesteld als volgt:

- 6 000 EUR voor procedurekosten;
- 6 000 EUR voor begrafenis kosten;
- 1 250 EUR voor materiële kosten.

De commissie neemt de kosten vermeld in het eerste lid in aanmerking voor zover zij gestaafd worden door stukken. Een afschrift van de op tegenspraak gewezen

rechterlijke beslissing waarin over de verschillende bestanddelen van de schade uitspraak wordt gedaan, kan evenwel volstaan.

Art. 2bis *Opgeheven bij K.B. van 19 december 2003, art. 4 (4).*

HOOFDSTUK III. Werking van de commissie

Art. 3 *Gewijzigd bij K.B.'s van 18 mei 1998, art. 1, 19 december 2003, art. 5 (4) en 16 februari 2017, art. 3 (3).*

De commissie bestaat uit acht kamers.

De commissie heeft haar zetel bij de Federale Overheidsdienst Justitie.

Art. 4 De commissie, zitting houdende in verenigde kamers, stelt haar huishoudelijk reglement vast. Dit wordt ter goedkeuring voorgelegd aan de Koning.

Het reglement wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Art. 5 *Gewijzigd bij K.B.'s van 18 mei 1998, art. 2 en 19 december 2003, art. 6 (4)*

§ 1. In de gevallen bedoeld in artikel 30, § 3, eerste lid, van de wet bestaat een kamer uit drie leden: een magistraat die de kamer voorziet en twee leden die door de voorzitter van de commissie worden aangeduid uit de personen bedoeld in artikel 30, § 2, derde lid, van de wet.

In de gevallen bedoeld in artikel 30, § 3, tweede lid, van de wet bestaat een kamer uit één lid: de voorzitter van de commissie of een ondervoorzitter.

§ 2. Wanneer de voorzitter van de commissie van oordeel is dat, om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren, een zaak in verenigde kamers moet worden behandeld, verwijst hij ze daarnaar.

De voorzitter van de commissie neemt het voorzitterschap van de verenigde kamers waar.

§ 3. Bij afwezigheid of verhindering van de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden wordt hun functie uitgeoefend door hun plaatsvervanger.

§ 4. De kamers die bestaan uit drie leden beslissen bij meerderheid van stemmen. Wanneer de commissie zitting houdt in verenigde kamers, beslist, bij staking van stemmen, de stem van de voorzitter van de commissie.

Art. 5bis *Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 7 (4).*

Naast de advocaten en ambtenaren bedoeld in artikel 30, § 2, derde lid, van de wet, kunnen personen die aan de hiernavolgende voorwaarden voldoen als commissielid worden aangewezen:

- ten minste vijf jaar nuttige professionele ervaring hebben inzake de beoordeling en begroting van ernstige lichamelijke of psychische schade van slachtoffers van misdrijven in een academische functie, in een medische functie, in een toegelaten verzekeringsonderneming, in een dienst van de Federale Overheidsdienst Justitie of in een door de bevoegde overheid erkende instelling voor algemeen welzijnswerk of geestelijke gezondheidszorg;

- houder zijn van een diploma of studiegetuigschrift uitgereikt door een universiteit of een daarmee gelijkgestelde instelling;
- de burgerlijke en politieke rechten genieten.

De functie van commissielid is onverenigbaar met de functie van secretaris of adjunct-secretaris, als bedoeld in artikel 30, § 2, zesde lid, van de wet, met de functie van gemachtigde van een overheidsinstelling of erkende vereniging, als bedoeld in artikel 34ter, tweede lid, van de wet, of met de functie van afgevaardigde van de Minister, als bedoeld in artikel 34ter, derde lid, van de wet.

Personen die voldoen aan de in het eerste lid bepaalde voorwaarden worden voorgedragen door een comité, dat is samengesteld uit de voorzitter en de secretaris van de commissie en een vertegenwoordiger van de Minister.

Personen die voldoen aan de in het eerste lid bepaalde voorwaarden en zich kandidaat wensen te stellen, richten daartoe een aangetekend schrijven aan de voorzitter van de commissie, met toevoeging van een afschrift van het diploma of studiegetuigschrift en van stukken waaruit de vereiste beroepservaring blijkt.

De kandidaten die volgens de stukken als bedoeld in het vierde lid in aanmerking komen, worden door de secretaris van de commissie uitgenodigd voor een gesprek met het comité. Tijdens dit gesprek wordt gepeild naar hun motivatie, hun vertrouwdeheid met de problematiek van de schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven en hun kennis van de wet als bedoeld in artikel 1, 1°.

Art. 5ter *Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 8 (4).*

Het mandaat van een lid van de commissie vervalt van rechtswege indien hij zich niet langer in de wettelijke voorwaarden bevindt om zijn mandaat uit te oefenen, of drie opeenvolgende keren zonder opgave van reden niet ingaat op de vraag van de voorzitter om te zetelen in een kamer.

Art. 6 Indien een zaak in het Duits moet worden behandeld, maakt het lid van de commissie dat het bewijs levert van een voldoende kennis van die taal, deel uit van de kamer.

Art. 7 *Gewijzigd bij K.B.'s van 19 december 2003, art. 9 (4) en 7 december 2006, art. 4 (2).*

Aan de voorzitter, ondervoorzitter en leden wordt presentiegeld toegekend waarvan het bedrag door de Koning wordt bepaald op voorstel van de Minister van Justitie.

Zij zijn gerechtigd op een vergoeding voor de reis- en verblijfskosten overeenkomstig de bepalingen die van toepassing zijn op het personeel van de Federale Overheidsdiensten. Zij worden daarbij gelijkgesteld met ambtenaren van rang 13, met uitzondering van de ambtenaren die in een andere rang zijn ingedeeld.

De deskundigen wier medewerking door de commissie wordt gevorderd kunnen worden vergoed op de wijze bepaald door de Minister van Justitie.

Het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij het koninklijk besluit van 28 december 1950 is toepasselijk op de tolken, vertalers en getuigen.

Art. 8 *Gewijzigd bij K.B.'s van 26 maart 1991, art. 1 (5) en 16 februari 2017, art. 4 (3).*

Iedere kamer wordt bijgestaan door de secretaris of adjunct-secretaris, van wie de taalrol overeenstemt met de taal waarin de zaak wordt behandeld.

Indien een zaak in het Duits moet worden behandeld, wordt de kamer waarbij de zaak aanhangig is, bijgestaan door de secretaris of adjunct-secretaris die het bewijs levert van de elementaire kennis van het Duits.

Het secretariaat verstrekt degenen die erom verzoeken inlichtingen over de algemene voorwaarden voor de toekenning van de hulp, alsmede over het verloop van de procedure. Het kan hun een formulier tot indiening van de aanvraag bezorgen.

Over de werkzaamheden van de commissie wordt om de twee jaar een algemeen verslag opgemaakt; dat verslag wordt ondertekend door de voorzitter en de secretaris en wordt openbaar gemaakt.

HOOFDSTUK IV. Procedure indien de Commissie uitspraak doet over een aanvraag tot toekenning van een noodhulp, een financiële hulp of een aanvullende hulp

Opschrift vervangen bij K.B. van 7 december 2006, art. 5 (2).

Afdeling 1. Indiening van de aanvraag

Art. 9 *Gewijzigd bij K.B. van 7 december 2006, art. 6 (2).*

Het secretariaat brengt de zaken op de rol van de commissie in de volgorde van ontvangst.

In voorkomend geval, worden de in artikel 40bis, tweede lid, van de wet bedoelde informatie en documenten overgemaakt aan de assistentieverlenende instantie.

Art. 10 *Vervangen bij K.B. van 19 december 2003, art. 10 (4).*

De voorzitter wijst elke zaak toe aan een kamer.

Afdeling II. Onderzoek van de aanvraag

Vervangen bij K.B. van 19 december 2003, art. 11 (4).

Art. 11 De voorzitter van de kamer wijst voor elke zaak een verslaggever uit de leden van de kamer aan.

Lid 2 werd opgeheven bij K.B. van 7 december 2006, art. 7 (2).

Art. 12 *Gewijzigd bij de K.B.'s van 7 december 2006, art. 8 (2) en 16 februari 2017, art. 5 (3).*

Het secretariaat vult het dossier aan en maakt het verslag op, overeenkomstig artikel 34bis, laatste lid, van de wet. Dit verslag wordt goedgekeurd en medeondertekend door de verslaggever.

Het secretariaat maakt het verslag over aan de Minister. De Minister beschikt over een termijn van dertig dagen om een advies in twee exemplaren uit te brengen.

Het secretariaat maakt het verslag en het eventuele advies van de Minister over aan de verzoeker of zijn advocaat. De verzoeker beschikt over een termijn van dertig dagen om schriftelijk te reageren en in voorkomend geval het dossier aan te vullen.

Art. 13 De verslaggever kan bij een met redenen bekleed bevel, op gemotiveerd verzoek van de verzoeker of van de Minister, een verlenging toestaan van de termijnen vermeld in artikel 12, zonder dat zij negentig dagen mogen overschrijden.

Art. 14 De voorzitter van de kamer stelt de datum vast waarop de zaak wordt behandeld op een zitting als bedoeld in afdeling V. Deze datum wordt minstens vijftien dagen op voorhand ter kennis gebracht van de Minister en van de verzoeker en zijn raadsman, indien hij gehoord wenst te worden overeenkomstig artikel 34ter, tweede lid, van de wet.

Afdeling IIbis. Bijzondere regels voor verzoeken om noodhulp

Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 13 (4).

Art. 15 *Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 13 (4).*

Het verslag wordt opgemaakt binnen de negentig dagen na ontvangst van het verzoekschrift, tenzij essentiële gegevens of stukken ontbreken.

Art. 15bis *Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 13 (4).*

Het verzoek wordt afgehandeld overeenkomstig de artikelen 12 en 14, zij het dat de termijnen bepaald in artikel 12, tweede en derde lid, herleid worden tot vijftien dagen en dat de termijn bepaald in artikel 14 herleid wordt tot acht dagen.

Ten laatste acht dagen na de datum als bedoeld in artikel 14 wordt over het verzoek om noodhulp een beslissing gewezen.

Afdeling IIter. Bijzondere regels voor verzoeken die kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond zijn

Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 14 (4).

Art. 16 *Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 14 (4).*

Indien het secretariaat het verzoek kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond acht, maakt het hiervan melding in zijn verslag.

Indien de Minister het verzoek kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond acht, vermeldt hij dit in zijn advies.

Art. 16bis *Ingevoegd bij K.B. van 19 december 2003, art. 14 (4).*

Indien het secretariaat in zijn verslag of de Minister in zijn advies het verzoek kennelijk onontvankelijk of kennelijk ongegrond acht, neemt de voorzitter als bedoeld in artikel 5, § 1, tweede lid, kennis van de zaak en bepaalt hij een datum voor behandeling overeenkomstig artikel 14.

De voorzitter doet als enig lid uitspraak over de onontvankelijkheid of de ongegrondheid. Indien hij van oordeel is dat de onontvankelijkheid of de ongegrondheid ernstig kan betwist worden, wordt de zaak terug overgemaakt aan de kamer aan dewelke ze was toegewezen overeenkomstig artikel 10, om te worden behandeld overeenkomstig de artikelen 12 tot 14.

Afdeling III. Bijzondere regels voor sommige onderzoeksverrichtingen

Art. 17 Wanneer de kamer of de verslaggever een deskundig onderzoek beveelt, worden in het bevelschrift één of meer deskundigen aangewezen, wordt hun opdracht bepaald en wordt de termijn voor de neerlegging van hun verslag vastgesteld. Van dit bevelschrift geeft het secretariaat kennis aan de deskundigen.

Binnen acht dagen na die kennisgeving stellen de deskundigen, bij ter post aangezekende brief, de verslaggever, de partijen en in voorkomend geval, hun advocaat in kennis van de plaats, de dag en het uur waarop zij hun opdracht zullen aanvaarden.

De nodige stukken worden de deskundigen ter hand gesteld; de partijen kunnen zodanige voordrachten en vorderingen doen als zij het goedvinden; melding ervan wordt gemaakt in het verslag.

De verslaggever ziet toe op het goede verloop van de verrichtingen van het deskundig onderzoek. Hij kan te allen tijde ambtshalve of op verzoek deelnemen aan de verrichtingen. Het secretariaat stelt bij gewone brief de deskundigen, de partijen, en in voorkomend geval, hun advocaat daarvan in kennis.

Indien de deskundigen het verslag niet kunnen neerleggen binnen de termijn gesteld in het bevel waarbij zij zijn aangewezen, moeten zij om een verlenging van die termijn verzoeken. Weigert de verslaggever of de kamer een nieuwe termijn toe te kennen aan de deskundigen, dan ontslaan zij hen van die opdracht.

Het verslag wordt ondertekend door alle deskundigen. De handtekening wordt voorafgegaan door de eed voorgeschreven bij artikel 979 van het Gerechtelijk Wetboek.

Het verslag wordt neergelegd op het secretariaat, dat een afschrift ervan bij gewone brief stuurt aan de partijen en, in voorkomend geval, aan hun advocaat.

De artikelen 966 tot 970 van het Gerechtelijk Wetboek zijn mede van toepassing op de aangestelde deskundigen.

Art. 18 Wanneer de kamer of de verslaggever een onderzoek gelast, worden de getuigen door hem gehoord nadat de partijen en hun advocaat zijn opgeroepen.

De getuigen worden bij ter post aangetekende brief gedagvaard.

Het proces-verbaal van het verhoor wordt ondertekend door de verslaggever, de secretaris en de gehoorde persoon.

Art. 19 De verslaggever kan ter plaatse alle vaststellingen doen.

De verzoeker of zijn advocaat wordt opgeroepen indien de Minister opgeroepen is.

Art. 20 De kamer kan de verzoekende of tussenkomende partijen bevelen in persoon te verschijnen.

Het bevelschrift vermeldt de plaats, de dag en hun uur om in rechte te verschijnen.

De verschijning heeft plaats hetzij ter terechtzitting, hetzij voor het lid van de commissie dat in het bevelschrift is aangewezen.

Het bevelschrift wordt ter kennis gebracht van de partijen en van hun advocaat. Wanneer de verschijning ter terechtzitting moet geschieden, kan het bevelschrift samen met het bevelschrift tot vaststelling van de rechtsdag ter kennis gebracht worden.

De artikelen 948 tot 952, 998, 999 en 1001 van het Gerechtelijk Wetboek zijn van toepassing.

Art. 21 De kamer kan de verslaggever met aanvullende onderzoeksverrichtingen belasten.

Art. 22 De kamer kan besluiten de deskundigen voor nadere inlichtingen ter zitting te horen. Zij worden door het secretariaat opgeroepen.

De kamer kan ook besluiten tot het verhoor ter zitting van al degenen van wie zij zulks nuttig acht. De getuigen worden door het secretariaat opgeroepen.

Art. 22bis *Ingevoegd bij K.B. van 7 december 2006, art. 9 (2).*

De artikelen 18, 19, 20 en 22 zijn niet van toepassing indien de verzoekende of tussenkomende partijen, de getuigen of de deskundigen gehoord worden overeenkomstig artikel 40bis, derde lid, van de wet.

Afdeling IV. Tussengeschillen

Onderafdeling I. Betichting van valsheid

Art. 23 Ingeval een partij een overgelegd stuk van valsheid beticht, wordt de partij die het stuk heeft voorgelegd, door de verslaggever of door de kamer verzocht onverwijld te verklaren of zij volhardt in haar voornemen om er gebruik van te maken.

Indien de partij op dit verzoek niet ingaat of verklaart dat zij van het stuk geen gebruik wenst te maken, wordt het stuk afgewezen.

Indien zij verklaart dat zij er gebruik van wil maken en zo het stuk van wezenlijk belang is voor de oplossing van het geschil, schorst de commissie het geding tot het bevoegde rechtscollege over de valsheid uitspraak heeft gedaan. Indien het geschil bij geen enkel rechtscollege aanhangig is gemaakt, oordeelt de commissie over de bewijskracht van het stuk.

Indien uitspraak kan worden gedaan zonder dat met het van valsheid betichte stuk rekening wordt gehouden, wordt de procedure voortgezet.

Onderafdeling II. Tussenkost

Art. 24 § 1. Zij die belang hebben bij de oplossing van de zaak kunnen erin tussenkomen.

De verslaggever kan het verzoekschrift mededelen aan eenieder die belang heeft bij de zaak.

De eis tot vrijwillige tussenkomst geschiedt, voor de toezending van het verslag aan het secretariaat, bij verzoekschrift.

§ 2. De partijen kunnen bij een met redenen omkleed verzoekschrift, de tussenkomst inroepen van eenieder wiens aanwezigheid zij vereist achten voor de zaak.

§ 3. Het verzoekschrift tot tussenkomst wordt door de partij of door haar advocaat gedateerd en ondertekend.

Het verzoekschrift bevat:

1° de naam, voornaam, de hoedanigheid en de woonplaats of de zetel van de verzoekende en tussenkomende partijen;

2° op straffe van nietigheid, het voorwerp van de aanvraag en een uiteenzetting van de feiten en middelen.

§ 4. Tussenkost mag de beslissing over de grond van de zaak niet vertragen.

Onderafdeling III. Wraking

Art. 25 De leden van de commissie kunnen worden gewraakt om de redenen die luidens de artikelen 828 en 830 van het Gerechtelijk Wetboek tot wraking aanleiding geven.

Ieder lid van de commissie dat weet dat er een reden van wraking tegen hem bestaat, moet daarvan kennis geven aan de kamer, die beslist of het lid zich van de zaak moet onthouden.

Hij die wil wraken, moet dit doen zodra hij van de wrakingsgrond kennis heeft.

De wraking wordt gevraagd bij een met redenen omkleed verzoekschrift. Het verzoekschrift wordt gedateerd en ondertekend. Het bevat:

1° de naam, de voornaam, de hoedanigheid en de woonplaats of zetel van de partij;

2° het voorwerp van de aanvraag en een uiteenzetting van de feiten en middelen;

3° de vermelding van de andere partijen.

Nadat de wrakende partij en het gewraakte lid zijn gehoord, wordt onverwijld over de wraking uitspraak gedaan.

Onderafdeling IV. Samenhang

Art. 26 Indien het wenselijk is bij eenzelfde beslissing verscheidene zaken, die bij verschillende kamers aanhangig zijn, te behandelen en erover uitspraak te doen, kan de voorzitter van de commissie, bij bevel, hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek van de partijen, de kamer aanwijzen die van de zaken kennis zal nemen.

Geldt het zaken die bij dezelfde kamer aanhangig zijn dan kan de samenvoeging ervan door deze kamer bevolen worden.

Onderafdeling V. Afstand

Art. 27 Wanneer van het verzoek uitdrukkelijk wordt afgezien, doet de kamer zonder verwijl uitspraak over de afstand van het geding.

Afdeling V. Zitting

Art. 28 *Gewijzigd bij K.B. van 26 maart 1991, art. 4 (5).*

De zittingen van de commissie zijn openbaar, behalve indien de verzoeker de behandeling met gesloten deuren vraagt.

Art. 29 *Gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 15 (4).*

§ 1. Indien de verzoeker of zijn advocaat aanwezig is op de zitting, overloopt de voorzitter van de kamer of de verslaggever de voornaamste elementen van de zaak. Partijen en hun advocaten kunnen mondelinge opmerkingen voordragen.

De voorzitter van de kamer verklaart daarna de debatten voor gesloten en stelt de zaak in beraad.

§ 2. De commissie beslist zelfs indien een partij niet verschijnt, behoudens verdaging om wettige reden.

Art. 30 § 1. Indien een verschijnende partij gedurende het beraad een nieuw stuk of feit van overwegend belang ontdekt, kan zij, zolang de beslissing niet uitgesproken is, de heropening van de debatten vragen.

Er wordt toepassing gemaakt van het artikel 773 van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 2. De kamer kan de heropening van de debatten ambtshalve bevelen.

Zij moet dit bevelen alvorens een middel of een exceptie in te willigen waaromtrent de partijen niet in staat zijn gesteld zich te verklaren.

Afdeling VI. Beslissing

Art. 31 Het beraad van de kamer is geheim.

Art. 32 *Gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art 16 (4).*

De beslissing waarbij de commissie uitspraak doet over de aanvraag bevat de gronden en het beschikkend gedeelte en zij vermeldt:

1° de naam, de voornaam, de woonplaats of zetel van de partijen en in voorkomend geval, de naam, de voornaam en de hoedanigheid van de persoon die hen vertegenwoordigt;

2° de toegepaste bepalingen van de wet op het gebruik der talen;

3° in voorkomend geval, de oproeping van de partijen en hun advocaat, hun aanwezigheid op de zitting alsook de eventuele bijstand door een gemachtigde als bedoeld in artikel 34ter, tweede lid, van de wet;

4° de datum van de uitspraak van de beslissing en de naam van het lid of de leden als bedoeld in artikel 5, § 1, die er over beraadslaagd hebben.

Art. 33 De beslissingen worden door de voorzitter van de kamer en door de secretaris ondertekend.

Art. 34 § 1. De beslissingen van de commissie zijn van rechtswege uitvoerbaar.

De secretaris brengt op de uitgiften, na het beschikkend gedeelte en naar het geval, een van de hierna volgende formulieren van tenuitvoerlegging aan:

"Les ministres et les autorités administratives, en ce qui les concerne, sont tenus de pouvoir à l'exécution de la présente décision. Les huissiers de justice à ce requis ont à y concourir en ce qui concerne les voies de droit commun."

"De ministers en de administratieve overheden zijn, wat hen betreft, gehouden te zorgen voor de tenuitvoerlegging van deze beslissing. De daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarders zijn gehouden hun medewerking te verlenen wat betreft de dwangmiddelen van gemeen recht."

"Die Minister und die Verwaltungsbehörden haben, was sie anbetrifft, für die Vollstreckung dieses Beschlusses zu sorgen. Die dazu angeforderten Gerichtsvollzieher haben betreffs der gemeinrechtlichen Zwangsmittel ihren Beistand zu leisten."

§ 2. De uitgiften worden afgegeven door de secretaris die ze ondertekend en bekleedt met het zegel van de commissie.

Afdeling VII. Rechtsmiddelen

Art. 35 *Gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 17 (4).*

In geval van vernietiging van een beslissing door de Raad van State wordt de zaak verwezen naar een uit andere leden samengestelde kamer van de commissie.

In het register van de beraadslagingen van de commissie wordt op de kant van de vernietigde beslissing melding gemaakt van het arrest.

De kamer waarnaar de zaak is verwezen, schikt zich naar het arrest van de Raad van State wat de rechtspunten betreft waarover hij uitspraak heeft gedaan.

Art. 36 Onder voorbehoud van artikel 36 kan de commissie hetzij ambtshalve hetzij op verzoek van één van de partijen binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing, de schrijf- en rekenfouten of klaarblijkelijke onnauwkeurigheden doen herstellen.

Het secretariaat geeft hiervan aan de partijen vooraf behoorlijk bericht; zij kunnen binnen de termijn bepaald door de voorzitter van de kamer die de te verbeteren beslissing heeft genomen, schriftelijk opmerkingen indienen.

De minuut van de beschikking waarbij de verbetering wordt bevolen, wordt aan de minuut van de verbeterde beslissing gehecht. Van die beschikking wordt melding gemaakt op de kant van de minuut van de verbeterde beslissing.

Art. 37 *Gewijzigd bij K.B.'s van 18 mei 1998, art. 6 (6) en 19 december 2003, art. 18 (4).*

De commissie kan op verzoek van één van de partijen een onduidelijke of dubbelzinnige beslissing uitleggen, zonder evenwel de daarin toegekende rechten uit te breiden, te beperken of te wijzigen.

De vordering tot uitlegging wordt ingeleid overeenkomstig artikel 34, eerste lid, van de wet. Het verzoekschrift omvat:

1° de vermelding van de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, de voornaam, de hoedanigheid en de woonplaats of de zetel van de partij;

3° het voorwerp van de aanvraag en een uiteenzetting van de feiten en middelen;

4° de vermelding van de andere partijen.

Het verzoekschrift wordt medegedeeld aan alle partijen in het geding.

Voor het overige is de rechtspleging toepasselijk die is voorgeschreven voor de aanvraag tot toekenning van een noodhulp, van een financiële hulp of van een aanvullende hulp.

De minuut van de uitleggende beslissing wordt aan de minuut van de uitgelegde beslissing gehecht. Van de uitleggende beslissing wordt melding gemaakt op de kant van de uitgelegde beslissing.

Afdeling VIII. Kosten

Art. 38 De verzoeker kan in de kosten worden veroordeeld wanneer de aanvraag roekeloos is of met bedrieglijk opzet ingediend.

De kosten omvatten:

1° het ereloon en de voorschotten van de deskundigen;

2° de vergoedingen en het getuigengeld;

De invordering van de door de beslissing bepaalde kosten wordt toevertrouwd aan de Administratie van de BTW, registratie en domeinen, welke ze, zonodig, kan terugvorderen bij dwangbevel, overeenkomstig artikel 3 van de domaniale wet van 22 december 1949.

Afdeling IX. Bijzondere regels inzake de aanvraag tot toekenning van een noodhulp

Gewijzigd bij K.B. van 18 mei 1998, art. 7 (6) en opgeheven bij K.B. van 19 december 2003, art. 19 (4).

Art. 39-42 *Opgeheven bij K.B. van 19 december 2003, art. 19 (4).*

Afdeling X. Bijzondere regels inzake de aanvraag om bijkomende hulp

Opgeheven bij K.B. van 19 december 2003, art. 19 (4).

Art. 43 *Opgeheven bij K.B. van 19 december 2003, art. 19 (4).*

Afdeling IX. (oude afdeling XI) Algemene bepalingen inzake de procedure voor de commissie

Gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 19 (4).

Art. 44 *Gewijzigd bij K.B. van 7 december 2006, art. 10 (2).*

Van de beschikkingen en de beslissingen van de commissie wordt kennis gegeven aan de partijen en, in voorkomend geval, aan hun advocaat en aan de assistentie-verlenende instantie.

Art. 45 *Gewijzigd bij K.B. van 7 december 2006, art. 11 (2).*

De kennisgevingen geschieden bij ter post aangetekende brief met ontvangstmelding.

De kennisgevingen gericht aan de Minister kunnen echter geschieden door de afgifte van het bericht, de oproeping of het stuk, tegen ontvangstbewijs, aan de ambtenaar die door hem gemachtigd werd overeenkomstig artikel 48.

De kennisgevingen gericht aan de advocaten kunnen gebeuren bij gewone brief.

Indien de verzoeker beroep doet op een assistentieverlenende instantie, gebeuren de aan hem en aan de assistentieverlenende instantie gerichte kennisgevingen met gebruikmaking van het formulier bedoeld in artikel 40bis van de wet, alsook alle andere kennisgevingen, per gewone brief.

Art. 46 *Gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 20 (4).*

De adviezen of schriftelijke reacties als bedoeld in artikel 12 worden op het secretariaat tegen ontvangstmelding neergelegd of bij ter post aangetekende brief verzonden.

Zij bevatten een inventaris van de bewijsstukken. Deze stukken zijn voorafgaandelijk genummerd en gebundeld door de partij of haar advocaat.

De neerlegging van bijkomende afschriften van de adviezen, schriftelijke reacties en stukken als bedoeld in het eerste en tweede lid kan worden bevolen.

Art. 47 De partijen en hun advocaat kunnen van het dossier van de zaak kennis nemen op het secretariaat van de commissie.

Art. 48 De Minister van Justitie kan zich laten vertegenwoordigen door een ambtenaar die door hem is gemachtigd, of door een advocaat.

Art. 49 *Gewijzigd bij K.B. van 7 december 2006, art. 12 (2).*

Behoudens de gevallen waarin toepassing wordt gemaakt van artikel 40bis van de wet, kiest elke partij, die geen openbare overheid is, woonplaats in België.

Wordt geen woonplaats gekozen, dan behoeft het secretariaat geen kennisgevingen te doen en wordt de procedure geacht op tegenspraak te worden gevoerd.

Elke kennisgeving wordt aan de gekozen woonplaats gedaan, zelfs wanneer de partij overleden is.

Art. 50 *Gewijzigd bij K.B. van 7 december 2006, art. 13 (2).*

§ 1. De termijnen gesteld in dit besluit gaan in op de dag van ontvangst van de brief. Indien de geadresseerde de brief weigert, gaat de termijn in op de dag van de weigering.

De datum van het postmerk heeft bewijskracht, zowel voor de verzending als voor de ontvangst of voor de weigering.

De artikelen 52 tot 54 van het Gerechtelijk Wetboek zijn van toepassing.

§ 2. De termijnen voorgeschreven bij dit besluit worden met zestig dagen verlengd ten gunste van personen die in een Europese staat verblijven die niet aan België grenst; de verlenging is negentig dagen voor degenen die buiten Europa verblijven.

§ 3. De termijnen lopen tegen minderjarigen, onbekwaamverklaarden en andere onbekwamen. Wanneer vaststaat dat voornoemden voor het verstrijken van de termijnen, niet tijdig wettelijk vertegenwoordigd waren, bevrijdt de commissie hen van het verval van de termijnen.

Art. 51 In spoedeisende gevallen kan de kamer de inkorting bevelen van de termijnen voorgeschreven voor de proceshandelingen.

Art. 52 Indien een partij overlijdt, worden alle mededelingen en kennisgevingen van de commissie op geldige wijze aan de gezamenlijke rechthebbenden gedaan ter woonplaats van de overledene, zonder vermelding van naam en hoedanigheid.

Art. 53 Het secretariaat doet het bevoegde kantoor van de registratie en domeinen, in het ambtsgebied waarvan de schuldenaar zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats heeft, een voor eensluidend verklaard afschrift toekomen van de definitieve beslissingen van de commissie, samen met een opgave van de sommen die bij wege van indeplaatsstelling of, in voorkomend geval, als kosten moeten worden ingevorderd.

Afdeling X. (oude afdeling XIbis) De erkenning van verenigingen die de verzoeker eventueel kunnen bijstaan

Ingevoegd bij K.B. van 18 mei 1998, art. 10 (6) en gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 19 (4).

Art. 53bis *Ingevoegd bij K.B. van 18 mei 1998, art. 11 (6) en gewijzigd bij K.B.'s van 19 december 2003, art. 21 (4) en 17 mei 2019, art. 1.*

§ 1. Een vereniging kan worden erkend als vereniging als bedoeld in artikel 34ter, tweede lid, van de wet, indien zij aan de volgende voorwaarde voldoet: door de bevoegde gemeenschaps- of gewestelijke overheid erkend en gesubsidieerd zijn voor hulp- en dienstverlening aan slachtoffers van misdrijven.

Voor de procedures bedoeld in Hoofdstuk III, Afdeling IV, Onderafdeling 2 van de wet, kan eveneens worden erkend als vereniging als bedoeld in artikel 42decies van de wet, de vereniging die aan de volgende voorwaarden voldoet:

1° georganiseerd zijn als vereniging zonder winstoogmerk of internationale vereniging zonder winstoogmerk met zetel in België, of als vereniging met rechtspersoonlijkheid die haar statutaire zetel in het buitenland heeft en die voldoet aan de criteria van artikel 1:2 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen;

2° als doel hebben om op duurzame en effectieve wijze zonder enige discriminatie slachtoffers van terrorisme te ondersteunen;

3° personen kunnen aanduiden binnen de vereniging die beschikken over de nodige opleiding of nuttige professionele ervaring en voldoende juridische kennis hebben aangaande de toepasselijke wetgeving om de slachtoffers van terrorisme te kunnen bijstaan;

4° beschikken over een ledenlijst, die de namen omvat van de bij de vereniging aangesloten slachtoffers, gebaseerd op effectieve officiële inschrijving.";

Het verzoek om erkenning wordt gericht aan de Minister, met toevoeging van stukken waaruit blijkt dat aan de in het eerste en het tweede lid gestelde voorwaarden is voldaan.

De Minister, of de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Justitie, kan om bijkomende inlichtingen verzoeken, waarop schriftelijk wordt geantwoord.

De erkenning wordt verleend voor een termijn van zes jaar en kan worden hernieuwd.

§ 2. In geval van stopzetting van de activiteiten of van de erkenning en subsidiëring als bedoeld in § 1, eerste lid, is de vereniging er toe gehouden dit binnen de dertig dagen aan de Minister of de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Justitie mee te delen.

§ 3. De erkenning wordt ingetrokken indien aan de voorwaarde bepaald in § 1, eerste en tweede lid, niet langer is voldaan.

De erkenning kan eveneens worden ingetrokken naar aanleiding van een schriftelijke klacht van een persoon die beweert het slachtoffer te zijn van een opzettelijke gewelddaad of een daad van terrorisme en door de vereniging te worden geschaad.

§ 4. Wanneer een intrekking van de erkenning overwogen wordt, wordt de vereniging hiervan op de hoogte gebracht bij gemotiveerd aangetekend schrijven.

De vereniging heeft zestig dagen om hierop schriftelijk te antwoorden.

Na het verstrijken van de termijn voorzien in § 4, tweede lid wordt de beslissing binnen de zestig dagen aan de vereniging ter kennis gebracht. De beslissing is gemotiveerd. Na het verstrijken van deze termijn van 60 dagen wordt het stilzwijgen geacht een beslissing van niet intrekking van de erkenning te zijn.

§ 5. De erkenning wordt geschorst vanaf de kennisgeving voorzien in § 4, eerste lid, indien aan de voorwaarde bepaald in § 1, eerste en tweede lid, niet langer is voldaan.

De erkenning kan worden geschorst bij gemotiveerde beslissing vanaf de kennisgeving voorzien in § 4, eerste lid, indien de intrekking wordt overwogen naar aanleiding van een klacht van een persoon die beweert het slachtoffer te zijn van een opzettelijke gewelddaad en door de vereniging te worden geschaad.

De schorsing neemt een einde op de dag van de beslissing tot intrekking of niet intrekking van de erkenning.

HOOFDSTUK IVbis. Procedure indien de Commissie bijstand verleent overeenkomstig artikel 40 van de wet

Ingevoegd bij K.B. van 7 december 2006, art. 14 (5).

Art. 53ter *Ingevoegd bij K.B. van 7 december 2006, art. 14 (2).*

Het secretariaat houdt in een apart register de zaken bij waarin om bijstand wordt verzocht op grond van artikel 40 van de wet.

De voorzitter wijst de secretaris of de adjunct-secretarissen aan voor de praktische uitvoering van de opdrachten bedoeld in artikel 40, tweede lid, punten 1 tot 4, van de wet.

Art. 53quater *Ingevoegd bij K.B. van 7 december 2006, art. 14 (5).*

De voorzitter neemt de maatregelen bedoeld in artikel 40, tweede lid, 5°, van de wet. Hij wijst, in voorkomend geval, zichzelf of een ondervoorzitter aan voor het afnemen van het verhoor bedoeld in punt 5°, b).

Het secretariaat roept de te verhoren personen op bij een ter post aangetekende brief. In de oproepingsbrief wordt van de redenen van de oproeping melding gemaakt.

Het proces-verbaal van het verhoor wordt ondertekend door de voorzitter, de secretaris en de gehoorde persoon.

Het secretariaat maakt het proces-verbaal van verhoor over aan de beslissende instantie. Aan de gehoorde persoon wordt een kopie bezorgd.

HOOFDSTUK V. Advies

Art. 54 *Gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 22 (4).*

Een verzoek om advies op grond van artikel 39, § 2, tweede lid, van de wet wordt bij de commissie aanhangig gemaakt bij een met redenen omkleed verzoekschrift, dat in drievoud bij het secretariaat van de commissie wordt ingediend of aangetekend toegezonden.

Het verzoekschrift bevat:

1° de vermelding van de dag, de maand en het jaar;

2° de vermelding van de beslissing waarbij de hulp is toegekend;

3° de naam, de voornaam, de hoedanigheid en de huidige woonplaats van de persoon aan wie de hulp is toegekend;

4° het voorwerp van het verzoek en een uiteenzetting van de feiten en de middelen.

Art. 55 Van het verzoekschrift en de bewijsstukken wordt kennis gegeven aan de oorspronkelijke verzoeker en aan de Minister van Justitie die over een termijn van zestig dagen beschikken om hun opmerkingen op het secretariaat te doen toekomen.

Art. 56 Van het bevelschrift houdende vaststelling van de zaak wordt, ten minste vijftien dagen voor de zitting kennis gegeven aan de oorspronkelijke verzoeker, aan de Minister van Justitie en aan de Minister van Financiën en, in voorkomend geval, aan hun advocaat.

De Minister van Financiën kan zich laten vertegenwoordigen door een door hem gemachtigd ambtenaar of door een advocaat.

Art. 57 Van het advies wordt kennis gegeven aan de oorspronkelijke verzoeker, aan de Minister van Justitie en aan de Minister van Financiën.

In voorkomend geval wordt een afschrift ervan bij gewone brief aan hun advocaat gezonden.

HOOFDSTUK VI. Slotbepalingen

Art. 58 De artikelen 28 en 29 van de wet treden in werking op de tiende dag volgend op die waarop dit besluit in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

Artikel 30 van de wet treedt in werking de eerste dag van de derde maand volgend op die gedurende welke dit besluit in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

De artikelen 31 tot 41 van de wet hebben uitwerking met ingang van 6 augustus 1985.

Art. 59 Onze Minister van Justitie, Onze Minister van Begroting, Onze Minister van Financiën en Onze Minister van Sociale Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

¹ Opschrift gewijzigd bij K.B. van 19 december 2003, art. 1; inwerkingtreding: 08-02-2007.

² Inwerkingtreding: 08-02-2007

³ Inwerkingtreding: 13-03-2017

⁴ Inwerkingtreding: 01-01-2004

⁵ Inwerkingtreding: 20-04-1991

⁶ Inwerkingtreding: 29-06-1998

Koninklijk besluit van 26 april 1999
(Staatblad 20 mei)

tot vaststelling van het presentiegeld toe te kennen aan de voorzitter, de ondervoorzitters en de leden van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (1).

Gewijzigd bij: *K.B. van 13 juli 2006 (Staatsbl. 23 augustus).*

Art. 1 Gewijzigd bij *K.B. van 13 juli 2006, art. 2 (2).*

Het presentiegeld toe te kennen per gepresteerd half uur rechtszitting is vastgesteld als volgt:

Voorzitter: 12,50 EUR;

Ondervoorzitters: 11 EUR;

Leden: 9,50 EUR.

Ambtenaren die lid zijn van de Commissie ontvangen het presentiegeld uitsluitend voor vergaderingen die buiten de diensturen plaatshebben.

Art. 2 Gewijzigd bij *K.B. van 13 juli 2006, art. 3 (2).*

De mobiliteitsregeling die geldt voor de wedden van het personeel van de federale overheidsdiensten is eveneens van toepassing op de presentiegelden bedoeld in artikel 1 Zij worden gekoppeld aan de spilindex 138,01.

Art. 3 Het koninklijk besluit van 29 juli 1988 tot vaststelling van het presentiegeld toe te kennen aan de voorzitter, de ondervoorzitter en de leden van de Commissie voor hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, wordt opgeheven.

Art. 4 Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

¹ Opschrift gewijzigd bij *K.B. van 13 juli 2006, art. 1*; Inwerkingtreding: 01-09-2006.

² Inwerkingtreding: 01-09-2006.

Koninklijk besluit van 17 januari 2007
(Staatblad 9 februari)

tot goedkeuring van het huishoudelijk reglement van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Art. 1 Het als bijlage overgenomen huishoudelijk reglement van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de aan occasionele redders wordt goedgekeurd en vervangt het huishoudelijk reglement goedgekeurd door het koninklijk besluit van 11 september 1987.

Art. 2 Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE.

Art. N. Huishoudelijk reglement van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders:

20 MAART 2006. Huishoudelijk reglement van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders

Art. 1 De Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (hierna de Commissie) heeft overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit van 18 december 1986 (hierna het koninklijk besluit) haar zetel bij de Federale Overheidsdienst Justitie, Waterloolaan 115, te 1000 Brussel, waar eveneens haar secretariaat is gevestigd.

Haar lokalen zijn gelegen op de door de voorzitter van het Directiecomité van de Federale Overheidsdienst Justitie aangewezen locatie en zijn toegankelijk voor het publiek op alle werkdagen van 9 tot 12 uur en van 14 tot 16 uur. Andere uren na telefonische afspraak.

Art. 2 De voorzitter van de Commissie verdeelt de leden en plaatsvervangende leden van de Commissie volgens hun taalrol over de kamers. In uitzonderlijke omstandigheden kunnen leden ook zetelen in een andere kamer van dezelfde taalrol.

Art. 3 De Commissie is ingedeeld in kamers waarvan het aantal in het koninklijk besluit bepaald wordt. Wanneer de Commissie zetelt in de gevallen bedoeld in artikel 30, § 3, eerste lid, van de wet van 1 augustus 1985 (hierna de wet) bestaat een kamer uit drie leden: een magistraat die de kamer voorziet, en twee leden die door de voorzitter van de kamer worden aangeduid uit de personen bedoeld in artikel 30, § 2, derde lid, van de wet. Tenzij dat dit door omstandigheden onmogelijk zou zijn is één van deze twee leden een advocaat.

Art. 4 De oneven genummerde kamers nemen kennis:

1° van de verzoekschriften tot toekenning van een hoofdhulp en/of van een noodhulp, die in de Nederlandse taal zijn ingediend;

2° van de verzoekschriften tot toekenning van een hulp ter aanvulling van deze die zij reeds voorheen hebben toegekend;

3° van de verzoeken om advies als bedoeld in artikel 39 van de wet, wanneer zij uitspraak hebben gedaan over de hulp waarvan de Staat voornemens is de volledige of gedeeltelijke terugbetaling te vorderen.

Bovendien kunnen zij kennis nemen van de in de Duitse taal ingediende aanvragen op voorwaarde dat één van haar leden het bewijs kan leveren van een voldoende kennis van die taal.

Art. 5 De even genummerde kamers nemen kennis:

1° van de verzoekschriften tot toekenning van een hoofdhulp en/of een noodhulp, die in de Franse taal zijn ingediend.

2° van de verzoekschriften tot toekenning van een hulp ter aanvulling van deze die zij reeds voorheen hebben toegekend;

3° van de verzoeken om advies als bedoeld in artikel 39 van de wet, wanneer zij uitspraak hebben gedaan over de hulp waarvan de Staat voornemens is de volledige of gedeeltelijke terugbetaling te vorderen.

Bovendien nemen zij kennis van de in de Duitse taal ingediende aanvragen op voorwaarde dat ten minste één lid het bewijs kan leveren van een voldoende kennis van die taal.

Art. 6 De aanvragen tot toekenning van een hulp, van een noodhulp of van een aanvullende hulp, alsook de verzoeken om advies bedoeld in artikel 39 van de wet, opgesteld overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit, moeten ingediend worden bij het secretariaat van de Commissie of aangetekend toegezonden worden conform artikel 34 van de wet.

Bij alle op het secretariaat afgegeven stukken wordt een inventaris gevoegd, opge maakt door diegene die ze afgeeft of, bij zijn ontstentenis, door de secretaris of de beambte die de stukken in ontvangst neemt.

Art. 7 Het secretariaat houdt de minuten, registers en alle akten bij die de werking van de Commissie betreffen. Het houdt onder meer de algemene rol van alle zaken en het register van de beraadslagingen van de Commissie.

Art. 8 Alle aanvragen worden ingeschreven op de algemene rol op de datum en in de volgorde van ontvangst op het secretariaat. Zij worden ook opgenomen in een computerbestand.

Art. 9 Elke inschrijving, opgesteld in de taal van de aanvraag, vermeldt:

a) het ordernummer van de inschrijving op de rol;

b) de datum van ontvangst van de aanvraag op het secretariaat;

c) de identiteit en de werkelijke of de gekozen woonplaats van de verzoeker en deze van zijn wettige vertegenwoordigers;

d) de datum van de opzettelijke gewelddaad en de plaats waar zij werd gepleegd;

e) indien het een verzoek om advies betreft, op grond van artikel 39 van de wet, de datum van de beslissing waarbij de hulp is toegekend en de kamer die deze beslissing heeft uitgesproken;

f) de kamer aan dewelke de zaak wordt toegewezen;

g) indien het ingediende verzoek een occasionele redder of zijn rechthebbende betreft wordt dit vermeld.

Art. 10 Zodra het dossier aangelegd is, wordt het dossier, rekening houdend met de artikelen 4 en 5 van onderhavig reglement, aan een kamer toegewezen. Deze toewijzing verloopt volgens een beurtrol tussen de kamers van de Commissie.

Hiervan kan afgeweken worden op vraag van de voorzitter van de Commissie of wanneer één der leden van de kamer voorafgaandelijk in een dossier opgetreden zou zijn of er op één of andere manier betrokken bij zou zijn geweest.

Indien de voorzitter van de Commissie van oordeel is dat, om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren, een zaak in verenigde kamers moet worden behandeld, wordt de zaak naar de verenigde kamers verwezen.

Art. 11 In afwijking van artikel 10 wordt een dossier ingediend door een occasionele redder of zijn rechthebbende behandeld door de tweede (Franstalig) of derde kamer (Nederlandstalig) van de Commissie en dit afhankelijk van de taalrol van de aanvrager.

Hiervan kan afgeweken worden op vraag van de voorzitter van de Commissie of wanneer één der leden van de kamer voorafgaandelijk in een dossier opgetreden zou zijn of er op één of andere manier betrokken bij zou zijn geweest.

Art. 12 In afwijking van artikel 10 wordt een dossier, ingediend door een slachtoffer dat beroep doet op het door de Richtlijn 2004/80/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende de schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven voorziene systeem, behandeld door de eerste (Nederlandstalig) of zesde kamer (Franstalig) van de Commissie.

De voorzitter van de Commissie duidt de kamer aan die dit dossier dient te behandelen.

Art. 13 Op grond van de uittreksels van de algemene rol houden de secretarissen per taalrol een bijzondere rol van de zaken waarin aangeduid wordt aan welke kamer een zaak toegewezen wordt.

Art. 14 Voor elke zaak houdt het secretariaat de inventaris van de vermeldingen die in de bijzondere rol voorkomen alsmede de datum waarop alle rechtsplegingsakten, neerleggingen en betekeningen worden verricht. Die inventaris wordt gerangschikt in het dossier.

Art. 15 De kamers zijn zelf verantwoordelijk voor het organiseren van hun zittingen: aantal, dag en uur. Bij aanvang van het jaar geeft de voorzitter van de Commissie het wenselijk aantal te nemen beslissingen aan.

De verenigde kamers houden zitting wanneer de voorzitter van de Commissie ze bijeenroept.

Art. 16 De secretaris van de kamer bepaalt de zaken die opgeroepen worden. Hierbij wordt rekening gehouden met de aard van de zaak (strikte termijnen inzake noodhulp), de staat van de zaak (zaken die al langer klaar zijn krijgen voorrang), de vertegenwoordiging en bijstand (indien een raadsman in twee verschillende zaken optreedt,

worden deze in de mate van het mogelijk op een zelfde dag opgeroepen). Op vraag van de voorzitter van de kamer kan hiervan afgeweken worden.

Met betrekking tot het aantal te behandelen zaken houdt de secretaris rekening met de instructies van de voorzitter van de kamer.

Art. 17 De vragen om uitstel van de zaak moeten met redenen worden omkleed en minstens vijf dagen vóór de zitting worden toegezonden aan de voorzitter van de kamer.

De voorzitter beslist over deze aanvragen en indien hij erop ingaat, worden de partijen ervan op de hoogte gebracht door het secretariaat.

Art. 18 De voorzitter van de kamer leidt en sluit de debatten. Hij verzekert de orde tijdens de zitting. Hij zorgt voor een slachtoffervriendelijke bejegening.

Art. 19 De secretaris stelt op elke zitting, voor elke zaak een zittingsblad op, dat hij bij het dossier voegt.

Dit zittingsblad vermeldt:

- a) de referentie van het dossier;
- b) de identiteit van de verzoekende partij;
- c) de naam en de hoedanigheid van de voorzitter, de leden en de secretaris die aanwezig waren;
- d) of de verzoekende partij verschenen is, en in voorkomend geval, de identiteit en de hoedanigheid van de personen die haar bijgestaan of vertegenwoordigd hebben;
- e) of memories, nota's of stukken werden ingediend;
- f) de identiteit van andere personen die zouden opgeroepen of gehoord worden zijn door de kamer en, in voorkomend geval, de verklaring van deze personen;
- g) de aard van de getroffen beslissing.

Het zittingsblad wordt door de voorzitter en de secretaris ondertekend.

Art. 20 Het register van de beraadslagingen bestaat uit de minuten van alle beslissingen van de Commissie die uitspraak doen over de aanvragen die bij haar worden aanhangig gemaakt.

Zij worden gerangschikt naar chronologische volgorde behalve de minuten van uitleggende beslissingen die gehecht worden aan de minuut van de uitgelegde beslissing.

Art. 21 Wanneer het verzoeken om advies betreft als bedoeld in artikel 39 van de wet, doet het secretariaat de kennisgevingen bepaald in artikel 55 van het koninklijk besluit, nadat die verzoeken werden ingeschreven in de algemene rol overeenkomstig artikelen 4 en 5 van onderhavig reglement.

Het geeft eveneens kennis aan de andere partijen van elk stuk dat achteraf door één van de partijen wordt neergelegd.

Het secretariaat vult in voorkomend geval het dossier aan. Het dossier wordt behandeld door de kamer die het oorspronkelijke dossier behandeld heeft.

De voorzitter van de kamer wijst een verslaggever uit de leden van de kamer aan. De verslaggever heeft tot taak het dossier te behandelen en verslag uit te brengen aan de kamer. Hij bezit daartoe dezelfde machten als voor het onderzoek van de aanvragen tot toekenning van een hulp.

Art. 22 Onderhavig huishoudelijk reglement werd vastgesteld op 20 maart 2006 door de Commissie, zitting houdende in verenigde kamers overeenkomstig artikel 4, eerste lid van het koninklijk besluit.

Koninklijk besluit van 16 februari 2017
(Staatblad 3 maart)

houdende uitvoering van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, wat de Hulp van de Staat aan de slachtoffers van terrorisme betreft.

- Art. 1** Voor de toepassing van dit besluit dient te worden verstaan onder:
- 1° de wet: de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
 - 2° de commissie: de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, ingesteld bij artikel 30, § 1, van de wet;
 - 3° het slachtoffer van terrorisme: de persoon bedoeld in artikel 42bis, tweede lid van de wet;
 - 4° de daad van terrorisme: de daden bedoeld in artikel 42bis, eerste lid van de wet, die bij in ministerraad overlegd koninklijk besluit erkend werden als daad van terrorisme.
- Art. 2** In geval van een daad van terrorisme, moet het verzoek tot het bekomen van een financiële hulp aan de commissie overeenkomstig artikel 31, eerste lid, 1° tot 4° van de wet, niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 31bis, § 1, 1° tot 4° van de wet.
- In hetzelfde geval moet het verzoek tot het bekomen van een financiële hulp overeenkomstig artikel 31, eerste lid, 5° van de wet niet voldoen aan de voorwaarden van artikel 31bis, § 2, 1° en 3° van de wet.
- Art. 3** Het verzoek tot het bekomen van een financiële hulp moet ingediend worden binnen een termijn van drie jaar vanaf de bekendmaking van het koninklijk besluit waarbij de desbetreffende gebeurtenis als daad van terrorisme erkend werd.
- Art. 4** In geval van een in het buitenland gepleegde daad van terrorisme moet het slachtoffer van terrorisme of de occasionele redder op het moment van deze daad de Belgische nationaliteit hebben of zijn gebruikelijke verblijfplaats in België hebben en deze daad moet bij koninklijk besluit erkend zijn als een daad van terrorisme.
- Art. 5** De aanvraag geschiedt bij verzoekschrift dat wordt neergelegd bij het secretariaat van de commissie of haar wordt toegezonden bij een ter post aangetekende brief. Het wordt ondertekend door de verzoeker of door zijn advocaat.
- In het verzoekschrift wordt melding gemaakt van:
- 1° de dag, de maand en het jaar;
 - 2° de naam, voornamen, het beroep, de woonplaats en de nationaliteit van het slachtoffer en/of de verzoeker en, in voorkomend geval, de wettelijke vertegenwoordiger;
 - 3° de datum, de plaats en een korte beschrijving van de daad van terrorisme, de ontploffing of de reddingsactie;
 - 4° de middelen waarover de verzoeker beschikt om schadevergoeding te verkrijgen;
 - 5° de raming van de verschillende bestanddelen van de schade waarvoor een hulp wordt gevraagd en het totale bedrag van de gevraagde hulp.

Het verzoekschrift eindigt met de woorden: "Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring oprecht en volledig is".

Bij het verzoekschrift worden de stukken tot staving van de verschillende bestanddelen van de schade gevoegd waarvoor een hulp wordt gevraagd, waaronder de medische attesten en verslagen.

Art. 6 Een noodhulp, zoals voorzien in artikel 36 van de wet, kan aangevraagd worden zodra de daad van terrorisme, ontploffing of de reddingsdaad zich hebben voorgedaan.

Art. 7 De minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 16 februari 2017
(Staatblad 3 maart)

houdende de procedure volgens dewelke de Koning kan overgaan tot erkenning van een daad van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

- Art. 1** Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder:
- 1° de wet van 1 augustus 1985: de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;
 - 2° het Comité: het Comité bedoeld in artikel 5 van de wet van 1 april 2007 betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme.
- Art. 2** De Koning beslist, op voorstel van de minister bevoegd voor Justitie, bij een in Ministerraad overlegd besluit, of een daad, een daad van terrorisme is in de zin van artikel 42bis, eerste lid, van de wet van 1 augustus 1985.
- Art. 3** § 1. Het dossier wordt samengesteld door de minister bevoegd voor Justitie.
- Hij wint het advies in van het Comité en van de federale procureur.
- Hij kan zich daarnaast alle nuttige informatie laten verstrekken door onder meer het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse en de procureur-generaal van het rechtsgebied waar de daad plaatsvond.
- § 2. Wanneer de daad in het buitenland plaatsvond, wordt ook het advies van de minister van Buitenlandse Zaken gevraagd.
- Art. 4** De minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 15 maart 2017
(Staatblad 17 maart)

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

- Art. 1** De volgende daden worden door de Koning erkend als daden van terrorisme:
- De aanslag op de metro, op 8 juni 2012, te Brussel (België);
 - De aanslag op het Joods museum, op 24 mei 2014, te Brussel (België);
 - De aanslag op een supermarkt, op 9 januari 2015, te Parijs (Frankrijk);
 - De aanslag op straat, op 6 maart 2015, te Bamako (Mali);
 - De aanslag op een museum, op 18 maart 2015, te Tunis (Tunesië);
 - De aanslag op een strand, op 26 juni 2015, te Sousse (Tunesië);
 - De aanslag op een concertzaal en andere plaatsten, op 13 november 2015, te Parijs (Frankrijk);
 - De aanslag op een hotel, op 20 november 2015, te Bamako (Mali);
 - De aanslag op de luchthaven te Zaventem en op het metrostation Maalbeek te Brussel, op 22 maart 2016 (België);
 - De aanslag op de openbare weg, op 14 juli 2016, te Nice (Frankrijk);
 - De aanslag op straat, op 6 augustus 2016, te Charleroi (België);
 - De aanslag op straat, op 5 oktober 2016, te Schaarbeek (België);
 - De aanslag in een discotheek, op 1 januari 2017, te Istanboel (Turkije).
- Art. 2** De minister bevoegd voor Veiligheid en Binnenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor Sociale Zaken en Volksgezondheid zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 26 oktober 2017
(Staatblad 10 november)

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Art. 1 De volgende daden worden door de Koning erkend als daden van terrorisme:

De aanslag op straat, op 7 april 2017, te Stockholm (Zweden);

De aanslag op straat, op 17 augustus 2017, te Barcelona (Spanje);

De aanslag op straat, op 25 augustus 2017, te Brussel (België).

Art. 2 De minister bevoegd voor Veiligheid en Binnenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor Sociale Zaken en Volksgezondheid zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 25 december 2017
(Staatblad 4 januari 2018)

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Art. 1 De volgende daden worden door de Koning erkend als daden van terrorisme:

De aanslag op straat, op 31 oktober 2017, te New-York (VS).

Art. 2 De minister bevoegd voor Veiligheid en Binnenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Justitie en de minister bevoegd voor Sociale Zaken en Volksgezondheid zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 9 januari 2018
(Staatsbl. 22 januari)

tot vaststelling van een kaart betreffende de toekenning van het statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van daden van terrorisme.

- Art. 1** De modellen van de kaart van nationale solidariteit zijn bij dit besluit gevoegd.
- Art. 2** De kaart wordt uitgereikt door de minister bevoegd voor de oorlogsslachtoffers aan de begunstigen van het statuut van nationale solidariteit die op basis van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg in-gevolge daden van terrorisme worden erkend.
- Art. 3** De minister bevoegd voor Sociale Zaken en de minister bevoegd voor Oorlogsslachtoffers zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGE

- Art. N.** De modellen van de kaart van nationale solidariteit.

Zie ook Belgisch Staatsblad van 22-01-2018, p. 4168.

ERKEND ALS HOUDER VAN HET STATUUT VAN NATIONALE SOLIDARITEIT VOOR DE SLACHTOFFERS VAN DADEN VAN TERRORISME	
Naam	
Voornaam	
Rijksregisternummer	

**ERKEND ALS HOUDER VAN HET STATUUT
VAN NATIONALE SOLIDARITEIT VOOR DE
SLACHTOFFERS VAN DADEN VAN TERRORISME**

De Minister

.be

Koninklijk besluit van 27 april 2018
(Staatsbl. 14 mei)

tot bepaling van de verdeling tussen rechthebbenden van de pensioenen en vergoedingen in het kader van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 1 In de zin van dit besluit dient verstaan te worden onder "wet van 18 juli 2017": de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 2 Wanneer er bij het overlijden van het slachtoffer uitsluitend meerdere rechthebbenden bedoeld bij artikel 2, 5°, a), van de wet van 18 juli 2017 zijn, worden de bij artikel 5, tweede lid, van genoemde wet bedoelde pensioenen en vergoedingen volledig toegekend aan de overlevende echtgenoot of wettelijk samenwonende partner.

In afwijking van het vorige lid worden de pensioenen en vergoedingen volledig toegekend aan de overlevende feitelijk samenwonende partner wanneer overeenkomstig artikel 1287, derde lid, van het Gerechtelijk Wetboek de echtgenoten in de aan de echtscheiding voorafgaande overeenkomsten bepaald hebben beiden afstand te doen van elkaars nalatenschap en alle voordelen bedoeld bij de artikelen 745bis en 915bis van het Burgerlijk Wetboek die hun zouden kunnen toevallen wanneer een van hen overlijdt vóór de overschrijving van de echtscheiding.

Art. 3 Wanneer er bij overlijden van het slachtoffer uitsluitend meerdere rechthebbenden bedoeld bij artikel 2, 5°, b), van de wet van 18 juli 2017 zijn, worden de bij artikel 5, tweede lid, van voornoemde wet bedoelde pensioenen en vergoedingen in gelijke delen verdeeld onder de rechthebbenden die nog geen achttien jaar zijn of die recht geven op kinderbijslag.

Elke wijziging van situatie die leidt tot een vermindering van het aantal rechthebbenden die nog geen achttien jaar zijn of die recht geven op kinderbijslag, leidt tot een ambtshalve herziening van de verdeling van de pensioenen en vergoedingen. Deze herziening heeft uitwerking op de eerste dag van de maand volgend op de wijziging van de situatie.

Art. 4 Wanneer er bij overlijden van het slachtoffer meerdere rechthebbenden bedoeld bij artikel 2, 5°, a) en b), van de wet van 18 juli 2017 zijn, worden de bij artikel 5, tweede lid, van voornoemde wet bedoelde pensioenen en vergoedingen als volgt verdeeld:

1) wanneer de rechthebbende bedoeld bij artikel 2, 5°, a), kinderbijslag geniet van de rechthebbenden bedoeld bij artikel 2, 5°, b), dan worden de pensioenen en vergoedingen volledig aan hem toegekend;

2) wanneer de rechthebbende bedoeld bij artikel 2, 5°, a), geen kinderbijslag geniet van een of meer rechthebbenden bedoeld bij artikel 2, 5°, b), of wanneer deze laatste, die nog geen achttien jaar is, te zijnen laste is, wordt de helft van de pensioenen en vergoedingen toegekend aan de rechthebbende bedoeld bij artikel 2, 5°, a), en de andere helft in gelijke delen verdeeld onder de bij artikel 2, 5°, b) bedoelde rechthebbenden die nog geen achttien jaar zijn of die recht geven op kinderbijslag.

Elke wijziging van situatie die leidt tot een vermindering van het aantal rechthebbenden die nog geen achttien jaar zijn of die recht geven op kinderbijslag, leidt tot een ambtshalve herziening van de verdeling van de pensioenen en vergoedingen. Deze

herziening heeft uitwerking op de eerste dag van de maand volgend op de wijziging van de situatie.

Art. 5 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 22 maart 2016.

Art. 6 De minister bevoegd voor pensioenen en de minister bevoegd voor oorlogsslachtoffers zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 23 mei 2018
(Staatsblad 1 juni)

houdende uitvoering van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 1 Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder "de wet": de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 2 Onder voorbehoud van artikel 5 van dit besluit wordt het bewijs van het oorzakelijke verband tussen het schadelijke feit en de kosten van de zorgverlening die worden vermeld in artikel 10, § 1, eerste lid, en § 2, van de wet geleverd met alle middelen van recht.

Art. 3 § 1. Het oorzakelijk verband bedoeld in artikel 2 wordt beoordeeld door de adviserend arts van de Belgische verzekeringsinstelling waarbij het slachtoffer is aangesloten.

Wanneer de adviserend arts van oordeel is dat een oorzakelijk verband is aangetoond, brengt de verzekeringsinstelling de Directie "Oorlogsslachtoffers" van de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering daarvan op de hoogte.

§ 2. De adviserend arts van de verzekeringsinstelling kan bijkomende informatie opvragen bij het slachtoffer.

Met de uitdrukkelijke toestemming van het slachtoffer kan de adviserend arts bijkomende informatie opvragen bij de Cel Burgerslachtoffers van oorlog en terrorisme van de Federale Pensioendienst.

§ 3. Indien het slachtoffer niet is aangesloten bij een Belgische verzekeringsinstelling, dan worden de in paragrafen 1 en 2 bedoelde bevoegdheden uitgeoefend door de adviserend arts van de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Art. 4 Als een slachtoffer een beroep moet doen op een niet geconventioneerde zorgverlener of als hem of haar een geneeskundige verstrekking moet worden verleend waarin niet is voorzien in de nomenclatuur van geneeskundige verstrekkingen opgesteld tot uitvoering van titel III van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, wordt de aanvraag tot terugbetaling overeenkomstig artikel 10, §§ 3, derde lid, en 6 van de wet voorgelegd aan de Commissie voor geneeskundige verzorging bedoeld in artikel 4 van het koninklijk besluit van 19 september 1985 tot vaststelling van de wijze waarop de Staat door bemiddeling van het Nationaal Instituut voor oorlogsinvaliden, oud-strijders en oorlogsslachtoffers voorziet in de kosteloze verzorging van de oorlogsinvaliden en gelijkgestelden, alsmede van de oorlogswezen.

Art. 5 Voor de kosten van de zorgverlening bedoeld in artikel 10, § 1, van de wet en voor de kosten voor psychologische zorg bedoeld in artikel 10, § 2, van de wet, in de periode van 22 maart 2016 tot en met de datum van bekendmaking van dit besluit in het Belgisch Staatsblad wordt het bewijs van het oorzakelijk verband bedoeld in artikel 2 geacht te zijn geleverd.

Art. 6 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 22 maart 2016.

Art. 7 De minister bevoegd voor Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 18 juni 2018
(Staatblad 28 juni)

tot bepaling van de nadere regels en de bewijsstukken voor de terugbetaling van de reiskosten bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, en tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundige onderzoeken uitgevoerd inzake de geschillen over de rechten toegekend bij die wet.

Art. 1 § 1. Wanneer het voordeel van het gratis openbaar vervoer slechts deels tegemoetkomt aan de behoeften van het rechtstreekse slachtoffer worden de in verband met gezondheidszorg betaalde reiskosten als gevolg van het schadelijke feit terugbetaald mits toestemming van de adviserend arts.

Indien de verplaatsing gebeurt, voor medische redenen, met behulp van een ziekenwagen worden de werkelijke kosten vergoed.

Gebeurt de verplaatsing met behulp van een ander vervoermiddel, dan worden de reiskosten vergoed tegen 0,25 euro per afgelegde kilometer met een maximum van 75 euro per dag. De vergoeding wordt toegekend op basis van de kortste afstand tussen de effectieve verblijfplaats van het slachtoffer en de plaats waar de gezondheidszorg wordt verstrekt.

§ 2. De aanvraag voor de toestemming van de adviserend arts bedoeld in § 1 wordt door het slachtoffer ingediend bij zijn verzekeringsinstelling of, bij gebrek aan een verzekeringsinstelling, bij de Directie "Oorlogsslachtoffers" van de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering, op grond van het document waarvan het model is bijgevoegd als bijlage A.

Dit formulier wordt ingevuld door de behandelend arts van het slachtoffer die verklaart dat het slachtoffer wegens zijn gezondheidstoestand zich niet met het openbaar vervoer kan verplaatsen naar en van de plaats waar de gezondheidszorg als gevolg van het schadelijke feit wordt verstrekt.

De toestemming van de adviserend arts wordt gegeven voor een maximumduur van een jaar, te rekenen vanaf de eerste dag van de maand voorafgaand aan de maand waarin de arts van het slachtoffer het formulier heeft ingevuld. Dit document kan worden vernieuwd voor nieuwe periodes van maximum één jaar.

De adviserend arts deelt een kopie van zijn toestemming mee aan de Directie "Oorlogsslachtoffers" van de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering.

Art. 2 Om de terugbetaling van de in artikel 1 bedoelde reiskosten te bekomen, dient het slachtoffer het behoorlijk ingevuld en ondertekend formulier in bijlage B bij zijn verzekeringsinstelling of, bij gebrek aan een verzekeringsinstelling, bij de Directie "Oorlogsslachtoffers" van de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering in.

Wanneer de verplaatsing met een ziekenwagen gebeurt, wordt de factuur van de ziekenwagendienst bij het formulier gevoegd.

Een formulier wordt ingediend per zorgverlener en mag enkel betrekking hebben op de verstrekkingen verleend tijdens hetzelfde kalenderjaar.

- Art. 3** De staat van erelonen en kosten voor de deskundige onderzoeken uitgevoerd inzake de geschillen over de rechten ontstaan uit de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme wordt opgemaakt overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 14 november 2003 tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundigen aangewezen door de arbeidsgerechten in het kader van medische deskundige onderzoeken inzake de geschillen betreffende de tegemoetkomingen aan gehandicapten, de gezinsbijslag voor werknemers en zelfstandigen, de werkloosheidsverzekering en de regeling voor verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.
- Art. 4** In afwijking van artikel 1, § 2, derde lid, voor de betaalde reiskosten tijdens de periode van 22 maart 2016 tot de datum van bekendmaking van dit besluit, dekt de eerste toestemming van de adviserend arts de periode van 22 maart 2016 tot maximum een jaar te rekenen vanaf de eerste dag van de maand voorafgaand aan de maand tijdens dewelke de arts van het slachtoffer het formulier heeft ingevuld.
- Art. 5** Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 22 maart 2016.
- Art. 6** De minister bevoegd voor Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

BIJLAGEN

Art. N1. BIJLAGE A

AKKOORDAANVRAAG VAN DE ADVISEREND ARTS

Tegemoetkoming in de reiskosten

Koninklijk besluit van 18 juni 2018 tot bepaling van de nadere regels en de bewijsstukken voor de terugbetaling van de reiskosten bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, en tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundige onderzoeken uitgevoerd inzake de geschillen over de rechten toegekend bij die wet

Naam en voornaam van het slachtoffer:

Hoofdverblijfplaats van het slachtoffer:

Hierna invullen of kleeftbriefje van de V.I. aanbrengen:

Naam - Voornaam:

Verzekeringsinstelling:

Inschrijvingsnummer:

Ondergetekende, doctor in de geneeskunde, verklaart dat (naam van de patiënt) wegens zijn gezondheidstoestand de verplaatsingen naar en van de plaats waar de geneeskundige zorgen als gevolg van het schadelijke feit verleend worden niet bij middel van het openbaar vervoer kan doen.

Stempel van de arts

Datum en handtekening

VOORBEHOUDEN AAN DE ADVISEREND ARTS
--

De ondergetekende, adviserend arts,
machtigt voor de periode vanaf tot en met
/ machtigt niet*

de terugbetaling van de in verband met gezondheidszorg betaalde reiskosten als gevolg van het schadelijke feit, in toepassing van artikel 1 van het koninklijk besluit van 18 juni 2018 tot bepaling van de nadere regels en de bewijsstukken voor de terugbetaling van de reiskosten bedoeld in artikel 10, § 1, tweede lid, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, en tot vaststelling van het tarief van de erelonen en de kosten voor de deskundige onderzoeken uitgevoerd inzake de geschillen over de rechten toegekend bij die wet

Naam en voornaam van het slachtoffer:

Hoofdverblijfplaats van het slachtoffer:

Datum:
Handtekening en stempel van de adviserend arts

Art. N2. * schrappen wat niet past
BIJLAGE B.

BIJLAGE B	
SLACHTOFFERS VAN DADEN VAN TERRORISME - STAAT VAN REISKOSTEN *	
Jaar:	
IDENTIFICATIE VAN HET SLACHTOFFER	BESTEMD VOOR HET DOOR DE VERZEKERINGSINSTELLING AFGELEVERDE KLEEFBRIEFJE
Naam - Voornaam:	

Effectieve verblijfplaats: Straat en nummer: Postcode en gemeente: Geboortedatum: Inschrijvingsnummer bij de verzekeringsinstelling:
GEGEVENS BETREFFENDE DE TOEGESTANE VERSTREKKINGEN Datum van het akkoord van de adviserend arts:

Deel A: Reis met ziekenwagen: factuur toevoegen			
IN TE VULLEN DOOR DE ZORGVERSTREKKER		IN TE VULLEN DOOR DE RECHTHEBBENDE OF ZIJN WETTELIJKE VERTEGENWOORDIGER	VOORBEHOUDEN AAN DE V.I. /HZIV
Datum van de verrichte prestatie	Nomenclatuurnummer van de verrichte prestatie of, in afwezigheid van nummer, beschrijving van de prestatie	Gefactureerd bedrag	Bedrag van de tussenkomst
Totaal bedrag van de tussenkomst:			

*** Eén formulier, per zorgverstrekker en per kalenderjaar**
ZIE VERSO

Deel B: Reis met andere vervoermiddelen			
IN TE VULLEN DOOR DE ZORGVERSTREKKER			VOORBEHOUDEN AAN DE V.I. /HZIV
Datum van de verrichte prestatie	Nomenclatuurnummer van de verrichte prestatie of, in afwezigheid van nummer, beschrijving van de prestatie	Plaats waar de prestatie werd verricht	Bedrag van de tussenkomst

Totaal bedrag van de tussenkomst:			

Ik bevestig op mijn eer dat de opgegeven prestaties op de gegeven plaats en data verstrekt werden.

Datum, identificatie en handtekening van de zorgverstrekker:

--

Ik, ondergetekende, bevestig hierbij op mijn eer dat bovenvermelde gegevens juist en volledig zijn.

Datum en handtekening van de rechthebbende of zijn wettelijke vertegenwoordiger:

--

Koninklijk besluit van 19 juli 2018
(Staatblad 25 juli)

tot erkenning van daden als daden van terrorisme in de zin van artikel 42bis van de wet van 1 augustus 1985.

Art. 1 De volgende daad wordt door de Koning erkend als daad van terrorisme:
De aanslag op straat, op 29 mei 2018, te Luik (België).

Art. 2 De minister bevoegd voor Veiligheid en Binnenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Buitenlandse Zaken, de minister bevoegd voor Justitie, de minister bevoegd voor Sociale Zaken en Volksgezondheid en de Minister bevoegd voor Pensioenen zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 22 april 2019
(Staatblad 7 mei)

houdende organisatie van een bemiddelingsprocedure in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 1 In de zin van dit besluit dient verstaan te worden onder:

1° wet van 18 juli 2017: de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme;

2° slachtoffer: het slachtoffer bedoeld bij artikel 2, 4°, van de wet van 18 juli 2017;

3° rechthebbenden: de rechthebbenden bedoeld bij artikel 2, 5°, van de wet van 18 juli 2017;

4° Commissie: de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders bedoeld in artikel 30 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen.

Art. 2 Bij de Commissie wordt een bemiddelingsorgaan ingericht dat bestaat uit zes leden:

a) twee vertegenwoordigers van de Cel Burgerslachtoffers van Oorlog en Terrorismen van de Federale Pensioendienst, van verschillende taalrol, aangeduid door de minister die de Oorlogsslachtoffers onder zijn bevoegdheid heeft en de minister die de Pensioenen onder zijn bevoegdheid heeft;

b) twee vertegenwoordigers van de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst, van verschillende taalrol, aangeduid door de minister die Volksgezondheid onder zijn bevoegdheid heeft;

c) twee vertegenwoordigers van de Commissie, van verschillende taalrol, aangeduid door de minister die Justitie onder zijn bevoegdheid heeft, rekening houdend met artikel 24, § 1 van de wet 18 juli 2017.

De bevoegde minister kan eenzelfde vertegenwoordiger in beide taalrollen aanduiden, op voorwaarde dat deze een bewijs kan voorleggen dat hij beide talen voldoende machtig is.

Voor elk lid duidt de bevoegde minister een plaatsvervanger aan. (1)

Art. 3 De slachtoffers en hun rechthebbenden kunnen een mondelinge of schriftelijke klacht bij het bemiddelingsorgaan neerleggen in het kader van de toepassing van de wet van 18 juli 2017.

Art. 4 Het bemiddelingsorgaan is bevoegd om:

1° klachten te onderzoeken in verband met:

a) de toekenning van het statuut van nationale solidariteit en van het herstelpensioen;

b) de uitbetaling van het herstelpensioen;

c) de terugbetaling van medische zorgen;

2° het bemiddelen bij de klachten bedoeld in 1° met het oog op het bereiken van een oplossing;

3° het inlichten van de slachtoffers en rechthebbenden inzake de mogelijkheden voor de afhandeling van hun klacht bij gebrek aan een in 2° bedoelde oplossing;

4° het verstrekken van informatie over de organisatie, de werking en de procedure-regels van de bemiddelingsorgaan;

5° het formuleren van aanbevelingen ter voorkoming van herhaling van tekortkomingen die aanleiding kunnen geven tot een in artikel 3 bedoelde klacht.

Art. 5 Elk ingediende klacht wordt onderzocht door het volgens taalrol in college vergaderende bemiddelingsorgaan, onder voorzitterschap van de Commissie.

In het geval van klachten over de terugbetaling van medische kosten doet het bemiddelingsorgaan beroep op een vertegenwoordiger van de Directie Oorlogsslachtoffers van de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering.

Art. 6 § 1. Bij ontvangst wordt een klacht geregistreerd.

Aan de persoon die klacht neerlegt wordt onverwijld een schriftelijke ontvangstmelding overgemaakt.

§ 2. Bij elke klacht worden volgende gegevens geregistreerd:

1° de identiteit van de klager;

2° de datum van ontvangst van de klacht;

3° de aard en inhoud van de klacht;

4° de datum van afhandeling van de klacht;

5° het resultaat van de afhandeling van de klacht.

Art. 7 Met het oog op het bereiken van een deskundige oplossing voor de klacht, oefent het bemiddelingsorgaan haar bemiddelingsopdracht op een zorgvuldige wijze en binnen een redelijke termijn uit.

Het bemiddelingsorgaan kan daartoe iedere informatie inzamelen die zij nuttig acht in het kader van de bemiddeling en inzonderheid het advies van deskundigen inwinnen. Het resultaat van deze verzameling van informatie is uitsluitend bestemd voor het onderzoek van het verzoek en blijft gedekt door het beroepsgeheim. Het bemiddelingsorgaan legt deze informatie, zonder daarbij een standpunt in te nemen, voor aan de bij de bemiddeling betrokken partijen.

De klager wordt geregeld geïnformeerd over het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven.

Art. 8 § 1. Het bemiddelingsorgaan kan een klacht weigeren te behandelen wanneer:

1° de identiteit van de klager niet gekend is;

2° de klacht betrekking heeft op feiten die zich meer dan een jaar voor het indienen van de klacht hebben voorgedaan.

§ 2. Het bemiddelingsorgaan weigert een klacht te behandelen wanneer:

1° deze kennelijk ongegrond is;

2° de klager kennelijk ten aanzien van de betrokken administratie geen enkele poging ondernam om genoegdoening te verkrijgen;

3° de klacht in wezen dezelfde is als een eerder door het bemiddelingsorgaan afgewezen klacht en ze geen nieuwe feiten bevatten.

Onder "stappen" moet verstaan worden, elke voorafgaandelijke en nuttige contactname door de belanghebbende.

§ 3. In geval van weigering van de klacht licht het bemiddelingsorgaan de slachtoffers en rechthebbenden hierover in en wijst op de andere mogelijkheden voor de afhandeling van hun klacht.

Art. 9 Het onderzoek van een klacht wordt opgeschort wanneer omtrent dezelfde feiten een beroep bij de rechtbank of een administratief beroep wordt ingesteld of de beroepsprocedures bedoeld in artikel 25 van de wet van 18 juli 2017 worden opgestart. Het bemiddelingsorgaan brengt de klager onverwijld op de hoogte van de opschorting van de behandeling van zijn klacht.

Art. 10 Het bemiddelingsorgaan stelt een huishoudelijk reglement op waarin de specifieke modaliteiten van de organisatie, werking- en klachtenprocedure van het bemiddelingsorgaan worden vastgelegd.

Dit reglement en de wijzigingen eraan worden door de ministers bevoegd voor de uitvoering van dit besluit goedgekeurd en bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Art. 11 De persoonsgegevens verzameld in het kader van het onderzoek van de klacht mogen bewaard worden gedurende de tijd nodig voor de behandeling van de klacht en zolang de beroepstermijn bedoeld in artikel 29, tweede lid, van de wet van 18 juli 2017 niet is verstreken.

Art. 12 De Commissie is verantwoordelijk voor de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de werkzaamheden van het bemiddelingsorgaan.

Art. 13 De minister bevoegd voor oorlogsslachtoffers, de minister bevoegd voor justitie, de minister bevoegd voor volksgezondheid en de minister bevoegd voor pensioenen zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

¹ Zie ook het Ministerieel besluit van 6 juni 2019 houdende aanduiding van de leden van het bemiddelingsorgaan in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme wat de Cel Burgerslachtoffers van Oorlog en Terrorismen van de Federale Pensioendienst betreft (BS 17 juni).

Koninklijk besluit van 6 juni 2019
(Staatsbl. 24 juni)

tot bepaling van de praktische nadere regels volgens dewelke de bepalingen van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme van toepassing zijn op de slachtoffers en de rechthebbenden die niet de Belgische nationaliteit bezitten en die niet hun gewone verblijfplaats in België hadden op het moment van het schadelijke feit.

- Art. 1** Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder "de wet": de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.
- Art. 2** In uitvoering van artikel 3, derde lid, en van artikel 10, § 3, van de wet, indien het slachtoffer of de rechthebbende die niet de Belgische nationaliteit bezit en die niet zijn gewone verblijfplaats in België had op het moment van het schadelijke feit een beroep doet op een vrij gekozen zorgverlener erkend in het land waar de verzorging plaatsheeft of geniet van een geneeskundige verstrekking waarin niet is voorzien in de Belgische nomenclatuur van geneeskundige verstrekkingen, opgesteld ter uitvoering van de wetgeving betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, kan de minister bevoegd voor Sociale Zaken, of zijn afgevaardigde, op voorstel van de Commissie voor geneeskundige verzorging, een terugbetaling toekennen, die redelijkerwijs wordt vastgesteld met het oog op het herstel van het slachtoffer.
- Art. 3** In afwijking van artikel 19, § 1, tweede lid, van de wet doet de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst voor het geneeskundig onderzoek, in voorkomend geval, een beroep op gemandateerde artsen van de Staat van de nationaliteit of van de gewoonlijke woonplaats van het slachtoffer, waarvan de gegevens kunnen worden opgevraagd bij de FOD Buitenlandse Zaken.
- Indien het slachtoffer zich niet naar het geneeskundig onderzoek kan begeven, kan dit onderzoek gebeuren op basis van de beschikbare medische gegevens.
- De voor de toepassing van artikel 19 van de wet noodzakelijke samenwerking met de Cel "Burgerlijke Oorlogsslachtoffers en slachtoffers van daden van terrorisme", de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst en de FOD Buitenlandse Zaken wordt vastgelegd in samenwerkingsprotocollen.
- Art. 4** In afwijking van artikel 20, § 3, van de wet wordt de aanvrager van de herziening medisch onderzocht, of op basis van de beschikbare medische gegevens indien hij zich niet naar het geneeskundig onderzoek kan begeven, dat enkel betrekking heeft op de fysieke en/of psychische letsels en kwalen te wijten aan het schadelijke feit waarvoor hij de herziening uitdrukkelijk aangevraagd heeft.
- Art. 5** De procedures bedoeld bij artikel 25 van de wet kunnen worden gevoerd uitsluitend op basis van medische stukken die bij het bezwaar worden gevoegd.
- Art. 6** § 1. In het in artikel 2 bedoelde geval wordt de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering ermee belast om de terugbetaling van de kosten te verrichten in naam en voor rekening van de Staat.

§ 2. De Staat betaalt een voorschot aan de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering. Indien dit eerste voorschot niet volstaat om de terugbetaling van de in artikel 2 bedoelde kosten te dekken, dan wordt een nieuw voorschot toegekend.

§ 3. Elke maand betaalt de Staat aan de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering de gestorte bedragen terug op basis van een elektronisch maandoverzicht.

§ 4. Indien de Hulpkas voor ziekte- en invaliditeitsverzekering een tekort zou hebben aan financiële middelen voor de terugbetaling van de in artikel 2 bedoelde kosten, dan moet zij de terugbetaling stoppen in afwachting van de toekenning van een nieuw voorschot.

Art. 7 De minister bevoegd voor Sociale Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit.

Koninklijk besluit van 23 juni 2019
(Staatsbl. 4 juli)

tot uitvoering van artikel 3, derde lid van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, voor wat betreft het recht op een herstelpensioen en het genot van het statuut van nationale solidariteit.

Art. 1 Wanneer het schadelijke feit heeft plaatsgevonden op het Belgisch grondgebied, kan het slachtoffer van een daad van terrorisme en zijn rechthebbenden bedoeld in artikel 3, derde lid, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme, een herstelpensioen ontvangen en het genot van het statuut van nationale solidariteit volgens de praktische modaliteiten vastgelegd in de artikelen 2 tot 5.

Art. 2 Indien het slachtoffer zijn gewone verblijfplaats heeft in een andere lidstaat van de Europese Unie dan België, mag hij zijn aanvraag overmaken aan de Commissie voor de financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders via de instantie die door deze lidstaat specifiek is belast met het bijstaan van het slachtoffer bij de bevoegde instantie door gebruik te maken van een door de Europese Commissie opgesteld standaardformulier.

Indien het slachtoffer zijn gewone verblijfplaats heeft buiten de Europese Unie, moet hij zijn aanvraag hetzij rechtstreeks overmaken aan de Commissie voor de financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, hetzij via de Belgische ambassade in zijn land van verblijf, hetzij via de ambassade van zijn land van verblijf in België.

Art. 3 § 1. In het kader van het onderzoek van de aanvraag, wordt de Federale Pensioendienst gemachtigd om de nodige informatie uit te wisselen met de aangewezen nationale instanties die bevoegd zijn voor het vergoeden van de slachtoffers van daden van terrorisme.

§ 2. Wanneer de verzoeker zijn gewone verblijfplaats heeft in een andere lidstaat van de Europese Unie dan België, gebruikt de Federale Pensioendienst, voor de informatie die hij overmaakt in zijn contacten met de verzoeker en/of de instantie tot welke de informatie is gericht, de officiële taal of één van de officiële talen van de lidstaat van deze instantie, die een taal van de instellingen van de Unie is of een andere taal van de instellingen van de Unie waarvan die lidstaat aangegeven heeft dat hij deze kan aanvaarden.

In afwijking van voormeld lid, blijven de beslissingen van de Federale Pensioendienst en de in België opgestelde processen-verbaal van verhoor geregeld door de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken van 18 juli 1966.

Voor de informatie die wordt ontvangen door de Federale Pensioendienst worden enkel de officiële talen van België en het Engels aanvaard, met uitzondering van de processen-verbaal van verhoor opgesteld in het land van verblijf die geregeld blijven door de taalwetgeving van dat land.

§ 3. Wanneer de verzoeker zijn gewone verblijfplaats heeft buiten de Europese Unie, gebruikt de Federale Pensioendienst hetzij één van de officiële talen van België, hetzij het Engels voor wat betreft de informatie die wordt overgemaakt.

In afwijking van voormeld lid, blijven de beslissingen van de Federale Pensioendienst en de in België opgestelde processen-verbaal van verhoor geregeld door de gecoördineerde wetten op het gebruik van talen in bestuurszaken van 18 juli 1966.

De verzoeker maakt alle informatie aan de Federale Pensioendienst eveneens over in één van de in het eerste lid vermelde talen.

Art. 4 § 1. Voor de toepassing van dit besluit kan de Federale Pensioendienst een beroep doen op vertalers en beëdigde tolken.

§ 2. De op grond van dit besluit verleende diensten kunnen geen aanleiding geven tot enige aanvraag tot terugbetaling van heffingen of kosten door de verzoeker of de beslissende overheid.

§ 3. Aanvraagformulieren en andere stukken hoeven niet te worden gewaarmerkt of op enige andere wijze voor echt te worden verklaard.

Art. 5 De Minister van Pensioenen kent het statuut van nationale solidariteit en het herstellpensioen toe aan de in artikel 1 bedoelde personen.

Art. 6 Dit besluit heeft uitwerking met ingang van 22 maart 2016.

Art. 7 De minister bevoegd voor Pensioenen is belast met de uitvoering van dit besluit.

BESLUITEN VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 2017

(Staatsbl. 30 maart)

houdende de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Gewijzigd bij: *het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke regering van 21 juni 2018 (Staatsbl. 5 juli).*

- Art. 1** Dit besluit regelt een materie bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.
- Art. 2** Zijn goedgekeurd, de bijgevoegde tabellen "Tariefrooster vanaf 1 februari 2017" met de prijzen te heffen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- Art. 3** Het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 2 juni 2016 houdende wijziging van de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is opgeheven, evenals alle daarvoor goedgekeurde overeenstemmende prijzentabellen.
- Art. 4** Dit besluit treedt in werking op 1 februari 2017.

BIJLAGE

Art. N Tariefrooster vanaf 1 februari 2017

A. Vervoerbewijzen	
A1. Kaarten	Prijs met btw
JUMP 1 rit MOBIB	2,10 €
MIVB 1 rit CLT verkocht buiten het voertuig	2,10 €
MIVB 1 rit CLT verkocht op het voertuig	2,50 €
JUMP 5 ritten	8,00 €
JUMP 10 ritten	14,00 €
JUMP Heen en terug	4,20 €
MIVB 24 u. CLT	7,50 €
JUMP 24 u.	7,50 €
JUMP 48 u.	14,00 €
JUMP 72 u.	18,00 €
Taxibus 1rit	1,70 €
1 rit "BUS Airport" verkocht buiten voertuig	4,50 €
1 rit "BUS Airport" verkocht op het voertuig	6,00 €

10 ritten "BUS Airport"	32,00 €
Schoolkaart	15,00 €

A2. MIVB-abonnementen	Prijs met btw
1 maand	49,00 €
12 maanden	499,00 €
1 maand + Airport	60,00 €
School 1e abonnement	50,00 €
School 2e abonnement	50,00 €
School 3e abonnement en volgende	gratis
"RVV" 1 maand ("Rechthebbende op de Verhoogde Verzekeringstegemoetkoming")	8,10 €
"RVV" 12 maanden ("Rechthebbende op de Verhoogde Verzekeringstegemoetkoming")	85,00 €
MIVB Regio	291,50 €
"J" ("6 t.e.m. 11 jaar oud")	gratis
"65+" ("65 jaar en ouder")	60,00 €
65+ RVV (65 jaar en ouder en Rechthebbende Verhoogde Vergoeding)	gratis
"S" ("Rechthebbende op het leefloon")	gratis
slachtoffers van daden van terrorisme <i>Ingevoegd bij het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 juni 2018, art. 2 (1).</i>	

A3. Gecombineerde abonnementen verkocht door de MIVB	Prijs met btw
MTB 1 maand	55,50 €
MTB 12 maanden	583,00 €
MTB-schoolabonnement 1e abonnement	90,00 €
MTB-schoolabonnement 2e abonnement	90,00 €
MTB-schoolabonnement 3e abonnement en volgende	40,00 €

A4. Gecombineerde abonnementen verkocht door de NMBS	Prijs met btw
Abo. + maandelijks	49,00 €
Abo. + trimestrieel	137,00 €
Abo. + jaarlijks	499,00 €

B. Varia	Bedrag
Administratiekosten in geval van terugbetaling van een jaarabonnement	10,00 €
Activeringskosten MOBIB/MOBIB Basic-kaart	5,00 €
Kosten voor duplicaat van de MOBIB-kaart	10,00 €

C. Toeslagen voor inbreuken op het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 13 december 2007 tot vaststelling van sommige exploitatievoorwaarden van het openbaar vervoer in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	
C1. Toeslagen voor inbreuken op artikel 3.7°	Bedrag
1 ^e inbreuk*	107,00 €
2 ^e inbreuk en meer* (binnen de 24 maanden vóór de datum van het incident)	214,00 €
* Bij de aanvang van de rit (d.w.z. vóór een 1 ^{ste} eventuele overstap) niet punten van een magnetisch vervoerbewijs of niet valideren van een MOBIB-kaart geladen met een ander dan een wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs, wordt gelijkgesteld met een inbreuk.	
Vervalsing en/of gebruik van een vervoerbewijs/van de MOBIB-kaart van een derde	408,00 €
Vergeten van de MOBIB-kaart geladen met een geldig wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs of met een geldig kosteloos vervoerbewijs, met betaling binnen 10 werkdagen	10,00 €
Vergeten van de MOBIB-kaart geladen met een geldig wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs of met een geldig kosteloos vervoerbewijs, zonder betaling binnen 10 werkdagen	107,00 €
Niet valideren van een geldig wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs geladen op de MOBIB-kaart, met betaling binnen 10 werkdagen	10,00 €
Niet valideren van een geldig wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs geladen op de MOBIB-kaart, zonder betaling binnen 10 werkdagen	107,00 €
Bij overstap, niet punten van een magnetisch vervoerbewijs of niet valideren van een ander dan een wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs op de MOBIB-kaart, met betaling binnen 10 werkdagen	10,00 €

Bij overstap, niet punten van een magnetisch vervoerbewijs of niet valideren van een ander dan wekelijks, maandelijks, driemaandelijks of jaarlijks vervoerbewijs op de MOBIB-kaart, zonder betaling binnen 10 werkdagen	107,00 €
--	----------

C2. Toeslagen voor inbreuken op artikel 7	Bedrag
Spontaan aanbieden van een reiziger "zonder geld" indien betaling binnen 3 werkdagen	4,50 €
Spontaan aanbieden van een reiziger "zonder geld" indien geen betaling binnen 3 werkdagen: wordt basisfraudeur (tarief op basis van de inningsincidenten binnen de vorige 24 maanden)	100,00 € tot 200,00 €

C3. Toeslag voor inbreuken op artikel 3.8°, 9°, 10°, 11°, 12°, 13°, 14°, 15°, 17°	107,00 €
D. Opmerkingen	
- De reiziger moet het vereiste bedrag overhandigen om de juiste ritprijs te betalen; het maximumbedrag waarop een exploitatiepersoneelslid verplicht is wisselgeld terug te geven, bedraagt 5 EUR.	
- Overstap = Verandering van voertuig tijdens een rit	

¹ Inwerkingtreding: 05-07-2018.

Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 juni 2018
(Staatsbl. 5 juli)

houdende wijziging van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 2017 houdende de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en tot toekenning van een gratis abonnement aan de houders van het statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van daden van terrorisme.

- Art. 1** Dit besluit regelt een materie bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.
- Art. 2** Wijzigingsbepaling van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 23 maart 2017 houdende de prijzen voor het vervoer van reizigers op het net van het stads- en streekvervoer van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
- Art. 3** Er wordt een gratis abonnement verleend aan de begunstigden van het statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van daden van terrorisme, op voorlegging van de kaart die voldoet aan de modellen opgenomen in het Koninklijk besluit van 9 januari 2018 tot vaststelling van een kaart betreffende de toekenning van het statuut van nationale solidariteit voor de slachtoffers van daden van terrorisme.
- Art. 4** Het recht op dit gratis abonnement wordt verleend met ingang van 22 maart 2016.
- Art. 5** Dit besluit treedt in werking op de dag van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

MINISTERIËLE BESLUITEN

Ministerieel besluit van 28 november 2019 **(Staatsbl. 23 december)**

tot goedkeuring van het huishoudelijk reglement van het bemiddelingsorgaan opgericht in toepassing van artikel 24, § 1, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 1 Het bij dit besluit gevoegde huishoudelijk reglement van het bemiddelingsorgaan opgericht in toepassing van artikel 24, § 1, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme wordt goedgekeurd.

Art. 2 Dit besluit treedt in werking de dag van zijn bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

BIJLAGE.

Art. N. Huishoudelijk reglement van het bemiddelingsorgaan opgericht in toepassing van artikel 24, § 1, van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Afdeling 1. Algemeen

Art. 1 Dit huishoudelijk reglement is opgesteld in toepassing van artikel 10 van het koninklijk besluit van 22 april 2019 houdende organisatie van een bemiddelingsprocedure in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme.

Art. 2 Naast de definities in artikel 1 van het voornoemd koninklijk besluit van 22 april 2019, wordt verstaan onder:

1°) het koninklijk besluit: het koninklijk besluit van 22 april 2019 houdende organisatie van een bemiddelingsprocedure in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme;

2°) het bemiddelingsorgaan: het orgaan bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 april 2019;

3°) het secretariaat: het secretariaat van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

4°) het lid/de leden: het lid/de leden bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 april 2019;

5°) de voorzitter: het lid bedoeld in artikel 2, eerste lid, c), van het koninklijk besluit van 22 april 2019 dat op grond van artikel 5, eerste lid, van hetzelfde besluit de werkzaamheden van het bemiddelingsorgaan voorziet;

6°) de klager: het slachtoffer en de rechthebbenden die een klacht indienen overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 april 2019;

7°) de partijen: de klager en de instanties waartegen de klacht is ingediend.

Art. 3 Het secretariaat verzekert de logistieke ondersteuning van het bemiddelingsorgaan. Het secretariaat is inzonderheid belast met het ontvangen en registreren van de klachten, het versturen van de briefwisseling, het waarnemen van het secretariaat tijdens de zittingen van het bemiddelingsorgaan en het bewaren van de archieven.

Art. 4 Het secretariaat is belast met het meedelen van informatie over de organisatie, de werking en de procedureregels van het bemiddelingsorgaan aan de personen die erom verzoeken.

Afdeling 2. Klachten

Art. 5 De klachten worden ontvangen door het secretariaat en geregistreerd overeenkomstig artikel 6 van het koninklijk besluit.

Voor iedere klacht wordt een dossier geopend en een volgnummer toegekend.

Art. 6 De klachten worden bij voorkeur schriftelijk aan het secretariaat gericht, aan de hand van het formulier waarvan het model zich bevindt in bijlage A bij dit reglement en dat tegelijk met dit reglement werd goedgekeurd door de ministers die belast zijn met de uitvoering van het koninklijk besluit.

De klachten worden per post verstuurd naar het adres van het secretariaat, of per e-mail naar het e-mailadres bepaald door de minister bevoegd voor Justitie.

Naargelang van de praktische noden kan de minister bevoegd voor Justitie die adressen wijzigen mits kennisgeving aan zijn collega's die eveneens belast zijn met de uitvoering van het koninklijk besluit.

Art. 7 De slachtoffers en hun rechthebbenden die mondeling een klacht wensen in te dienen, bieden zich bij voorkeur aan op afspraak zodat een betere dienstverlening mogelijk is. Zij kunnen zich evenwel ook spontaan aanbieden op het secretariaat, zulks op werkdagen tussen 9.00 uur en 11.30 uur 's ochtends, uitgezonderd op de sluitingsdagen van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Een lid van het secretariaat neemt akte van de klacht aan de hand van het formulier waarvan het model zich bevindt in bijlage B bij dit reglement en dat tegelijk met dit reglement werd goedgekeurd door de ministers die belast zijn met de uitvoering van het koninklijk besluit.

Het document wordt ondertekend door de klager en het lid van het secretariaat. Wanneer de klager zijn klacht niet kan of wil ondertekenen, wordt dat op de klacht vermeld.

Er wordt een afschrift van het document overhandigd aan de klager.

De klager wordt verzocht om zijn identiteit aan te tonen aan de hand van documenten met bewijskracht.

Mondelinge klachten worden uitsluitend ontvangen in de Nederlandse of de Franse taal.

Art. 8 De taal waarin de klacht wordt ingediend, bepaalt de taal waarin zij zal worden behandeld.

De klachten die in het Duits worden ingediend, worden naar keuze van het bemiddelingsorgaan in het Nederlands of in het Frans behandeld en de stukken die bestemd zijn voor de klager, evenals de door de klager ingediende stukken, worden vertaald door toedoen van de Federale Overheidsdienst Justitie, op verzoek van het bemiddelingsorgaan of van het secretariaat.

Na het indienen van zijn klacht kan de klager verzoeken om het onderzoek ervan voort te zetten in een andere landstaal; het bemiddelingsorgaan wiligt dat verzoek in, tenzij het duidelijk onredelijk blijkt, inzonderheid rekening houdend met de voortgang van de procedure.

Art. 9 Behoudens in het in artikel 7 bedoelde geval, wordt aan de klager per gewone brief of per e-mail een ontvangstbevestiging gericht.

De aandacht van de klager wordt gevestigd op het feit dat de indiening van een klacht bij het bemiddelingsorgaan de beroepstermijnen niet schorst, inzonderheid deze waarin is voorzien in de artikelen 25 en 29 van de wet van 18 juli 2017 of deze waarin is voorzien in de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Art. 10 Wanneer de klacht duidelijk onvolledig is, vraagt het secretariaat in de mate van het mogelijke de klager om de elementen te verstrekken die noodzakelijk zijn voor de correcte behandeling van zijn klacht.

Art. 11 Het secretariaat zendt een afschrift van de klacht over aan de betrokken instantie en vraagt haar om het alle elementen te verstrekken die nuttig zijn voor de behandeling ervan.

Het secretariaat vraagt eveneens aan de betrokken instantie om het mee te delen of een rechterlijk of administratief beroep werd ingesteld aangaande de feiten waarop de klacht betrekking heeft of dat de beroepsprocedures bedoeld in artikel 25 van de wet van 18 juli 2017 werden ingeleid.

Als dat het geval is, brengt het secretariaat de klager onverwijld op de hoogte van de opschorting van het onderzoek van zijn klacht, overeenkomstig artikel 9 van het koninklijk besluit.

Art. 12 Het secretariaat zendt aan de leden per e-mail een kopie van de klacht en, in voorkomend geval, van het antwoord van de betrokken instantie over.

Afdeling 3. Behandeling door het bemiddelingsorgaan

Onderafdeling 1. Algemene bepalingen

Art. 13 Wanneer het dossier volledig is, komt het bemiddelingsorgaan samen in college, per taalrol, onder het voorzitterschap van de vertegenwoordiger van de Commissie, om de klacht te onderzoeken.

Het bemiddelingsorgaan doet uitspraak op stukken.

In geval van hoogdringendheid of indien zulks geschikter lijkt, kunnen de leden be-
raadslagen per e-mail.

Art. 14 Het bemiddelingsorgaan komt samen op de zetel van de Commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Indien nodig kan het bemiddelingsorgaan beslissen om samen te komen op om het even welke andere plaats in het Rijk.

Het bemiddelingsorgaan kan, als het dat nuttig acht, beslissen zich te verplaatsen naar om het even welke plaats in het Rijk om de klager of de instanties waartegen de klacht is ingediend te horen; het kan inzonderheid zo handelen wanneer de medische toestand van de klager hem belet zich te verplaatsen.

In dergelijk geval zijn de leden van het bemiddelingsorgaan en de leden van het secretariaat wier aanwezigheid vereist is gerechtigd op een vergoeding voor de reisen verblijfkosten overeenkomstig de bepalingen die van toepassing zijn op het personeel van de federale overheidsdiensten, ten laste van het departement waartoe zij behoren. Zij worden daarbij gelijkgesteld met ambtenaren van rang 13, met uitzondering van de ambtenaren die in een andere rang zijn ingedeeld.

De Federale Overheidsdienst Justitie stelt in voorkomend geval een voertuig ter beschikking van het bemiddelingsorgaan om punctueel dergelijke verplaatsing te waarborgen.

Art. 15 De zittingen van het bemiddelingsorgaan zijn niet openbaar.

Art. 16 Het overlijden van de klager maakt geen einde aan de behandeling van de klacht.

Art. 17 Het bemiddelingsorgaan zamelt alle nuttige informatie in overeenkomstig de artikelen 5 en 7, tweede lid, van het koninklijk besluit.

Het bemiddelingsorgaan kan in dat kader inzonderheid alle personen horen van wie het verhoor nuttig acht.

Het kan eveneens ter plaatse overgaan tot alle nuttige onderzoeksmaatregelen, overeenkomstig artikel 13 van dit reglement.

Art. 18 Het bemiddelingsorgaan hoort een vertegenwoordiger van de directie Oorlogsslachtoffers van de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering in het geval bedoeld in artikel 5, tweede lid, van het koninklijk besluit.

Indien zulks geschikter lijkt, kan het bemiddelingsorgaan genoeg nemen met een schriftelijk advies van de voornoemde vertegenwoordiger.

Art. 19 Overeenkomstig artikel 8, § 2, 2°, van het koninklijk besluit verzoekt het bemiddelingsorgaan de klager om aan te tonen welke nuttige stappen hij heeft ondernomen vooraleer hij de klacht heeft ingediend.

Onderafdeling 2. Facultatieve verschijning van de partijen

Art. 20 Wanneer het bemiddelingsorgaan het nuttig acht, kan het beslissen de klager of de instanties waartegen de klacht is ingediend te horen.

De partijen kunnen verzoeken om gehoord te worden door het bemiddelingsorgaan; dat verzoek wordt schriftelijk gedaan.

Art. 21 De partijen worden samen gehoord, tenzij het bemiddelingsorgaan hierover, ambtshalve of op verzoek van een van de partijen, anders zou beslissen.

Art. 22 Het secretariaat roept de partijen op bij ter post aangetekende brief, minstens vijftien dagen voor de datum van verschijning.

De partijen kunnen afzien van die oproepingswijze.

Art. 23 Wanneer de partijen hun verzoek in het Duits hebben ingediend, doet het bemiddelingsorgaan een beroep op een tolk, behalve wanneer een van zijn leden die taal voldoende beheerst. De eventuele tolkkosten zijn ten laste van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Art. 24 Indien de partijen niet verschijnen op de datum waarop zij werden opgeroepen, doet het bemiddelingsorgaan uitspraak op stukken.

Het bemiddelingsorgaan kan evenwel beslissen om de partijen een tweede keer te laten oproepen bij aangetekende brief.

De partijen kunnen verzoeken om hun verhoor uit te stellen. Dat verzoek wordt schriftelijk gedaan. Het bemiddelingsorgaan kan het uitstel weigeren, inzonderheid wanneer het verzoek vertragende doeleinden lijkt te hebben. In dergelijk geval zet het bemiddelingsorgaan het onderzoek van de klacht zonder verwijl voort.

Art. 25 De klager die, overeenkomstig artikel 20, opgeroepen werd of verzocht heeft om gehoord te worden, dient persoonlijk te verschijnen of kan zich laten vertegenwoordigen door een advocaat.

De klager kan ook worden vertegenwoordigd door zijn echtgenoot, de persoon met wie hij wettelijk samenwoont of door een bloed- of aanverwant die houder is van een schriftelijke volmacht en speciaal erkend is door de voorzitter.

De instanties waartegen de klacht is ingediend, verschijnen in de persoon van hun bevoegde organen of in de persoon van een door hen afgevaardigd personeelslid. Zij kunnen zich steeds laten vertegenwoordigen door een advocaat.

Art. 26 De partijen kunnen zich steeds laten bijstaan door een advocaat.

De klager kan zich ook laten bijstaan door een overeenkomstig artikel 53bis van het Koninklijke Besluit van 18 december 1986 erkende vereniging of door een in het vorige artikel vermelde persoon.

De partijen kunnen zich steeds, op hun kosten, laten bijstaan door een arts, in de hoedanigheid van technisch adviseur.

Onderafdeling 3. Beslissingen

Art. 27 Het bemiddelingsorgaan poogt een bemiddelingsvoorstel te formuleren na afloop van de debatten.

Het secretariaat deelt het bemiddelingsvoorstel per gewone brief of per e-mail mee aan de partijen.

Het voorstel is niet bindend voor de partijen, die het kunnen aanvaarden of verwerpen; in dat laatste geval eindigt de opdracht van het bemiddelingsorgaan.

Indien het bemiddelingsorgaan er niet in slaagt om een bemiddelingsvoorstel te formuleren, brengt het de partijen daarvan op de hoogte overeenkomstig het tweede lid.

In dat geval licht het bemiddelingsorgaan, overeenkomstig artikel 4, 3° van het koninklijk besluit, de slachtoffers en hun rechthebbenden in over de mogelijkheden voor de afhandeling van hun klacht.

Art. 28 Het bemiddelingsorgaan neemt besluiten bij consensus.

De beraadslagingen van het orgaan zijn geheim.

De partijen, hun raadslieden, de derden en de deskundigen mogen er niet aan deelnemen.

Art. 29 Wanneer de in artikel 3 van het koninklijk besluit bedoelde klacht duidelijk gaat over feiten van strafrechtelijke aard, zendt de voorzitter de klacht onverwijld over aan de bevoegde procureur-generaal.

Overeenkomstig het vorige lid kan het bemiddelingsorgaan te allen tijde de overzending van de klacht aan de bevoegde procureur-generaal bevelen.

De overzending beëindigt de behandeling van de klacht. De klager wordt daarvan op de hoogte gesteld.

Art. 30 Wanneer de in artikel 3 van het koninklijk besluit bedoelde klacht duidelijk gaat over feiten die duiden op een deontologische tekortkoming in hoofde van een prestatieverlener, brengt het bemiddelingsorgaan de klager daarvan op de hoogte overeenkomstig artikel 8, § 3, van het koninklijk besluit.

Afdeling 4. Aanbevelingen

Art. 31 Overeenkomstig artikel 4, 5°, van het koninklijk besluit formuleert het bemiddelingsorgaan aanbevelingen ter voorkoming van herhaling van tekortkomingen die aanleiding kunnen geven tot een klacht.

Die aanbevelingen worden gericht aan het orgaan waarop de eventuele tekortkomingen betrekking hebben.

Het bemiddelingsorgaan kan beslissen om een afschrift van zijn aanbevelingen over te zenden aan de ministers die, ieder wat hem betreft, belast zijn met uitvoering van dit besluit.

Het bemiddelingsorgaan vergadert overeenkomstig artikel 32 en handelt overeenkomstig de bepalingen van dit reglement.

Afdeling 5. Moeilijkheden

Art. 32 Het bemiddelingsorgaan komt samen in buitengewone zitting na oproeping door de voorzitter of wanneer de vertegenwoordigers van minstens twee van de categorieën van leden bedoeld in artikel 2 van het koninklijk besluit daarom verzoeken teneinde te beraadslagen over enige aangelegenheid die van belang is voor de opdrachten of de goede werking van het bemiddelingsorgaan.

In geval van moeilijkheden met de toepassing van het koninklijk besluit of van dit reglement, wendt de voorzitter zich tot de minister bevoegd voor Justitie, die erover beraadslaagt met zijn collega's die eveneens belast zijn met de toepassing van het koninklijk besluit.

BIJLAGEN.

Art. N1. BIJLAGE A

BEMIDDELINGSORGAAN IN HET KADER VAN DE TOEPASSING VAN DE WET VAN 18 JULI 2017 VOOR DE SLACHTOFFERS VAN TERRORISME

KLACHT

BIJ HET BEMIDDELINGSORGAAN IN HET KADER VAN DE TOEPASSING VAN DE WET VAN 18 JULI 2017 BETREFFENDE DE OPRICHTING VAN HET STATUUT VAN NATIONALE SOLIDARITEIT, DE TOEKENNING VAN EEN HER- STELPENSIOEN EN DE TERUGBETALING VAN MEDISCHE ZORG INGE- VOLGE DADEN VAN TERRORISME

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 april 2019, is het bemiddelingsorgaan uitsluitend bevoegd om:

1° klachten te onderzoeken in verband met:

- a) de toekenning van het statuut van nationale solidariteit en van het herstelpensioen;
- b) de uitbetaling van het herstelpensioen;
- c) de terugbetaling van medische zorgen;

2° het bemiddelen bij de klachten bedoeld in 1° met het oog op het bereiken van een oplossing;

3° het inlichten van de slachtoffers en rechthebbenden inzake de mogelijkheden voor de afhandeling van hun klacht bij gebrek aan een in 2° bedoelde oplossing;

4° het verstrekken van informatie over de organisatie, de werking en de procedureregels van het bemiddelingsorgaan;

5° het formuleren van aanbevelingen ter voorkoming van herhaling van tekortkomingen die aanleiding kunnen geven tot een klacht.

HOE DIENT U EEN KLACHT IN BIJ HET BEMIDDELINGSORGAAN

1. De klacht wordt uitsluitend ingediend in een van de landstalen van België.
2. Vul het klachtenformulier volledig in.
3. Bezorg dit:

Via de post, bij aangetekende brief, op het volgende adres:

COMMISSIE VOOR FINANCIËLE HULP AAN SLACHTOFFERS VAN OPZETTELIJKE GEWELDDADEN EN AAN DE OCCASIONELE REDDERS – BEMIDDELINGSORGAAN

Postadres: Waterloolaan 115, 1000 BRUSSEL

Of via het volgende e-mailadres: XXXXXXXX**Of door indiening op onze kantoren (enkel van 9.00 uur tot 11.30 uur 's ochtends), bij voorkeur na afspraak:**

COMMISSIE VOOR FINANCIËLE HULP AAN SLACHTOFFERS VAN OPZETTELIJKE GEWELDDADEN EN AAN DE OCCASIONELE REDDERS – BEMIDDELINGSORGAAN

Postadres: Eversstraat 2-8, 1000 BRUSSEL

A. IDENTITEIT VAN DE KLAGER

Naam		Voornaam	
① De heer	① Mevrouw	Geboortedatum en -plaats	Nationaliteit
Woonplaats			
Postcode en stad		Land	
Correspondentieadres (indien U de briefwisseling op een ander adres dan dat van uw wettelijke woonplaats wenst te ontvangen)			
Telefoon (indien U wenst dat de dienst U per telefoon zou kunnen contacteren)		E-mail (indien U de briefwisseling i.v.m. deze zaak per e-mail wenst te ontvangen)	
Identiteit en gegevens van uw advocaat (uitsluitend indien deze advocaat U vertegenwoordigt en/of bijstaat in deze klacht)			

B. GRIEVEN (Gelieve de aard en de inhoud van uw klacht te omschrijven)

1. Beslissing waarop de klacht betrekking heeft:
2. Inhoud van de klacht:
3. Ingediende stukken:

C. DATUM en HANDTEKENING (VERPLICHT!)

Gedaan op: Handtekening:

Te

i Datum en handtekening van de klager of van zijn advocaat zijn noodzakelijk.

Art. N2. BIJLAGE B.

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

COMMISSIE VOOR FINANCIËLE HULP
AAN SLACHTOFFERS VAN
OPZETTELIJKE GEWELDDADEN
EN AAN DE OCCASIONELE REDDERS

**BEMIDDELINGSORGAAN IN HET KADER VAN DE TOEPASSING VAN DE
WET VAN 18 JULI 2017 VOOR DE SLACHTOFFERS VAN TERRORISME**

MONDELINGE KLACHT

**BIJ HET BEMIDDELINGSORGAAN IN HET KADER VAN DE TOEPASSING
VAN DE WET VAN 18 JULI 2017 BETREFFENDE DE OPRICHTING VAN HET
STATUUT VAN NATIONALE SOLIDARITEIT, DE TOEKENNING VAN EEN HER-
STELPENSIOEN EN DE TERUGBETALING VAN MEDISCHE ZORG INGE-
VOLGE DADEN VAN TERRORISME**

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 4 van het koninklijk besluit van 22 april 2019, is het bemiddelingsorgaan uitsluitend bevoegd om:

1° klachten te onderzoeken in verband met:

- a) de toekenning van het statuut van nationale solidariteit en van het herstelpensioen;
- b) de uitbetaling van het herstelpensioen;
- c) de terugbetaling van medische zorgen; 2° het bemiddelen bij de klachten bedoeld in 1° met het oog op het bereiken van een oplossing;

3° het inlichten van de slachtoffers en rechthebbenden inzake de mogelijkheden voor de afhandeling van hun klacht bij gebrek aan een in 2° bedoelde oplossing;

4° het verstrekken van informatie over de organisatie, de werking en de procedure-regels van het bemiddelingsorgaan;

5° het formuleren van aanbevelingen ter voorkoming van herhaling van tekortkomingen die aanleiding kunnen geven tot een klacht.

HOE DIENT U EEN MONDELINGE KLACHT IN BIJ HET BEMIDDELINGSORGAAN:

De slachtoffers en hun rechthebbenden kunnen een mondelinge of schriftelijke klacht bij het bemiddelingsorgaan neerleggen in het kader van de toepassing van de wet van 18 juli 2017 (artikel 3 van het KB van 22 april 2019).

De slachtoffers en hun rechthebbenden die mondeling een klacht wensen in te dienen, bieden zich bij voorkeur aan op afspraak zodat een betere dienstverlening mogelijk is. Zij kunnen zich evenwel ook spontaan aanbieden op het secretariaat, zulks op werkdagen tussen 9.00 uur en 11.30 uur 's ochtends, uitgezonderd op de sluitingsdagen van de Federale Overheidsdienst Justitie.

Een lid van het secretariaat neemt akte van de klacht aan de hand van het formulier waarvan het model zich bevindt in bijlage B bij dit reglement en dat tegelijk met dit reglement werd goedgekeurd door de ministers die belast zijn met de uitvoering van het koninklijk besluit.

Het document wordt ondertekend door de klager en het lid van het secretariaat. Wanneer de klager zijn klacht niet kan of wil ondertekenen, wordt dat op de klacht vermeld.

Er wordt een afschrift van het document overhandigd aan de klager.

De klager wordt verzocht om zijn identiteit aan te tonen aan de hand van documenten met bewijskracht.

Mondelinge klachten worden uitsluitend ontvangen in de Nederlandse of de Franse taal.

(artikel 7 van het huishoudelijk reglement opgesteld in uitvoering van artikel 10 van het KB van 22 april 2019 - Belgisch Staatsblad van...)

Op datum)

Is voor ons, ...(naam van de ambtenaar die de klacht ontvangt)

verschenen de hierna geïdentificeerde persoon (A), die ons heeft verzocht akte te nemen van zijn mondelinge klacht (B), overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit van 22 april 2019 houdende organisatie van een bemiddelingsprocedure in uitvoering van artikel 24 van de wet van 18 juli 2017 betreffende de oprichting van het statuut van nationale solidariteit, de toekenning van een herstelpensioen en de terugbetaling van medische zorg ingevolge daden van terrorisme,

A. IDENTITEIT VAN DE KLAGER

Naam		Voornaam	
① De heer	① Mevrouw	Geboortedatum en -plaats	Nationaliteit
Woonplaats			
Postcode en stad		Land	
Correspondentieadres (indien verschillend van wettelijke woonplaats)			
Telefoon		E-mail	
Identiteit en gegevens van de advocaat, uitsluitend indien die het slachtoffer of zijn rechthebbenden vertegenwoordigt en/of bijstaat in deze klacht			

B. GRIEVEN

1. Beslissing waarop de klacht betrekking heeft:
2. Inhoud van de klacht:
3. Ingediende stukken:

C. DATUM en HANDTEKENING (VERPLICHT!)

Ten blijke waarvan wij, de voornoemde ambtenaar, dit proces-verbaal hebben opgesteld,

[...] dat de klager met ons ondertekent;

[...] dat de klager verklaart niet te kunnen of willen ondertekenen;

En een afschrift van dit document hebben overhandigd aan de klager.

(h) de klager,

Handtekeningen
(h) de ambtenaar

INDEX

WETTEN

KONINKLIJKE BESLUITEN

BESLUITEN VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGE-RING

MINISTERIËLE BESLUITEN